MIC. # 5179

ELIJAH BEN SOLOMON, GAON OF VILNA

LIKUTE HA-GERA

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

1700/99

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible] בתורה לכל מצוה אשה יהיה

[illegible] יצא ויחבר לה אלעזר אלעזרין ויצא אלעזר אלעזרון ויאמר אלעזר [illegible]

[illegible] בה

[illegible] בה בא

[illegible] בה אמיר

[illegible] בה אמיר

[illegible] בה תציע

[illegible] בה תציע

[illegible] בה ביגבר

[illegible] בה ביעלתך

[illegible] בה אלך לך

[illegible] בה לרח

[illegible] בה חיות

[illegible] בה אמרתי

[illegible] בה אמרתי

[illegible] בה אמרתי

אל עשה רבים חולים בלבבה והי א כפי רם ואחר חלב הביון אמרת חלב ואחר שונאתן וא לית
מעבר הבבה אסורים אולא אל רב שלום ובחי עוד אשר לבריב שלום שחי המחשבה ! ויתנו ובלבבם
לאות ואת כמו ובחר ותלונו בו תלם אינם מחי מי לך יגר חלקים בלבלה לחי תעוב חלקים כאות הביון א
חיות אין בפיהם בלל ובלהיכל ובלא כתב לאחר חיות אין בפיהם כלל ומן הכלל המחשבה ומן אם אחר פרט עדי
חי אז בהבה הי ג

רב זיון בעלה הביון זה שכל הקרב שנה עולה הם חי ובהבה שאה עימה ובעלות חבעו ונמצא עולם ומעבר
ותרפה טומטם ואנמינים חולה בן ומגבהם רלאים ועל ותעם נתה ובלאיבלקן אחתן ומחיר הי ד

עדים עונות ב זתן לבלבל הביון עונת ותלון עונת עולאים ונתת שיעו ג זתן לימה הביון עוד ושם הלחם ולח
הבלעל, ב זוקן שלעים ונים ה שבן חוכה עונת חוטא בלות אנת מעשה עונת מבן שרה עונת נפש ע
ואלות תורה הי ב שה לזתן נבה עונת שבחת עונת שחלת אם עתן שלאבה תשר הביון חלו ותלון עונ
ועונת כבן הי ו

יב טומאות הביון שה הולאים שנוחם בבינה נבה ובלבות שדורע ובעלנו ג שנע טומאה מנע ומלה ומ
ומנע שלן ון מאמנע הבולאת הנה ובמים ובשלח את הבעיר הי יב

יב חולים יס בלים ג מאוס ומלון טומאה לל לאבנים לל מלים לל מלבה שלמן טומאה שחבן הביון לל נמ
ערבא הביון לל עם עון רולאים ון מחבים בפסוק הביון לל עבר לל שר לל שלל מתנות לל חרם בנ
ג מחבים שחלי בבמות ולבלבן אם חרם אוב ראם לבן לעלון החמר בבר הנתה נמים ראיות
ה מחבים שחלי בכבן הביון עמה ומבמי הבנים והלאת סוטה ומחבמי העלה ושהות שנוע ומלא עלו מ
ונעבה הבנים בע לוב ועלבים יה לחם הביון הבלאת סוטה

ירד שחות יס ועבר הבאות מאו הביון שמבר בלבלבים והירד הם חבעב בחמבן שבעב בחמם אשמן
מאמם ומאמת חבלו ון שבחמבו הביון השבה לעלה שמן והשבה שלטה שמן ואחר בשיב ובלבנ
השבה שלעלה שמן בחמבן הביון אמו ואחות אמו ואחו לאמי האחר שבשבלו אחותם הם שלטה שמן ב
בחי ובת בע ובחמב אשמ הם שלעלה שמנם חטומם ומם חטומם ומם חמו ואחר שבשב לה אחותם

14943

בתם ומת בתה ובת בנה הר שהא נאסרת בהיתר אחר לעלה עצמו ואחר שהיה לו ושעם לעטה עצמו הא
לעלה עצמו היינו כאבי שהיא רחמו ולא שבשה לו היינו אחיו שהיא אצלו אשת אחיו ושעם לעטה עצמו בין שהא
אשת אבי ובן אחיו מאבי שהיא אצלו אשת אחי אבי ועוד שעדיות שבן חשוב מאלו שאינו אסור מחמת קרבה
לא שבן אשתו ולא אחיו ובן אשתו ובן אשתו ובן אשתו בכתב שהא בחיי ומדרש לא תתן לבעל לעוף ועובאחיו
בעל הנכסים בעדות ועיי בתשב ובן על הדבר ועל הבהמה בין גדר שהא על בהמה בלאשה שעדה לבעל בהמה
רבינו ובן שבה ומי ומי בבם שבם יום ושבה אלא שבהמה חושבת כאשת אב שבה בהיתר אמו אלא אשת אב
בהיתר כמו מאמתם ואשת אב אלא אמו ואמו ואשת אב נאחת ואב הר הר עובא מוסלן עליה הא לא תשבע
אלא אמו אלא אשת אב ואשת אב אלא אמו אבל שבהם אלא נאחת ועוד חושב שבה מאחות בהיתר אחות מאמו
אחות מאמו אחות מאבו ומאמו ואם לא תשבע אלא אחות הר שעם יתמם הר רא ובן בתשבעין לא תשבע אלא
רא עדות אלא שאינו חושב בשאת אב אלא שעם אמו אלא אשת אב ואשת אבו סתם אב נחסרה ובן ובן א
אחות אינו חושב אלא אחות מאבו ואחות מאמו אבל מאבו ומאמו לא חשב מאן ע בבה ואב נחסר בת עדות
אלא חושב בשאת אם שבה אשת אחו ב מאבו ואשת אחו מאמו ואשת אחו מאבו מאן לו כעם אלא אלא
אלא הי מעלמו הר כא ובן נראה אלא חיב מתנ טו עדות רק שעם בב עדות בעדות לא הר אלא יב
ואשת אחו מאמו ואשת אחו מאבו אלא הי מעלמו רבא חיב לבו בין בהתורה לא חשבה אלא לאחות
ר חיבו לאין ה בבעם אלעזר לבל נעשה ומלוקה לבל הרוש מחלוקה שי לא תעבה הא ונבחר שאסה
נעשה מאוסה בדאוסה אחרים ולאשמעין בלבד אינו נחסה אלא מאוסה אלא שהבכם שי אסורה לבן נבוה
לבה ר היו אמלקה בל נעשה שאהבלה ונם לבבעם הטלרים שנם הם חלים אלא שהנמים אסורים לעולם והעיבה
אסורה שלא הא מעלה אבל בי אותיים הר מבלים לעערבא ומת שבבה ומעבר ושון ומאב נחלה
אסורים עלינו לבל ו ומעבה לאין בהיו עבל והא אל שבבה עשין שנתם יהושע חושב עלם ומאבה
ים הבלה אחר שנמנר אסור עשו לאו הלא הבתבל ובלאה חר עד שלבם לחות בעבדים יכן באתה
בת רב מקשה להתר בהיו שלא יהו עד חושב עלם אבל לבא בלבל אסורים ובאוריתא ובה לאון בעבדים
עד שנמנר אבל לאו בלא הבתבל לא שיך בעבדים לל והא בלאה הבא על נעבדים עבר עשים לא הבתבל

היינו בשום דרך הנה ותקנם חכמי ישראל כדי שלא יתחתן כ׳ ובני אדם כעבדים והיו רחוקים לא בלא
יהי ברם ולא יהי נעשה כ׳ ברכם ונקיה ובשעת דבר אחר ינתנו תבשילם בה והיו מהנעים בה שבעים בה עבדה
ואין מחזיר נחשבת אשתו ומותר לאחר מישאלה באסור להשתחות אותה ובמין מדרשה כיון אחת אחרי מישאלה
לרבות הפושה ובמה לחן והשמנה על חלוטם אי לבת חלוטם בלאי עלו הלא יבעלה יש לבעלה בבית בלאי ומי
בלאי בלאי אלא הרי זה רחבים בכמיל ושנים ומרשא היין פושה וחלוטה

יח שאת דהיינו בקרובים הסיקן ר׳ אלעזר ושנים אמרה ר׳ אלעזר אם אמו ואם אמו אחות אם אמו ואחות אם אמו
ושנים אמרה היינו בת בלבד ובת בת בת ומקחת אשת ב׳ אלעזר וב׳ אמרה ב׳ אלעזר היינו אם אם אמו ואם אם ח
אמו וב׳ אמרה בת בלבד ובת בתה ח׳ באשתו לבת בת ולבת בת ואשת אבי אמו ואשת אבי אמו
אבי אם אמו ואשת אחי אבי אמו אם אמו ואשת אבי אמו בלבד אם אמו הרי זה ר׳ יוסי

ר׳ ורבנן חלק אשתות עולה מעשה אשה שלשים וחלונים שבעים עולה לבעלה ואלה שתי ק׳ ברים בלבד ומ
ומעשה ואשה ושלשים לבעלים אלא שחלונים בגמל ובמלים ובארם האולחטאת אוהב שלבעלים אלא לבעלים
הלשים ולבת בתולה ולבת ולהלא ושלשים שלבעלים לשנים בלבד המיר ולבעלים ובשלשים נקראים חלונים כ
הבתה אין שלבעלים אלא לבתולים ואם עניר אין שלבעלים אלא אלמנות ולבעלה אחר

עשרת אמרות כ׳ ירלך ביום בשם בשה עשרות אם לבי אשת אב דהיינו אמו מאנוסת ואשת אב לבי אמו ואשת אב
עשרת אמרות כ׳ ירלך ביום בשם בשה עשרות אם לבי אשת אב דהיינו אמו מאנוסת ואשת אב לבי אמו ואשת אב
והיא אמו אל שהאנו אל ומרלנו בעמים והבה עשרות אמרך היינו שהיא אשת אמך ולבך נגאר עשרת אמרך
ולא תגלה ערות אמך הוא וכן עשרת אמרך היינו אמו ואשת אמו לא תגלה ערות אמך ומבשר אמך כ
מבשר לבן עשרת אמרך הוא מלהיא אשת אב או אומר אמת אב ואתה אומר עשרת אשת אמך כ
בלבד שעבדים אמרים שהיא אמך כ׳ אל שאינה אמך אעפ׳ עשרת אמרך הוא וכן בלאותיה
דהיינו שאינה אמו לא תגלה ומבשר הטעם עשרות אמרך כ׳ אל שאינה אמך אעפ׳ עשרת אמרך הוא וכן בלאותיה
ל אחרים אחות בת אביו ולא בת אמו ואחות בת אמו ולא בת אביו ובת אביו ובת אמו ואשר הקשה עשרת
אחותך בת אביך דהיינו בת אביו ובת אמו ובת אמך היינו בת אמו ולא בת אביו ונשים אולמת בית כ׳ אמו
ילדה את אחות בבית דהיינו בבית אמו אולמת חוץ דהיינו חוץ מבית אמו ח׳ אמר רבי אליעזר בן
מבית ומבשר הטעם אחותך הוא והשתא לעניר אחות מאב ולא מאם ואשר עשרת אחותך בת אביך
שאינה אחותך אלא מצד שהיא אולמת אביך. ר׳ היינו שלא אם הלא לא תגלה עשרת כ

אברהם לשנם שם לה בראשית ה׳ פ׳ב׳ ועד בן שמאות שנה בראשית ז׳ פ׳ו׳ ויהי מקץ שנתים ימים
אחרים שנה שמה יב׳ פ׳ מ׳ואברהם בן חמש שנה ושבעים שנה בצאתו מחרן בראשית יב׳ פ׳ד׳ ושרה אשתו
עברה אתו המלחמה בראשית יד׳ פ׳ה׳ שרי אשת אברהם אתו הנה עקרה בראשית ט׳ פ׳ל׳
ואברהם בן שבעים שנה ושנים שנה בלדתם הנה את ישמעאל שם ז׳ פ׳ט׳ אלה תולדות שם שם בן מאה
שנה וולד את ארפכשד שנתים אחר המבול שם ז׳ פ׳יב׳ ואברהם בן מאה שנה ולדה יצחק בנו שם
כל פרק ויצא אברהם בארץ כנען חמש חמש שנים שם כל פ׳ לג׳

פרק ד׳ והיה אחרי כן ישמעאל בראשית כ״ה פ׳ט׳ ויעקב ועשו בן ר״ח פ׳ כ׳ והאלהים
כי ידעתי בעת כעסך שם כל פ׳ מ׳ ויולך עוד אל ישמעאל שם פ׳ט׳ ויעקב נסע סוכה בראשית
לג פ׳ יז׳ אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה שם לז׳ פ׳ב׳ ויהי מאז הפקיד
אותם בביתו שם יט׳ פ׳ו׳ ויוסף בן שלשים בעמדו לפני פרעה מלך מצרים שם מ״ז פ׳מו׳ ויהי בעת ההיא
ויבא יהודה וירא שם יהודה אשת איש ובני היום שם לח פ׳יב׳ ואשר בשנו הבן אלהים שם
ויבא שם לז פ׳ יח׳ ויהלו עותה אל פרעה שם יב׳ פ׳ט׳ ואברהם בן תשעים שנה ותשע
שנים שם לז פ׳ יח׳ ויהיו חיי שרה שם כג פ׳ א׳ ויהי ויעקב שם חיון שם מז פ׳ כח׳

פרק ה׳ ובוקר תבקר כוכב יהיו זרעך בראשית מז פ׳יג׳ כי בינתן יקראו זרע שם מ״ט
יג׳ ויתן בן שנים שנה בלדת אותם שם כב פ׳ כ״ו ומי שם מגוי שונה ואת שנה שם מ״ט פ׳ ח׳
ויחי אולם אחרי זאת חי שנה אולם שם כב פ׳ מ״ו ויסף שם כב פ׳ ו׳ ושם חיל אחר על שנה שמה נפל
ב׳ שנה חיי עמרם לקח שמות ו׳ פ׳ יט׳ ואברהם ועמרם ת שנה בראשית מז פ׳ ו׳ ויחי יעקב
ויקח מלך חדש שמות א׳ פ׳ ח׳ ובני ישראל פרו ושרצו שם א׳ פ׳ ז׳ ויסף אלקים שם ל״ח פ׳ כ״ח
כל המלכים לו ויחי שם לז ולולות עקר מלו אויב ב׳ פ׳ ל״ע הנה עלה הנה [illegible]
מחרמן. והיו מיני בהמה חולדת בחרשו ישמעל מ׳ פ׳ כ״ז ומקרי שבת בשבת שם [illegible]

ומיות השעים כי יהיו אמר תחת הגלגלים מארבע ג' לפ' כמ' ונצאו ויראו בנים בעת מות גבולם

פרק ג' בקונשטאנט שנים לחיים בעשירית ב' לחדש לאביב בעשירית ו'
כמ' והיו הנשים על האמת בעשירית ב' לחדש. ויעבור הנוגש על האמת הנושא ונחמיה שם ב' לפ' כ
ונחמיה הנוגש מקלקל הנושא שם ח' כמ' ובנשים הלך ונסר שם ח' כמ' ותנת הקיבה בחודש הבא
שם ח' כמ' והיו מקלקל ארבעים. יום לפ' ב' כמ' ויקרא מן אחר הנוגש הנשים שם ח' כמ' ונשלח את
הנוגש שם כמ' ולא נמצאה שם כמ' ויוסף שלח את הנוגש שם ח' בעשירי לחודש נמצא לחודש נמצא
אנשי הנחיים שם כמ' ויהי באמת ונשבעות שם. שם ב'. ובחודש השני בעשרה בעשרים לחודש
שם כמ' יג'.

פרק ד' ואחר שלח ה' באמצע לאמר הנה אנכי שולח כמו לועג אשיבא
בעשירית יח כמ' והיו מקלל שנים ושבעים אותם שנים שנות יב' כמ' לא
ומצו בני ישראל מעשה מעשה בשנותם שנות יב' כמ' ויעבו מעשה בחודש הראשון
נבנים לו כמ' ומלכים מעבדים שם כמ' ויתר לולים כי ברח בעם שנות יב' כמ' ויהי
הענן והחשך ונאר/ את הנוגש שם. עד כמ' שם שם לוחץ ומלקה שם עד כמ' ונצ ה' אלהיו
על האבן לאמר בעשירית ג' לפ' עד כמ' ידעתיו לענן יעבה בעשירית יח כמ' ומצב שם
לא יהי/ לך אלהים אחרים על פני שנות כמ' כמ' ובחלק מן האבן בארבע בחודש
בעשירית עד כמ' הן ישלח את אשתו והלבה אתה והיתה לאיש אחר הישב
הנא מקלקל הענן הנגלה בעשירית ב' כמ' אך בשר בעלמו בחודש לא תאכלו
ויעבו מעשה ויבואו אל הנגלה בחודש ג' כמ' ויעבו מאוד מאוד ויבואו עדת
שנות יג כמ' ויעבר העם בתוך הים שנות יג' כמ' לא
הענן הנגלה ה' על הר סיני ויהי הענן שלח ומים לפ' כמ'
לא אל משה מתוך השבעים שם כמ' ויבאו משה יח ויהי אחרי
העם אתם המאות שם ג' כמ' ואתנלה לפני ה' את אחרעיון

דברים ט"ל יח' בעת ההיא אמר ה' אלי לך שלח לך אבנים כדברים ראשונים ועשית לך ארון
עץ שלח לך ויכל שלח לך אבנים ושרף משה בהבעה שורפת לג' פרים ואנכי עומד בהר
כימים הראשונים כדברים ט. ואתה לעומת ואתה שורפת לב' פרים והיה את לרגל לחנות עולה
ויהי בדרך משה שורפת לב' פרים ושובו אלו שלמים פרים לא ואחרים נעשו כל בני ישראל שלמים
ויבא שם ויבאו כל אנשי אשר נשאו שורפת לה' פרים ויראו משה את הבאים והם
עשנים לא פרים לג ויברך את משה שם

פרק ג' ויבר ה' אל משה לאמר בזמן החודש הראשון באחד לחודש שורפת פרים והבאת
אתם שם פרים ואל אהרן ובניו את בני האל שורפת לב' פרים ויעמדו דבעי ויקרא לב"ל
ויבי בזמן השני ויקרא לב"ל ויהי הקרבת בזמן הראשון בדברים לב' ושרפת בתוך בני ישראל שורפת לה' פרים ותקרא
אלכם ב' ויקרא לב"ל עוד ובאו תמן הכהנים בני ילו בשמו ביום הבינים

פרק ה' ויבר ה' אל משה בדברים מזבח אדמה תעשה לי ויהי אנשים אשר הו טמאים לנפש אדם בדברים לב"ל
ויבר ה' אל משה אמר אם יהי שמא לנפש שם לב"ל ויהי בשנה השנה בחודש הראשון בעשרים בחודש נעלה הענן
בדברים לב"ל ויקרב שם את עולותיהם בדברים לב"ל לא יום אחד תאלון עד חודש ימים בדברים לא ל"ח ופנו ויסע
ל' ימים שם לב"ל והנשים אשר בידם עבדים שם לב"ל ושובו ויבאו אל אל אל ובני חוב ובכל שמים
ל' ימים והנשים אשר הכו בקרב בתוך עבדים אשר נמל בדר הבמה ב"ל ותשב בקרב ימים הבים הנשים אשר ישכבם הבים
לא ל"ה

פרק ט' ויבאו לך הנה מבני בתוך הראשון בדברים לב"ל ולא בני ים לבבה שם לב"ל ויקרא על משה שם ויאמר אלה
אמתם שם לב"ל ועל אהרן הכהן שם לב"ל אהרן בן שש ועשרים שנה שם לב"ל ויעמד הבעלים עלך ע
אך שם לא לב"ל ובני ישראל עשו פעמים בני ישראל ויחנו בלאומות שם לב"ל ויחנו בעמו בדר שם ויסע ויחנו
אך הבשל לא לב"ל ויבא אותם ואת בעמו שם לב"ל ויסעו בני ישראל ויחנו בעמות שמה שם לב"ל ויהי
אחרי הדבר שם לב"ל ואלה תולדות אהרן ומשה שם לב"ל ושם בני אשר מרים לב"ל ושם אחות עמרם ויבר מרים
מי שם לב"ל ולא עמה בנים אין שם לב"ל

פרק י' ויהי בארבעים שנה בעשרים עשר חודש בחודש בדבר שנה אל בני ישראל בדברים לב"ל ואמר ה' אל משה בן
בקבלו ויבר בדברים לא לב"ל ולך שנה ואמר ויבר אליהם בן שנה ועשרים אמה בדברים לא לב"ל ואת שם

ויבא עבדו הארון אל תוך גבולו לב לקח אותו כי ישראל נלקח שלל לו והיו אחרי שור שבה עבדו הנער
א לבל ולא יתנו הנערים הם יהושע ובני שלו על הרקל בעבר לחוצה הראשון שם ב לב ויגיד את שלום
הנערים בחזקתו בכל לא לבו ושבתו הנה שמחתי השבתי עצבתי הארון יהושע לב יב וכלה ישראל אל את הון
עבר בואם אל ארון ושבתו שמות יו לב סלע כלה ובמלא נא

יא והיה אלון הדרך בעבר לחוצה הראשון והשעבדתיו ויחנו בגלגל בעלה שוב ויחנו שם לב יט שלו לכם עבד שתך הדרך
שם ב לב לא ואת שתים עשרה אבנים שם ב לב ושרתם כמיד ופסבו עליהם המלחה הזאת כאן הבינה לב כ תבא
ובחתם שלום ואלהי שם לב תבא בעת ההיא עשה לך חרבות צורים והושע לב לב נעשו את הפסח שם ה לב
ויאכלו מעבר הארץ שם לב יא ושבתו את הנער שם ו לב והיה ביום השביעי שם ו לב יז ואמר יהושע אשר בגבעון
ברוש ישועל לב יב בלאבעים שבה מעבר כשלח אותו עבר שם יב לב בלעדים לא שנים לעלותו ויחנלו לב יא ו
ויקחו לעבר ישראל אבן יהושע לב לג את ירקו יהושע לאובלם שם לב לא ונשלם אויבם שם לב כב
ויהיאם הדברים האלה ויתם יהושע לעין לב לט ואלעזר בן אהרן מת שם לב לד ויעבר בני ישראל את ה שם
ב יב ויאמר הדברים האלה ויתם יהושע לעין לב לט ואלעזר בן אהרן מת שם לב לד ויעבר בני ישראל את ה שם
שבע אבנים ו לא ויסרו אבשלום על ישראל שם ט לב לב ויקם אחרי אבשלום ויבן את ישראל שם פא ותשקט בני ישראל
שם לו ויעבדו בני לבנים ובני בנימן שם פט שונה עשרה שנה שם לח בשבט ישראל בשבון ובעוד ובעדר ובבעדר
על אמור שנה שבעים ישל לב לו ויעשו בני ישראל הרע בעיני ~~ישראל~~ ויעבדו בני לבנים שם יג לא
ויעבדו בני ישראל אבדים שנה שלו שמונה לב ט ויהי אחרי כשרבתם ~~שנה~~ חבלים ו לא ויבאו אנשי
ילדי שכם את ישראל אבדים שנה שמונה לב יח ויהי אחרי כשרבתם ~~שנה~~ חבלים ו לא ויבאו אנשי
קדמת ירדם שם ו לא ויהי שרם שבת הארון שם ו לב ובלאמן בית עובר אדום בנות שנה הבנים שמואל ו לא
בעבר אחרן אלים שם ו לב בלשנה בלשנה שמואל ז לא ויעבר לפני העגל שמואל ז לח ויאמר שמואל אל שאול
נפלה מלא שנתה שם יג לא ויאמר אל שמואל עשיתי שם ט לא ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו השמן בשם ט לג ויהי
שאול מיל את הנה שם יח לא נחמתי כי המלכתי שם ט לה ויבכל שמואל אל שאול עוד שם יא לא ויהי אחרי כן
אשר ישב הר בית לחם ישא אחיה הגלם שם ו לא ומאה לשמואל אל הארון הבחרה שמואל לא בן שנים בנים הם
בכל ואחיה שם הר שמואל ח לב סלע כלה

פרק יד ויהי בעת ובעת ישראל ומאלפים אמה היו אומרים אליהם אל תירא ואל תרף מפני הצרות הצרות ויחלק
לך אמר שם שם לך ביום ההוא אני נתן בלבם שם לך ואת לבבך ואת לבבם הכנים לתת ישבן לך בעבור אשר בעשיון
ועשיתן הדבר שם שם לך ויהי עדן אחרים עמך ואשר אבשלום בנך ובנך אחרים עמך שאול ב שם לך ושלח בדר עין הבמה
ויהי אחרי כן ואבשלום בן שאול ב בן לך ויהי לבעשים ימים שם בן לך ואבשלום בא שם בן לך ויהי שם שלש שנים
שם בן לך ויבא אבשלום בחדשים שנים ימים שם בן לך ויהי ראה מלך אם שנים שאול ב רא לך ושובו כל העם
ויבאו עלה שם שאול ב לך כב ומשב בינה האחרים ואמר עוד נמשה שם לך מלך מלכים

פרק טו והיה אחרי כן בעל ישראל אמה היה ב לך כב ויהי בחשוכים ואמר אמרו שנים לבאת לב ישראל אמרים אנו כאן
המלכות שם בעבור המלכות ישר מה בחר בו אמרים לך לו ומשה אחר אשר בחר בו שם לך אנו יקבלו
את נקם ישראל שם לך ויקבלו אנשי אמה לישראל שם לך כב ובלות שמה לחמלך והלש יחד שם לך ואת בחר בנבאמה
לעבדם שם בכל ואהב אמה אמר לו מה בחרתם ב שנים עד אנא הבשרו המרה שם אמרים אל כב ויקח אמר בחר לחמה שם ב
כל ויהי בעלו ומלך אמר הכסף מרחשים לבבנים שם לך לו והנה אמה אהב שם לך לא ובחר בעל ישראל שם לך אמר
והנה אם מלכים שם לך לו ואנם בחר שם לך לו אך לאלהים שם לך לו מלך מלכים

פרק יו והיה אחרי כן לישראל שנים אמרים לא לא כב בלאמה בנים יחבלים בלבד לו אם מחשבים אמרים לא לך כב ולמלכים
בעלם ושמה ברבר הרשים ב לא לך לו ויהי בבקר אמרים חבלים ובחרקים אחר בעבר הרשע ב לך כב ונעבדה מלך אמרים לך
לך כב ויהי בשנים המשיחים לבך חבלים אמרים לך לו ויקח את אמרים בית הם לך לו ויחלל אביהם אחרי חבלים ברבר
לך לו ולאמלם מי יחבלים שם לך כב ועבדם עמו ובבאשר אל אמרים שם לך כב ובשנה לך לחבלים בלבד לבא אל ישראל
לו לך ויקם הון לבן אמרים שם לך לו בשנה ב לבא בלבד לבא שם לו לך כב בשנה אמרים ובלבד אמרים אמה
לו לך ויקבל לבא את הכסף ובבא אמרים לו לך בית בשנה ובשנה אמרים שם לך לו ויהי מעבר בשנה ויחל בבאת
שם לו לך ובעת ההיא מי אמר הרואה אמה היה כבו לך הא הרשים והלבים שם לך לו מלך מלכים

פרק יז ובשנה הרע אמרים לבר אמרים לו לך לו אם יחלל הרע לישראל אמרים לאמה לו לך ויחבלים אשר אחרי עמי שם לו
לך בשנתם בלבד לבא בלבד ויקבל בלבד לבא בלבד בלבד ישראל אמרים לא לך בשנה אחרי לבא בלבד ויבשנה
אמרים לב לך ויבא אמרים בשנה אמרים בלבד לבא אמרים ובלבד ישראל שם לך לבא לבא אחרי בלבד שנים שם לך לבא ובשנה אמרים
לך אשר אחר אמרים אמרים לבא לבא בשנה שנים ובחרים בלבד ויבשנה בלבד לבא שם לבא לבא ובשנה אמרים אמרים

לא בשעה שמשלימה בן מאה שלך ישראל עלינו ב הכ טג ולו אתים בני יהושע חמר הנים ב ראש פיב ויתן לם אבותם
שם ראש בני ויקם ויחרם על עלמי אמו שם ראש קה ויבא אליו ע רבה אליהו שם ראש פיב בן לב שנה יהרוג בלוכו ח שנים שלך
בירושלים עלמים בהכיב בן ריב שנה אחזיהו מלכו שמה כ בן ארבעים ושנים אתיהו מלכו חמר הנים ב ראש פיב
ויאלהים בחרם תבשת אחזיהו רבלי הנים ב ראש הו כלא עלמי

ולא ואיש ירשע לשת את מאל שלך על אחם עלמים בהכ ויהי בהשלמ יהוא לעבר אחאב חמר הנים ב ראש פ
ויהי בבואם אל חנך הנער ויקצאו אתו ולשחתו חמר הנים ב ראש כ ויאמרו לם ראש כ"ה ומשקו את יהושפט
שם ראש כ ויהי אחרי בחרם ה שם ראש פיב ושחרו יהשלמ ואחזיה ידי הנלך עלמים ב ראש פיב בן ג שנים יהוא מלכו עלמים פיב
ראש יהוא הנער בעינ ה לדיהשלמ חבל עלמים פיב ויבלו יהלמ חמר הנים ב כ כ"ו ושתחו שלך אל שלמ
הנלך אליעם רבים הנשים כה ראש כ"ה עלמי הנלך

ויאמר ה אל יהוא עלמים ב לה ב לגר כנים חחל על הבדל גדול חשוב שם לגר כלב בשבר ראש שנים לוגש שלך יהואחז בן יהואש
עלמים ב כא קבטו לג בשנה לז לוגש שלך יהואש שלך יהואחז בן שנים עלמים ב יג כ ואלישע חלה את חלו שם יג כ
יג בחרש שרש לוגש שלך ישראל שלך אבל בן ה שנה בשלמ שם יד כא שנה אבל אלישע הוא הרפא את אחם שם ה
כ ויהי אחר מאבל חמר הנים חם כבר ויחראל חם כ"ו ויהי ברחבא אלו שם ראש כ"ה ויעל אבל שלך יהואש
ראש כ ושלח יואש שם ראש ראש אבל שם חם כב ויעל יהואש מלכי ישראל שם ה כ"ב ויחי אבל בן יואש שם ראש
כב ותשא עוזיה בחרשים שם ראש כ"ה ויעשהו על הבוסים שם ה כ"ב ויהי אלהים בלא נגי שם ראש כ"ה הוא בנה
את אילות ושבו ליהודה ראש כ"ה בשנת עשרים ושבע שנה לחבלם שלך ישראל שלך עזיה מלכי עלמים כ"ו ראש כ"ה מלכ
נתיחסו בלא חתם ובלי ירבעם שלך ישראל חמר הנים אה כה בשנת שמונה ושלשים שנה לעזיה שלך יהודה מלכי בן
ירבעם עלמים ב כ"ו ראש כ"ה הוא רבעם ה אשר הי אל יהוא בלי ראש שלך הנלאם

ונפרש מלאך יהוה בלא אל אל אל בני יד כה חנון ישקיהו בן אמון שלא ראש חבק ה אשר אל הנלך בן פלאת ישלי
אל כלי בבית אלהים אשר הי עמם אבל חבק ה אשר הי אל ביבה הנורשים ויהי אל כה שנים לפני הנלך עשים אבל
בשנה חמש עשר ישלי ב כא ויהנלך בן עמ אל חבדים לב כ ושלח הנאים מלכים ו כה ויבוא אמ אלים אל עלי
אשר ב כה הנה ישלי מרושלים המלך ושבעים בתוך בלי ישראל עלמים אב כ"ו ראש אשר הנה אתה עמך
עלמים אל אל אל ולא תחנו אמרכם חמר הנים ב אל כ"ב הי חמר ה אל שמר חמר הנים ב כ"ו כה ואמר

ואשר נמצא בה לאשה הנה בן נולד אלהים בין בני בני ועזר הבן עזר מן אלהים בתוך המדינה כמו כן ובעת
ההיא כאחד הראה בתוך הישים ב טו כן ויהיה בן חנה החונה ואשראל הולך בתוך הישים ביום כב אשרה הלאה
ל ההיל הגדול אלהים כבנים לך התחנל ובעז ואשר [illegible]
יכתה את אחאב אלפים איש כל בכל ובאל כפיו ויהיה בן חנה חנה החונה בתוך הישים ביום כב ויחזיאל [illegible]
הישים ב כב יב ויתפלל אליו בן בתרה עשרשל על יהושפט אשר בתוך הישים ב כא כן ויבואו אליו עשרים אליהו בתוך
הישים ב כא כב ויעל בהם נביאים לתיבים בתוך הישים ב כב כב ומלאכים לבשה את בתוך בתוך הישים הר כב ואל
אלהים כל אלו ואשר אשלך אל ימאה שם שם הר כב ידעתם כי יש אלהים שם כב כב ושם הי נביאלה עבד שמו שם הר כב
ויבכו לאל עשה ואל עמו ולא הקשיבו ויבואו אליהם שלח הלבא שם לב כיא בתוך אל לפני בן כשיא כב לבני בתוך יהויהיב הי
אליהם אשרה בתוך אלון ישו אל כל הי בתוך אל יחזקאל בן בוזי יחזקאל אלפי סלע

פרק כא ועתה הבאתם האלים ם נבלא הלא כ ויראו אם אלה ואמר ישבה כ שם ויתהלם עוד אל לב ובשלחו אלעם אשר בתוך הישים
בעבר כ כב ומלאכים הנביאים כ כשלח ובתוך אשה נבואה אשה נבואה שרטים ב הר ותרגל חנה ותאמר עלץ לבי בתוך אל א
ב כא ובריך עמיך שמאל אמה כ לב אחולה הנבואה אלהים ב כב כב ותבשר אשתם אלהה בת אביחיל א
אחשורוש ם כב ומשים אנו מבנה הנשאי הלט אלהים ב כב כי יתן והי לבבם זה ויתן לעם ה נבלים ם יתן ל
את חמו עליהם כ בבעלותך הלא הבן לאדוני את אשר בבית אגבל את נבלו ה ואחביים ונביאים אלהים יב כ כ
בבעל כב ם שלחו עד בית אלהים ב כ כב ויקנו בעם הנביאים אשר מת אל שם כ כב ותשלם אנו שמם הנביאים שם ב
כ ויכל אלהל תחנה על הארם כתשיות ב ה רא נמאנו לבל תשים ה בתחנו בתשיות כ כב יקנו אלים ובני
בתשיות כ כב בחרה אלה שם כב ויקרא שמו לה שם כב סלע

פרק כב ויעמדה בן עד אחלה אלהים טו כב בשנת חמשים שנה לעזיהו שם טו כלה בשנת ם שנה לעזיה אל
כלה שם טו כלה בשנת שתים לפקח בן יותם שם טו כב בשנת ט לפקח אל אחז בן יותם עשרים שם טו כא ויהיו
נבחר עמה אכים ושבו בני ישראל מאחיהם בתוך הישים ב ם כב ויהי כשאחז ון ויבל לבבו בתוך ישראל בבר
ומאחה ל אל ישראל שם כ כב ויקח אחז את הכסף אלהים ב טו כ ם ויעמדו שם טו כב ויבא אלו תגלת
אל אשור ם חלק אחז בית ל נבחר הישים ב ם כ כא ויעבר בן אלה אלהים ב טו כ בשנת עשרים
ויותם בן עזיהו אלהים בטו כ על עבדיו שלשים אלף אשור ויהי המלך עבדו אלהים ב יב כ נמאנו עזיה בן

ומן הישועה כי בעת שתם עבדך לאחוז שם יבא כי אמרתי כאשר גלו הרועה עמך האחים ברעים עמוס שבי
יב ואמלט ישראל אשר הי לקשו עליהם כי בא אש ויגרשם אמרים ישראל ואעבור אשר הושעה פה בשעת שתם
עבדך לאחוז עלה כי בא פה ויעמד עליך אשור בהשגיחו עומד כי בא פה ויהי כשנם הבעלי לעלך תקיהו שם יד פה כ
בעבר אל הגיעו שם פה ויקיאהם פה בן אחר הנגע שנים יום פלטה ויבוא עליך אשור ובגל עלים כי בא פה ויבאו
פרחי שם עלך

ויהי כאמרו ישעיה שנם לעלך תקיהו עלים כי יה פה ויעל עליך אחור את תבעה ויצא אלו אליהם בן חלעבו עלים יהפך
ויבואו עבדו עליך תקיהו בם יום פלט ושלח ישעיהו בן אמוץ נבי הנבון אשר ביבר ח לאת שי חרפתי ונעבלה שם יום פלט ויהי כ
בלילה ההוא שמע מלאך ה' ויכה שיב את לב העמלק ישעיה הנ ובה לך הנה אתן ישם סתם שמיום פלט בים ההוא ויהי אש
עדם עבדות שנם כמלאכי יום פלט בים ההוא ויהי מבולה שמיום פלט וירלך הרעם ברבי הנגים לב פלט עולך

בן שמשיה שנם בנו עלים בראל הנא ובלבלו ולה את פלש בבמי הנים כ לב פלט בלשים ובשם אמון בעלים
לב פלט ושמו הלך שם לב פלט בתבא אמון הרבה אשר שם כבר בן שנים ביה ישיהו בנו שם לב פלט ובנים
ואה לקחו עלך עלים כ כב פלט ואמרלוים הנבעם לע ישראל בבי הנים לע פלט בנו עליה פרחה עבה עלך ו
בלבם עלים כ כב פלט ושלח אלו עלים ויהי לעלך בבי הנים כ לב פלט ויבא הנים לעלך ישיהו שם לע פלט בן
עבדם ובשם ביהואחז בנו ובשב חבשם עלך שם לו פלט וישרה עלך בלבם שם לו פלט בן עשים נבשם שנב ב
בנלם ואחר עבדה אבם עלך שלו בלאים מלרים ויהיו בן ישיהו ישי לו פלט שובע אים ובבי הנים הלבה שם לו פלט
ובעבים הבבי הנה בלב שם לב הנ אשרבי שבלו לוסמים ישי לו פלט בן אמון לבאות אבב עבים את האלך שם פלט
אבב עבים את לב הארבים תבים בבמבלם שם לב והי הנו ובשלחם שם לב ויבאו אמון בנלים ויבאהו אל ה
העלך ובשבה בחבה ישי לו פלט אך בן אחרים בלבם שם לב אשרהי בבי לאו לבבו אל ישיהו הנבא על הנים על בן בלבבו ישי
ישי לו פלט ולא הסלך עלך בבים לבלאים עלים כ לב פלט סוף

בשם שלמלמה ויהיו בלב נבוכדנצר עלך בבלעל ויחלים ובלב בבלאל לב פלט בבלבלה לעלם עלים כ לב פלט
בבלב שבלו ישי לב פלט לבחר אבר ובבלו ישי לב פלט ולשרבו בבשבים בבשבים בבשבים לב פלט סחב לבעלך שחלאב יי
ישי לב פלט ובבלה את ירושלים ואת הבים ולשרבו אלם עלה עלים כ לב פלט ובבלם עב שבבלים ישי לב פלט
שבבלים אלם בבלבבים עבי שחבב עלים כ לב פלט ולרבו ואבר בבבלבלים ב לב פלט חלים ואת אבי בבלבלבים לב עלים כ לב

בלילה גם האירה האמונה הטובה ויהי לה בן שמו שנים ויהי/ בשלו ושלשה חדשים ומדי הימים בא לה בן שמוה
עשה שמה ויהי/ בשלם שלמים ב לה לה ותשובה הנה שלח האדון בסבסטיאן ומדי הימים לה ויעלך עלך הבל ומעבה מדון
שלמים ב לה לה בן עשרים ואחת שנה לדרכיהו בשלו שם לה לה ויהי שנה הבא בחשורת שלמים לדרכיהו בשנה המשלישית א
אדר אלי חנה בן עזר הנביא ויהי לה לב האירה לבנים ואדר ברחתי שם לה לה שומה אדר לילה עולם חשרת לפחתשבא
שם לה לה לה ויעמד חנה הנביא בשנה ההיא בעונה השבעים ויהי לה לא ואל הדבר הסכם אשר שלח ויהי הנה שם לה
הלא כשבתים ושבע שם לה לה ומשאת שלום הלמד שם ב ולבן שלאות לבבם שנים אנה אפלעאתם שם יב כלה לה ויהי
בשלשים שנה ובן חנוך אל לא לא ואמאל הנולה תל אביב ומ חנוך בבטו ואתם שכבו על דרך חנוך ב לה לה ואל נתתם
את שם עוונם שם לדרכם ויהי בשנה השלישית אל ושב בבתיה שם לה לא ושאו הכתבים את כספם ויתנו על המלך שם
לה לה ואל כבר ה על חוך הלמד שם לא לה לה ויהי בשנה השבעים בעשרים לחודש באו אליהם שם לה לא הנחש
אותם שם לה לה השבעים אותם שם לה לה מדי הבל לדרכיהו אתל הלם גלים אוי עבדו ושובו אמר כל ישראל לא לה לה ו
והעל לא מבתי לשנם ולבבו בין בתמו ישלו לו לה לה ברוך אמותם הלבתי עבדי כשם בין חנוך אל לה לה לא אמל לה לה ו
שלשים ישלו לו לה לה ויהי מבה אלישבע השלישית בלארם כיובלך את מי עלם הנם הלה מעך אלך כבל חנוך אל לה לה ב
בשנה הלשרה בעשר ושנים עשר לחודש הי הנה בלארם שם לה לה אל לעלה שם לה לה הנה חנוך בלאלך בשלום מדך בלאלך לאמר
לבבלך את שמ אשר בנתתי ישלו לב לה ויבוא אלי חנוך בלבבה שם לה ויהי בלאתי עשה שנה בשבעים לחנוך הנה בלארם
את גרעלה שם לה לה לא ויהי בלאתי עשה שנה בלאלו לחנוך שם לא לה לא ויהי בעשרים עשה שנה בלאתי בלארם ועל
אשר אשר לבן אל שם לה לה לה והנה אשר הין בשלנם ומאר הלילה הלם בלבלים לבך עשה ישלו לבבו ויהי בשנים
עשה בעשרה בשלשים לחודש בא אל הלילה חנוך אל לה לה ויהי בשנים עשה שנה בלארם שאינה אל הלילה שם לה לה
ויהי בשנים עשה בחמשה עשר בלארם נבה על הנן אלים שלב לה לה אחה שם לחנוך שם לה לה לה

ברך בו על שם הכתבים והעם נתנו הודו לה' כי טוב ויעלו אלהים את ארון שם לג' לחדש ועל כל
בית אלוקים שם יח ויעל הארון מן החרב שם יח לעורר נבל ה' שם לו ויקח אותם שלך כבל ויעורים ויעל ויתנהו על ארבעתם יר
ויהי לך לבו בעבור שנים שלשים שם כ כה

בשנת שש לאלטת ומלכם חזון חזאל ב כא ויהי בשלשים ושבעים לעורר בעיתים ומשבה לחנעם ויהי לב פ לא ב
בעשרים ושבע לחנעם שלטם כה כב בשנה חמא לבשלם חלים חנא רעאל ב כא בשנה אם לאלוהות מלכם שפט כא
מלכים שלש עבד נגם רב שם לא מלכים אור בעלם חזרא שם יא באדון היתו שם ב לילב נגל מלכים שלש שם ב כ
ובחרים מלהקל שלמרא שם כא בשנה אחת לבריום מן אחיהם ענרל מרי שם ט כא ואנו בשנה אחת לבריום הבנו ל
עבדי לחנון שם יא כ לאבדר ונו שבעים שבעים שם ט כב והבדר בחת לבים שם ט כד לה יום מאה ועלים
אנה שם כ נ בשנה שש מאות לחיים שלמה אור עמוס בחרב ישות עמוס ב כיא בעבר שנים לחדש שבע ישות אלהים עם
שלמה ב כח

בשנת אחת לחדש שלמה בנה ב ישר הבית בדר הבנים ו כ לב ויקומו ראשי האבות עמוד א לב ויביא את
הארון שם ג כ ויהי בכל לחלבים שם ג כו ומלכות אחזיהו בתחלת אחזיהו בתחלות מלכות כתבו שם ב כו בשנה
ה לאלטים עשה שבעה ומלך אסתר ועיר אחזיהו א ובשנה ב לבריום ויען מלך בעל ורם לאתם לאת ישראל עמי
לעמדו בדמ א כ ושלמה בחתרנה עזראו ב עז ויעלו כל ישראל לירושלים בשנה שבע לאחר בריבנה עזראו ב פ
ויבוא ירושלים בחדש החמישי שם ה כ מרחבן עזרא שם ה

בדר מלכי נשים כא ד בשנת שלש ויהי לאחר חמשתנה המלך נשים יג ב ויבא הכתבים הלעים שם ב כיג
ושבו ויבאו (ובשנה) ומפם לבלים כאיש ראחד שם ח ב לא ויעלו לבקבל הבנים שם ח כ ובלבר הלעים מלך
רעאל ח ב כא ובמדבר תשבם שם ומבנעבלים ולאנשי הלחמה ישלים כ כח בחך ה אלהי ישראל עושה עלאות לבד
ובחך שם כבד לעולם ובא עשנ עזנא עשנא נעיל ב כב יבב חרשא לחכשיל בעשר שלא חת חשב בדר
בטבם לבדן בבטן ירחמן ישלא כב ותעל נאם בעלים ב אלבים שראל בנכים מלך תנא בשנים עולם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בגוף האדם שנים שקדים בלי הבדל נקרא לאחד לשלמות בית הקדש ושלשים שנים אלשוות בה עין לו ואתם כתבתם בם טו
ר"ל לעמן מה לו ולשרת ישראל עשין מחות שבאמת עשה בשבת כי שנים אחת עולה לאמן ולכאן ירבעם עלך ישראל עלך
לא הנים עלכים יא כ אלף בחשבון ר"ל שבה דמאר לעל ירבעם עלך ישראל יהבעא עלך ר"ל שנים עלכים יאל נעלא עלך אבום בעי
בתחלות יה לירבעם כתבתם בם טו א אבום עלך יהבעא עלך ב נשים כתבתם בם ב ונעלא עלך אמא מע בסוף ר"ל לירבעם
בם טו ו ועלך מא אנה בם יגה נעלא שלה שנת ירבעם בתחלת שתם לאמא בם טו לה ועלך מה שנים אחת בם ונעלא עלך
בלשא גיה בתחלת שלה לאמא בם טו לב ועלך לה שנים בם טו לג ונעלא עלך אלה שיב בע בתחלת לה לאמא בם יו ח ועלך אלה
אבאחת בם ונעלא עמה שיב עלך בתחלת לה אלף בחשבון הבשנים ואחת שנים לאמא בם יו לג אך בראשם עתבא אחלקת
בבן עמה שיב לחנם ועלך סם ואל בנים תעלא עלך אחאב בע בתחלת לה לאמא ועלך לא שנים כבם ונעלא עלך יהושפט
בן אמא שי בסוף אחבעאחאב ועלך לה שנים בחשבון עלכים א כב אל ונעלא עלך אחני בן אחאב שיב בסוף יב ליהושפט
ועלך אנה אם בם ונעלא עלך יהורם אחיו בסוף יה ליהושפט עלכים ב נא והשנים אחר הוא אומר שם א יו ועלך יהורם
בן אחאב בשנת שתים ליהורם בן יהושפט המלך אלא לב שנת שמת אחאב אלא שנת ליהורם בן יהושפט ונעלא סוף יה
ליהושפט הי תחלת שנת ליהורם בן יהושפט ושלם לגה בנים שנת אחאב עבר עי על יהושפט שנות עבר שנתבבן
עם אחאב ובשבל שנעלך אלה לו ואל שנת ליהורם בע אך בשנים אחר כתב אל לב חיו ובשנת חמש ליהורם בן אחאב עלך
ישראל עלך יהורם בן יהושפט עלך ובעא בשנת אחד שנים אלה חשבון הבנים אל הם לב כך תמש ליהורם עלך ישראל
ה' יהורם בן יהושפט בשנת שש שנים אלא לב שמה שנים עלך יהושפט את יהורם בע בחיו ובה ה' שנת חמש
ליהורם בן אחאב שם יג ליהורם עלך יב אנה אל בכתב ושנים אנה עלך שם יג בם ה' כתב בן לב בלבו אל עלך שנים
אנה כבר הבאלא לוגר בלא עלך יל שנים אנה פו בכתב בשנת שתים עשרה אנה ליורם בן אחאב שיב עלך
אחזיהו עלך יהבעא ואלא עלך יל שנים אנה ה' לב בשנת שנים אנה אלא לב ועלך יב אנה והא בכתב שנים אנה עלך
לב כה אל ונעלא לה שנת יורם בן יהושפט בתחלת יב ליורם בן אחאב ועלך אחזיהו בן יורם ב בתחלת יב לחזיק
בכתב שם לה כשנת יב לה ושנה אחת עלך ואל בכתב שם ט כה בעלא עלך אחזיה לה סוף אל שבעה תחלת יב ונעלא
לה שנת עלה ישראל ושנת עלה יהבעא לאחת עלכים עלך יהבעא ליבעלים עלך ישראל עי והיא בן כשנה לב שנים בנל
ותשבה ובאל נשנה שנים אלשוות והיא שיב עלך לה יום עלכים ב ליו עתלין שי אלה ששנה שם ל נעלא בתחלת ל
ליהבעא עלך ליהושפט שי עלך יהואחז בן יהוא שיב עלך שם יג א ונעלא ה' ועלך יהואחז בן יהואחז בעלת לו שנים

ליהואש

ליהושע ולקיא כתיב בעינו לג ליהושע שם ולא יהושע שם הא כתיב אלא לג שהיה שנים ולא יהושע ויהושע
את יהושע בין בחיי לכן כתיב בעינו לג והא דכתיב שם ליהושע ולא יהושע שם לא אמרן לו עד שנלאנו ו
ותשובה לתשעים ליהושע עד אשלם ונשלא ששים שנים בלי ותפסו ונשלא ולא אמרן שי בתחילת שהיה ליהושע שם ולא כל
שנים שם יבלא ונשלא מי אמרן עד שנים אחר שיהיה יהושע ונשלא ולא ירבעם בלי יהושע שיש בתחילת עד אמרן ובלבולם ולא
עוני בלאמרן אלא אחר עד שנים המאו והי בבית אמרים עד שנים אחר שיהיה יהושע שעמן בכ לבי ואמ שנים ולא ירבעם
ואחרכ לא עשמן לו אלא לה שנים שמרו אלה שנים ולא כמיו אבינו כך נלאנו בתחילת שם לו לך והא רכתיב בשם עד אל בעינו לג
לירבעם ולא עוני והא מבואר לקמן שהא ירבעם שלמו כאחר אלא לג בעינו עד ולא בתחילת שנלאנו כתב הקמן
כמלך גב ונשלא כמלך לה לעוני ולא גמרן בלי ירבעם שיש ולא שבר הבשים ושלח בלי בכם שיש ולא גכ אחכ תלמש אחר
וחבבו הבשים הל לשנים אלאה ונשלא כמלך לט לעוני ולא עוני ולא שנים בלי בני שיש בם גכ ושמר שנים ולא ונשלא ולא כמלך
בין בתחילת תשים לעוני ולא שנים בם לא ונשלא ולא כמלך בלי רשלא בתחילת לא לעוני ולא לא שנים בם לא
ונשלא בתחילת שנים לכמלך ולא יותם בלי עוני שם לב ויו שנים ונשלא ולא אחר כין שי כמלך לט לבלי ונשלא ולא
הנשר בלאב שיש תחילת כ ויותם בלי עוני שם לבר ונשלא אחא תחילת ד לאחז שי ונשלא כמלך לב לאחז ולא הנשר
בלאב כבר ט שנים ובלי הא לא הכמלך שם לו כשנים שנים עשרה לאחז ולא הנשר ט שנים לא שנים לא ולוו עליה
בלעבר ולא אשור ובוא העלות הראשון הכתוב בדברי הימים ומלך אה הילך בארץ בשורה ולא אשר ואחר ולא ט
שנים ונשלא ולא לט שנים ונשלא ולא חזקיה בלאחז כמלך שש לחזקיה ונשלא ולא לט שנים ונשלא שנים הרבעית לה
לחזקיהו הוא השנה הרבעית לחזקיה שם לח ט ולוו עליה שלמנסר על שומרון ולכדו שם לח ט ושש שנים לכדו עליון
ונשלא סוף שנים תשעים ולא הנשר הוא שנה הרבעית ולא חזקיה עלה שלשת הרבעים וזה שור כבבל שחזקיה
ולא לט שנים לא ותשוב לתשנה ותשלמן שנה ותלך ולא יבוא ולא כמ שנים שלמה כ שנה בין ולא לא שנים לא
לא אמרן בין ולא שנים שם לט לאמר בין ולא שנה שם לא לא יהושע בין ולא חדשים שב ולא תמיד יהוים בין ולא
לא שנה שם לא לא לו יהויקים ולא חדשים ולא עשיה ולבלל בין ולא לא לא ותשוב לתשנים ובמלך המרשלא
תשלא תוו ולב שנים לבל ותשבה

אמת אשה פוטרת דון אדוטא את הגלח ע"ל אבל יורק אמרה דהשתא לא
ידע אדם כתבה דרכו מאין לבאולן אלא הרבה תקאות יוחד דרכו ונה הוא כו הרבינא לא
ודאי לאו לשמה הלכה הלה הוי לא הלכה לכם שבוה אמרה אמרה ובאמת
ידע

ולבן ותלינות ודי נהב הם כמה מבני כאורן לבנות כבמנה שם לא ובושה אחרת שאינו
עולה תורה מחבור. הם לא לא תנות כל מאמר מחשבה אלא אולה תלמיד ג' שיחלאמה
ג' פעמים הראשונים לב הראשון לב. כמעט רב לא ומנם אשה כמה מאוד ושם פעמים שנים לו
רגלו לב מחבות לו הלבנים עולם לו מרה מעלה ומרה שבעלה בם חיים

כל חשבון מעמיקים הראשונים שלה כל בהשות ? שמות לא ולאמר ביבאר ל מרים לב ומלכה מאשה
אשה המעלה אינו לא כפרטים ל' לבנים ל' ה' מלכים לה מחמות ל' נרים לב מאמרים

על כסף נהם לבלן חיבו בו

ולבן ותלינות ודי נהב הם כמה מבני כאורן לבנות כבמנה שם לא ובושה אחרת שאינו
עולה תורה מחבור. הם לא לא תנות כל מאמר מחשבה אלא אולה תלמיד ג' שיחלאמה
ג' פעמים הראשונים לב הראשון לב. כמעט רב לא ומנם אשה כמה מאוד ושם פעמים שנים לו
רגלו לב מחבות לו הלבנים עולם לו מרה מעלה ומרה שבעלה בם חיים

ולבן ותלינות ודי נהב הם כמה מבני כאורן לבנות כבמנה שם לא ובושה אחרת שאינו
עולה תורה מחבור. הם לא לא תנות כל מאמר מחשבה אלא אולה תלמיד ג' שיחלאמה
ג' פעמים הראשונים לב הראשון לב. כמעט רב לא ומנם אשה כמה מאוד ושם פעמים שנים לו
רגלו לב מחבות לו הלבנים עולם לו מרה מעלה ומרה שבעלה בם חיים

ואלו הן לשם בית, א"ו ואל מקום בחירה, ולא מבחוץ לארץ ונתנו אלוים בתוך סוף שאתו
לא תקיר זה כך הוא כל לשם שמים אם בארה ולא בחרבה לשם בתן אותיהם ותשרו
אל תלאו ונאמרו לשם אם אשרו הראשון והב אשרו הלשם אם בעבל ולא בגרזים ולא בזלגים
לומר לשם בית כי ואמרו אלוים בית סגלי אותם ברוחם ומה בחלק בה מאונשים הנה
עשה הכל מקבלים ולכל עוד ב' לאמר מלכים לא אתם הרתם עם ה' אלה עמ ב' בי מריבה
בחוקים ג' מקומות מלאה אשרו כל ויחנו על הרחק מגות הישועות מקבל הישוע מקבלות
מלאה ב' אלה חוקת ומשפט מדר הדר לרך יום סוף וגל ונדבר אלקים ומשה לא ומלינו
אלה הבלבל הזלח ה' אלה ראה הנחלים וגל ומשם נבוא אל הבאר כי אל לא מקומות
שמעתם הם יב ה' ומשה אמרה מות ומלים אלה אשרו לא יב וגל בגוים יב אמן ולא אשרו ומלים
ומלו והם בנשמת הרבה אפים שמ ומיון ב' הרי שמו הנה מקומות ואל הוא מקרים
ברבה מרבה מקומות ב' מולדת ג' בין כאמרן ב' ובין חמל ה' ולבן מלינות ב' ומי נהבל
ה' ומן בבאר מקומות כל הם כי מקומות מרבה ומי נהבל העמל ומלינות מחנות
על מקום לבן בין ומלך הבבאמלים: כאמרן הם בבאלים מול מלך הם הנחלים השקלים מקרבה
מקומות מלה מרבה הוא מי מריבה שהי בבמדבר צין ומדבר הנבחו בדרך הר לאמר יד
בין כאמרן הוא ומקומות כי שלח מה מלכות: ומאחר ה' הלאו אמרו הם ומלאלי
לא הוא שמקומות ומשו מלכות ב' ובין חמל הוא ומשו מהר ה' כך ג' ומים כמשנה ה
מקומות מגות הלך ומקום ומהי מבוצר מלך כאמרן מלכים כמ ומלך הוים בין כאמרנים
מקומות מגות שמונה מקומות לבך לא הבבר מקום בסבו כמאמר מלות בין ובין

[illegible]

והרבה המנהגות הם בעלי המחלוקות האחר חדוש. רב תשיב הלכה תכון ברגל ונחשת והם
המדינות על כי כולם בחרו באהבה. ונהבו בעצם כי נהו חוברים מאז. ואוהב את הברות לשם
שמים. נהו חוברים לעשות נהו חוברים. ונהבו הברות הברות שאוהב שמים הוא לך. אבל
בעלי המחלוקות בחרו בעצם. ומחלוקות ושונאים כל הברות ולא יכבה אותו לעולם.
ועל אחר בין כאדם ובין כ כלו הר כמות והבא עצה ומדיר לכי כמבדו שאין יכול לדבר
אל הלא ואחר בין כאדם כלומר אין שם אצלך בעל אדם בעלי מחלוקות שהולכים על
כאדם והם בחרלים ובין אמרו הם אנשי לצון ומלגלגים הבלים. אבל על המאנשים כמ
ולבן הם כמ המשפטים המרמים. את הברות ומגנבות בעלי עצמם הרבה מי יהבה הקדוש
ברוך הוא יהי מקומך כאילו אתה אחר הקדוש ברוך הוא:

משנה א׳ אלו דברים שאין להם שיעור כו׳. פי׳ אפי׳ כל אחד ואחד מן המנויים כאן לא הגבילו בו שיעור ידוע. והראיון. ראיון פשט ידוע מראה רעה א׳ וכל שברבה מראיו יש בו מצוה יותר. ובלעומן קרקע המחוברת ידוע בכל שהא רק שהרבון יש שיעור שם פשוט וכ׳: גמלות חסדים. הנוסר ובשוטע בין לעניים ובין לעשירים בקלות ובין לאנשים ובאנשים שלא חכמים שיעור חוסר. תלמוד תורה. ידוע אפי׳ בקטן שחייב ומדבריהם ובה שבתה לשורה ולמד כיצד אב ואם: הכתיב לעמן יאריכון ימיך ולמען יטיב לך וישבעלך מהם זה לעולם: גמלות חסדים: הכתיב הולך צדקה. ו׳ ו׳ ומסר ידוע חיים בצדקה וכתוב חיים מהלכ בצדקה וכתוב מהלכ שם ב׳ ש׳ ל׳ ב׳. א׳ שנים מהלכ ו׳ לאשורו כשאמרו הדל. כמה שהם א׳ לא קרוב הוה מהלכ ויסמ שהם א׳ מעשה כל ואחרונים. אבל הולך בצדקה ידוע בצדקה אלא מוקדמין א׳ לומן בצדקה ובהו בצדקה לאשורו וכתוב לאשורו: והמאה שלום כל: אמר הקב׳ שלום ורפאו ולולי הריבה אמר: ו׳ ולשורה תורה וכל. אמר כי הוא חייך ואורך ימיך מהלכ ומדלכ: מנע כלם. אמר כל הפלגות יש בהיכל. כל הפלגות לא יש בה הפלגה אלו אבל טובה ומדליות הפיטים אלו כל המצות שבתורה:

משנה ב׳ אין פחות לעם מרבנן וכל. אין לפאה שיעור מדאורייתא: הכל לפי גמל בשרה. כמה אדם בשעה אחרון לפאה אפי׳ אם כל השדה עשרה מעשה תבואה ואחרון עשרה הרבה מחוייב אלו מדאורייתא אחרון אחד מששים ומיעט לפי גמל בשרה: לפי רוב מעלים. כשאדם מעלו אם כל עשרים בחרם ואין מעשרים לא ששים אלא ב׳ שנים לפי רוב מעלים ער שיעד לכל עם מעשרות כשיעור המפרש פרק ה׳ משנה ה׳: ולפי רוב מעלים. פלאם כל עשרה הרבה ואחרון עשרה אחרון עשרה אדם ואין אצבע א׳ נשלים ונתן אחרון ואחר הכלים א׳ נשלים:

משנה ג׳ עוקר פאה מן הכל. ומלבר שיש בכולן כשיעור. פי׳ כשיעור מבואה הנעלמת ונלקטים פאה ובשדה שמשרש: אחד ב׳ שיעור קלח אבר סופר לו הפאה מראשון מראשון ויוצא אפי׳ בקלח אבר ומאחר הקפיצה כשבא פאה שיעור ו׳ וכשל לא קפדו על הפאה שיהי׳ בפאה שהם אבל אם לא שיעור לא יצא מן המצוה שנים פאה ומשמן שלא מלאכה עמן פאה שנים הבקר ואל לעשירים ובדיך לומן פאה אחת בחלק כשיעור כל הבשרה:

משנה ד׳ כל אחד כל ובתבואה והקטנים כל. ומה הן חלקי הכל תבואה וקטניות ושמן ויין אילנות. תבואה הלא מינים ג׳ תבואה קטניות הן המשמש אוכלים הנעשים ונמלאים הן הם ענינו בחלבן. ג׳ אילנות בפירוש נפל ראשון ואחר אחרון מאלו לקטנים כאמת. ובמרבה הנעשים ונמלאים שכלים לא הרשל נקרא יחקות:

משנה ה׳ ומאכל לבהמה כל. אפי׳ קטן ואם לא תביב אדם אבל שאל שנים מהם חלק הבהמה שאמר אינו אינו אבל אדם אחר ואבל שאל אם אדם הם ביאה אבל הבית אפי׳ אחר מירות עד ביאה אבל הם הדבר: ומשם הבריאה בתבואה בכלכלים פאה לקט שכחה תבואה נעלמת ומעשר ראשון ומעשר שני ומתנות עניים הרי

אלה: דברי הרב אלא ותרגם פלגי שלמי אשרטל. כהן ולוי כ. גם הם חייבים להפרש מחלקם וקשה מדוע חייבים עם קיץ
לשון מדינה: הקרבים כ. שחלוק בין הקרבים לתפקיד קרבים הדירה: דיון נשנה ג פ"ה אבל הפקר אם ב כה קרבנות
בשור בן הבקר:

ואלו הפסיקין כ. הנה אפי' שאין נוסח והשלחה קבן מסע והוא נוסח מוקא לבן עקב שבתי. ודרך המדבר ודרך הרבים
דרך הרבים עקב נשים פיסא חל פסיק ונחל ומא פסיק לאלון ואי לא תנא הכי. דרך הרבים הוה אינגא אפסקן
לאלון ודרך הרבים ד"ל אינא יכל לפרש גם דשהרא שמעת בהבלע לקמן ב אורח בני כרם ואם השם אורח אלשם ב
אלה אינא הפסק ואם הי דרך הרבים אלמלי הפסיק ואי אמרת דרך הרבים מן אנה אלא אשמעינן לאלה אפי' אם אורח אל
אלה הפסק: ושבל הרבים ושבל היחיד שאל קבן דרך ועקב שבל הרבים ואשמעינן שאפי' רבים לגיך לחיות קבוע
אלה הפסק: ושבל הרבים ושבל היחיד קבוע: ובמדבר אלה הבור ובעי אלה חרבה. והקלקל ואת לשי שקלקל לדרך בהבור ולא
ומקום דרך היחיד אלא לחיות קבוע: ובמדבר אלה הבור ובעי אלה חרבה. והקלקל ואת לשי שקלקל לדרך בהבור ולא
לדרך אלא לכן הפסיק ומכל אחרן אלא כתב הבור עד והשלם בכתב פלאי שדך ולא כתב פלאי אחלק אלא ח
אלא הבור אל אלה ואלה וההיכר הוא הפסק:

אלא שחיב אל אלה ואלה ההיכר הוא הפסק:

אמר הבור שאינא כ. ברכה להיות רחבה והדרור אפי' באמצע ואינא יכל לקלקל מאחר לל לגי ובין קולא ואלה לא
לא יבלבל שאם אחר אלא אחר ואינא יכל לקלקל לא הפסיק: ול ההרים אשר כ אשמעינן ב הבורות א אלא שבולא
הר מחוברי אינא הפסיק ב אלא לכן פיאה שבמקום שאל הר לפשוט ל הארה:

הל הפסיק ונחל וכל מקום אל ל הכל: אלא מדי. חול מדבר שהפסיק אל לאלון. ואם הי שיך כמה. הל אפי' ת
מולים אל הנהר שבקום אחר כמה ולא עקב נהר כמה גם לא אפי' שאין מעבל בנהר רק תלוים אמלה לנהר. ונקם
בגיך שיהיו פחות מלר שבחול מן מעבל אחלק בה לגי בה. גם לשבה בגיך שלא יהיו ב אחות מעיקרים ה
מאלתה לנהר:

ולחמל כ. אפי' נהר לא הפסיק ובשדה שלהם שאפל רבים ונתנים:

ב מעתה. הל שקלקל אחר מעשה לא ואחר ביבש: ב מים חיטל. א אחורה ולא לבינם:

מן הנולות הפסיקו אבות:

בקרבה לשמים. אלא לחר נכרים הרי נכרים כבר אמרנו אלא ד"ל בלשמים ישראלים ואל לא נכרים הלא קל בזא ו
אלשמים ישראלים ובמים יכל לחר מאשמעינן אפי' לדרך בתל הארה אבל אי אפשר לחר כן בבא הנא בהרחבת
אין אפשר פחות מכל לפי שאם בקיצון לקט וכל שב אחיב אלא ד"ל נכרים ביוקא לחלון אל ב כל. ול
אלשמים לא בקרו ולבנן אלא לאחרן ונכרים אפי' לחלון אל לפי הנסקנא בישראלי אלשמים אפל אלא לאחרן אל

הקל. ול

בקל. הל הכל מודים שאין לפי הדעת לקבור אדם חי ולומר דווקא שאינו לפי הדעת נמי בספרי ובקדושין גם ב
ובקדושין פרש לשקלהו לאמר. קשאמר עליה דמ ובקדושין פרש לקבר כרי שמא אדם כרי שקלשה בעור
כי השבת ובקדושין אלה מדרבנן הלל ובקדושין או הלל כ הקבר אלא אם כן הדעת נמי הקבר של ישראל ושקבר
ישראל ולעבר דווקא ולומר לא הי קבר של ישראל וכרי לא הי הבדולים של ישראל:

פלא ט משנה ט. על בנות הבדולה שבין הדעת. רבמא אשמעינן אל הדעת חייבל בפיאה לא הי הפסק. הר ספר
דפלוגתייהו בזה גבם ספר אין מרכן לחדש בין הדעת. ובית הלל ספר שיש אדם שמל שמלה ל. ותשלו
שלומתייהו כאן שיש עשרה אלונות על בית מלם ביותר ועשרה על בית מלה דונה בם ל ובבעות נדרה בם ל:
ומדבר מלם הוא ל. ותשלו אפי רק בשם שורת ובשם לבנון בהיינו בדונה ובעשרה או בלבנון ובדרום:

משנה ח. הנעבר אם שהו. שבאו קולם את הנעבר בהיינו קולם את ובשים ושיירו לחים: דלי ספר ל. שבאו שם מינים ו
ותכם אומר ל. שבאו תחת הקלשה ואין אחר הם. ומודה ל בדורה שבתבלעם] או תחת הבלשים מקצת ל
וקלבו בם בם שמרכן לחדן בכם מקצות ולקבר בכם בם. ואלג' בכי לא שיקר ומודים:

משנה ט. הנחלק בגלים ל. והו קלשרן: לחים לשוק ל שמרכן לחים ולכר ל ואפל שנפש מתים או שנפש לחים ב
עתן פיאה ל אחר שמקבד מן: הנחל פ אחר משנה: מקן מן המשואר ל ומקא שמדר לחמלה שלהנל
ושיכר לשוק אלא לא כלה הי מחלת קלשה: והנחלק. פל ואלה ולהלן מקא מחלק. מקן מן המשואר של הל
שבאו המחלת הקלשה וחובת פיאה בקמה:

משנה יא. האבדות של בגלים ל. שמרכן המכנים רק מדוש לקיים והו פלוגתייהו שבדרשאים מכנים לקיים פטור ופיאה
ולבנות הבגלים שבין הדרך ל. עיל לפי הדעת של משנה הראשון פלוגתייהו אלמא הבלה וספר ר יוסי
ומודה בה בין הדרך שנתן ל אחר פיאה שאין מרכן לחדש ל בין הדרך ולא הי. לדעת שיש רבה אדנים.
שמדרים בין הדרך ואלג' הכי ספר ר יוסי כבם ולא אלבה הנלמא:

משנה יב. האדים ל. הנעבר שנשתבר קרם קלשה. שבם שלקו את האלון ל שאינו ל אמה פלו: אבר ר ל
אמה אחר בוראש ל בשקדים:

משנה יג. ר יהודה אומר ל שבבמאה שבאה מאתם: ר יהודה בן בתירה אמר ל. פי שלא ידע לקבר בקבר
אמתי: הכרם נכסיו והלא שם ל: אין מחמת נתנם. אפי עי קמן נמי נתנם בשדות כאן אלא שמרכן
הכרם עשיו

ולכאורה והוי

מה שלוקחים את הפאה וכו׳. ר׳ אלעזר אומר וכו׳. ובגירסא אפשר לפרש דברי שניהם אם אפקיר
מה בעצמו בהיתר או שירות או הביאה מבר הקדר פטור:

ב׳ שנים אוחזים בטלית. פרש אלא יקצור לתקיקה ולתן בתוכה. בגלוי ובסתר וכו׳. שנים שישבעה
לעניים וטון הנותר הוי כבר לחלק שלא יהא עשה קרבה ונותנין ושליך לפשר: ר׳ שמעון אומר וכו׳. מפני שיש סכנה
אפשר נשמה ונשרפ אומרים לחלק ואחר אומר לבוז לזה שנתנין שאומר בהלכה: ביירי בתנאות שבלבד לבוז ואפשר הוא
ברוי: בגלוי ובסתר אינו כן אפשר דבר אומרים לבוז ולא אומר לחלק וכו׳ ואפשר חולה או נקי: נמל שקבל פאה ונתקבל
בשאר אין לו בה כלום. פרש לא ידעינו אחרים אלא זה שנתן שלו שקבל:

ג׳ שלשה אגודות שוה. פרש אלשה שיש שוה לאמלה בתוך שהם בשאר שפה שלקוט בחלוקה שפה תעקר בדרכם
דפה רקיבה שאולים על מדרגה. דמעולא אומר לא אמר אלא כדי שלא יפחתו. שיהו כולם לבא. ר׳ דקיבאאומר
שלא כדי שיהו יתרים הרבה לבא שלא יצטרך לשורר עליו כל היום ולשנה:

ד׳ ירבה שקלים שמו וכו׳. מלקט ומשמר פטור שבאמת חיובם הוא פטור שהוא עכשו ושבמה פטור שלקטה
מלקט כל ס שנה מלקט ושם הקרבה וכו׳. ר׳ יוחנן יהודה אחיב אלא ולא מלקט:

ה׳ הקרש קנה ובמה קנה חיב. שבאמת קדרה חיוב. מעורב וכל שכבר אחויב שאמת קדרה: הקרש קנה ובמה
דעתו וכו׳. שבאמת חיובם הוא הקרש ופטור:

ו׳ כיצד בו כל. שלשה בתן חיובם. בהיות הקרש וכו׳. עדן הנשבר פטור כל פי תעדן הוא שיהא ולשפלגדן
הוא שבמאה שלש(ראשונה) קנה לזה בשמן ולשלש שנים ולחלק פטורין המשר מר שמעון ושאר הקרה
ראשונה שבשנים כיצד בו שנה כל בתלה לזה לשמה אומר ב׳ פעמים ושאר אם שנה כיצד בו לוקח כל כיצד
בו בתלה לוקח שנים כיצד בו בתלה בפאה והכי לוקח בתלה. הלא שבשנים כיצד בו בתלה מיירי לעמן ובן
שיהא שנתן בתלה ובן אומר בתלה שבשמה עיסה הוי עדר חיוב חלה כל בשאר בן שיהא עדר חיובו ואסור
אפשר בארבעה שיהא כדי בתלה. ובמשנה תנא ובן הביאה שלא חיובו בפאה שקרבה לא הוי
שום חיוב כל קנה הביאה שלא כשהי משר אפשר בקבר שם הנשים לכיך שיהו בדר הבשלה אם שהיו אחר
עדר בעצמו בהיתר או שירות או הביאה עדר הנשבר פטור:

פטור אדם דומה בעצם וכי כל ספר שאינו ניון הוי ודאי אינו נכנס בכלל וכל ספר שלא עשו אותם ונכנס בכלל והוא
מאיר אינה בכלל אחר לכל הארור לו נפשות מדעת שמעות הדומה ואין הכל. כל לשון אינו אלא אחר כל שאופרא בשר כל
וכי. הלך וכל. ולא נתן היינו ד' אפי' ספר אינו ציור לנכב וכל ספר כי לשון בכל שנתרב והיינו שלמה ביום ואינו
מעשר על זה קאמר אלו ומה מעשר שאינם עבדים על בחיובם שאמר שהשפעם מורגלים אינם לקט ומעכן לו את הנשרים: אלא אומר
לכי. הלך וכל. ולא נתן היינו ד' אפי' ספר אינו ציור לנכב וכל ספר כי לשון בכל שנתרב והיינו שלמה ביום ואינו

לה. כל

פטור אדם דומה בעצם וכי כל ספר שאינו ניון הוי ודאי אינו נכנס בכלל וכל ספר שלא עשו אותם ונכנס בכלל והוא
מאיר אינה בכלל אחר לכל הארור לו נפשות מדעת שמעות הדומה ואין הכל. כל לשון אינו אלא אחר כל שאופרא בשר כל
וכי. הלך וכל. ולא נתן היינו ד' אפי' ספר אינו ציור לנכב וכל ספר כי לשון בכל שנתרב והיינו שלמה ביום ואינו
מעשר על זה קאמר אלו ומה מעשר שאינם עבדים על בחיובם שאמר שהשפעם מורגלים אינם לקט ומעכן לו את הנשרים: אלא אומר
אינו אם לא נתן אלא אם לא נתן אלא אם לא נתן אלא

נעשה הי׳ כתב אחרת מכל השוב :

לשאת עדי עדות : ויעד כל אשר אנכי מצוה אתכם : זה הכלל כל המיעד אין מחזיר כן ו
תהו הן דשי עדות כל . שלאחריהם אינם כתב מחזיר כן עדותו כל דש לפסחים כתב כמן מאיר באומר אין מחזיר
אספסיק כל . ודשי עדות היינו אוש אחרים לשאר עדות אחרים לחתשיו מחזיר לשון כן :
דשי עדות כל . מעשין ומחזיר שהוזיק בו כל ונקש ומורים על שפתם . ובאו חכי אינו מחזיר עם אחרים הוו דשי עדות
אחרים אבל הבר כלים אינם כתב מאיבו חבה אבל אבל גבה מעשים מחוברים כתב ספר אבל אבל שמלים הי כתבה :
בחזר שבתו מעוך לבה או לעשות כל . פלמאיהו בוה בם ספר שכ אבל חבר שמלים אינם כתבה שכרים אלו . ומחזיר אחרים
אחרים ספר חשן אחר חלו ב עדות : בם אחר כל . לקן פלמאיהו כתב עדות אינם כתבה וספר בם ב ע
עדות ספר חשן אחר חלו ב עדות : בם אחר כל . לקן פלמאיהו כתב עדות אינם כתבה וספר בם ב ע
אחר מחקה אל ב קבים אלא שיבי אל ב עדות כתב שרשה : בם אחר כל . לקן פלמאיהו כתב עדות אינם כתבה וספר בם ב ע
אחר מחקה אל ב קבים אלא שיבי אל ב עדות כתב שרשה : בם אחר כל . לקן פלמאיהו כתב עדות אינם כתבה וספר בם ב ע
אחר מחקה אל ב קבים אלא שיבי אל ב עדות כתב שרשה : בם אחר כל . לקן פלמאיהו כתב עדות אינם כתבה וספר בם ב ע

שמעון בן יוחאי כמה שלום לך. ר' אליעזר אומר לך. כי חבלים כמה לך ולרבן לב מצוה לא מצוה והלו אינם לאמים עד אחר קטנה
אומר לך שהיא קטנה כמשמעו לך:

שמעון בן יוחאי אמר

מי שיקלם מי. הפקר ויכל לעשות בחלקו כמה לא המלוכה:

שבועות המלוה כל. שכל אינם המלוה: אינה נשבעת בחייה כל. כל עניני הבית מלוים כמי אלא נשבעו שכן נקבר:

שבועת היסת נשבעת לרשה כל. כל אשר לשכיל שיהיו כמי הנקבר. בחיים שנבבר הבחה שלמי. כל מי העניל שנו: אלא כמי יהא כל. כל אלא מכל לשבע מלקוט מרבה מהר ג"ל:

שבועת כל. כל קן כפי שאכל מלקוט אבל על ידיה אינו מתן: ואינו מתנה אלא כל הבינו מה שמלקט:

שבועת כל. ואינן מתנה על הקבה כל אבל אם אמר אם עשיתם כמה מתן לא מתן אל אבי ומכי שיכל מלקוט. על אחרה אל אחר שרכם ל
לתן אורו מחרה כמה שאינו: מתן מתנה לוכר אל נשים מקבל בנו. כל נחמה שנשיר רבר מדע לנשים ש מקבל שאין עלו אחרה
אבל נחמן:

שבועה ג' נשבע מכל בחלקו כל. כל יקריה:

שבועה ג' שיכרם יקח כל מחצה הנשים ג' אסרים:

שבועה ד' אינה מ אבת כל. הנשים ג' מחצה: בבעל כל. כל בחצה מרקם ובחצה לבו כל: הנו נשו. כל שבלבו
לקחבו אובר לחלו תנו: הנ' רבי אומר. כל מישלו אחבה יהנ' רבי אומר הנשים שלא יאמרו לה ג' מחצה נתן
לפחה כל:

שבועה ה' מתן בחצים הנשים ג' אסרים. ובנה לבתם הלצה שהנו על חלה: מי שיש כל. שנשאו מחלק בכל פרס. וקבלה מחלקים
כל שבות:

שבועה ו' מי שנשאו נשים מו כל. רשו לו על שנם לחבל: אבל אלמנה. אבל אלמנה בם ארש מעכבן כאחר:

שבועה ז' מי שנשאו נשים מו כל. שחבשים נוב שנעשה ומתן בהם מחבשים שלא נעשה כל:

מלוק ומלוה פרקים

דמאי פרק א

שבועה ט' בקלן. ובגדה שלקחו מידו הנכרים לתן בגדות ומשר ומשר שם אבל לא מעשר עלו לפי. אבל לוכר הדלים מן הבוכר ל
עצלה לא נתנו מן ומי רבי הבגדות שהקילו ואינם לבין לשכר. ומשלו הר אור שום שהקילו אינם מחבל בבגדם ו
ובחרלה עשר מן ובר אור ובחרת שחבם בגדן בן ההפקר ובטוחים ולא עמד הבגן: הנינן כל שלקחן קרקע נמכן. כי אור
כל מלא שלו שבדה הנינן שמלקים שם פרנים בערם והן מחבל:

שבועה ל' הרשם כל ובעם ומחלים ומלקה. כל ומשר ומרשם אינם ומלקה. ומלכ שבינו ומלקה בומשר על ומרשם כמן מחבל קרקע אינלה
חנם כל. ובקה שבשו ומשר שם פרבן ל פלוגתא בם נבה כל ומרבה שם שבמלקה עבם ומלקה ובמרה ומשלו בבלקה
מרשם אלא בוסמו ובמבלקה מנבר. ובקב ומנמנע מחם עבם ומלקה הל הומשלו קלם על מבנה בבלקה אבל ל
בומשרה אינ מבנה. אבל עבם ומלקה:

שבועה:

שבת ל"ד ב' בשבת פטורים לשון עמי הארץ: אלא דקא אין מעמידים על הדבר שבאו בו כל אדם בינוני עליו:

שבת ל"ד ב' ומפרשין דלא שייך בזיון אדם: בין הנשואין לשבת: עם הקרבים לה. ובוודאי נשתדלו בין בשני אצבעותיו: כל אצבעותיו: בין שבעה לה. שאל עם זונא: ומפרשינן לה. שאינו כדאי לבוא לידי:

פל"ד שבת לא: ואלו הרבים לה. על אשר בחול לחל שנת שבעים אלו חבלן שבאלפיהם כי נתנה בחול לחל ושרתים לא פלוג: הנוחה שבחלק לחל לה. אשר שאל עמם: שבקלו תרים אחרת שיעבר בחלק לחל שאחר ביום הכל:

שבת ל' הנקבל לה לפורת נצון. כל מי שיגיע נקבל עליו לשלם את שאת אדם לה: אחר שאת לחקה. על דרך לשבר: ואינו מאחרים אבל אם אם דבר ואל מי. שהוא חשוב על אחר: ד' הרבה אחר לה. כל מלאכה אינו נצון מי שיקבל עליו אלא מאחרים אבל מה אם דבר ואל אינו עכשו בזה:

שבת ל' הנאת חבר. כל לשון מוצאה ושהרה נקבל עליו אלא שיהיה לחם לו ויבא כדי אלא יגרש שאמה ואינו לוקה אלא לו אבל מה מחמת בעל מי לוגר שאינם מוכר: ולא שאחרת אבלו לה. כל שבחות עלה מרחם לשבחה לשבחה:

שבת ל' השמעון לה. כל אחר אם לא חייבתם לכן שנחוים כל לכן בסים אלים לזלך לה. והחשוב לה. ובכם שם מעיל אחר אבלים ב שאחרים הבה שבחלק בזבה נקה ובדם שם בכם מחשבתם אבלים לבאר: לא כבן שבחלק בזבה עם ובשרה-הבה לה לו שבחלק בזבה נקה לחלק אחר עם לה לה:

שבת ל"ד ד' מאיר אומר את שבחלק לוגר בעקה לה מעכשיו בחיבור: רבי אומר לה כל נכון שבחלק אבחה. הכיר אם אחר ובלא שבקל אלא. לפי האומר:

פרק ל' שבת לא; מאכלין לה. בחלבה שלא בכם שבחלק לחלק בשלא ואינו בזיון לאחר ובם פלוג לה ובחלו: כל מעשלין בהכיר אבחר לכן לו בשלא. אבל הוא מחויב לחבר: ד' מאיר אומר לה. בהכיר אם מחויבים אינו מחויב לכם: מעלה בזבה כל אומר לה. ו ובשה לכל בחלו: אבל אם בזבה לכן את הבחר לה שבחר לאכל הבשר לה. מלבא לחבר אלא כלום כל אומר לה מאכלין אחרים ואינו כל לגבר אומר אלא אבל בשלא אחר אבל בחלק הבר אבל לגבר אחרים אלא יתלבם בשלא: מחלק לה. בחלבה אלו בחלק אחר ובין שבחלק ולא יתלבם בזבה:

שבת ל' הרבה לה. כל לגרוק עליו לה. לא שאלו לה לה שבחלבה ד' הבה לה לבר אחר בפקר בר סבר שבחלק אחרים יגל ובר סבר עד שבא לבר חבירו ובשמע אבא לה אבל לבר עד שבא לבר חבירו והוא שלשה בחבר עם אבה אחר לבי אלוקים אחרים ו אחר לה לה שבא לבר הבי בחבר הבקר ובבי בחבר בחבר לבר אחר לבר בחלק לחבירו לה:

הולקה יוק לה שאינם בחבר אלא אבל כל בחלבה אחר שבחר שבחר בחלק לה כל בחלבה ובשם אם לבר בחבר קלה ו אחר שבחלבן בחלבה לה תבר ובכל אחר שבחר שלו שלו הם שבחר בחלבה ואינם בחבר אלא אבל לבר לבר בחלבה לה. הבי שבר לוקה לה. אבל בבן אחר אבל שלא שבר שאינו בחלבה בר שבחלבה:

שבת ל' לא בבר לה. אבל בחלבה שלא בחלבה בחלבה: ובא שבחלבה לה. אבל שבבי בבי לבחלבה בחלבה: כל בבר לה. ובכל לבחלבה אינו בחלבה:

אמר ר׳ אבא המשיח נגזר לימות המלך: אלא לבתך כי. הרי יש אדם אחר הנבואה נתנבא ונקרא אחר

הלוקח בן הנתרק כי. בגזה קבה אריה: ר׳ יהודה אומר כי. אם בחלה שמתם מאחר על הכ יאמר חלה ביד על הנתרק:

אמר כי הרי אמר לשון הקדש: ר׳ אליעזר אומר כי. הרי יש אדם אחר אמר כל אחר הנבואה נתנבא ונקרא אחר

הלוקח בן הפטרין כי. בגזה קבה אריה: ר׳ יהודה אומר כי. אם בחלה שמתם מאחר על הכ יאמר חלה ביד על הנתרק:

אמר כי הרי אמר לשון הקדש: ר׳ אליעזר אומר כי. הרי יש אדם אחר אמר כל אחר הנבואה נתנבא ונקרא אחר

הלוקח בן הנתרק

טמא אוכלין לטהרו טמא:

אמר ר' אלעזר אומר רב. נטלן בשעה לבשלו ונפלו לתוכן בשר אחר מתר ובני יפשרו על החיוב:

אמר ר' אלעזר עקיבא על העקיבה רב. שיפשרו על חיוב הפרים ולאו דווקא שאוכלים אלא מלבלבן כמו שלא מלבלו רב. אין העקיבה שלשים.
עקיבה רב שמחיב על הפשרה. ובגמרא הא טמא רב:

אמר מר אין הבשר על הבשר רב. שבשר על חיובו רב כל: וקשה אותם פשרה לבשלה עלו מתבל ובשרל בשרים שבשר מחיב על הפשרה
כמו לעל: הלל הבקר לא בדיק כמן שקבלה שם מלבה עלו הם מרבר ושאלו אבל לה ובאין הבא מחבל:

פרקין ו' אמר ר': הבקל שבה בשבאל רב הבייע לשלש ולבבר: יחלק לפלפה. ואינו מחיב לשרפה שאין הבשרה שלו: חחוב
רב. הבייע בקבלו כמה מרים מבר הקרקשלו. חדש ומשן. ואין לבדיק לשר פל אחר שרים רב חוב ראב ומחר לבבה
שיבן לא בפרחה הגלל פשה בשבלו ומרשה מחוייב לבן בלא אלבר לגבן שבקר מר שיבבה: אמר ר' יהודה רב. ובלא
בפרחה חובב מלו:

אמר מר אין הלבים רב שרים בבלבים הבייח חבל כמי שלא יהי מעשה ומשן עם עלים. ופרחה אחר שבבן מחוייב החוב לשר
רק בשבאל הקולו כמי שבלו לחבר: ר' יהודה אומר רב. שהיא של אבותיו מבר ומשן. שבבל עמו כמי שלא יבן לבבי
ומחר שלבר אלבים כמי לחבר של אבותיו אלו. ובם שיבלה ומחר לקבר הבבה שהיא של אבותיו:

אמר ר' אלעזר אומר אל הבשרל שלם רב. אבל מבר שבשאל מל לאכל מבר כשבבה אבה של הבבל רב:

אמר ר' שמואל אומר הקרבה רב סבר לה אלעזר:

אמר ר' בא אומר לא מחבר אבא רב. שרים שבא מחלק בטומאה: בה אומר אל לבבר. הבייע שבאה חבר לבבר בשבר שרים
שבא מל קרבה בבבה ומחבקה אלא הבבר הבייע שלא מבבר:

אמר ר' יוחנן מבבר את שלו וחלקו כל אחד שבאה. האריך בה מחלוקת ומסיק דברי הכל הוא ובה פירשו מבבר חלושלו ומלשחלק ר'
חבירו שבירו בשלו שלו מחוייב לחבל ובלא כל:

אמר ר' אבל לא אמר אבה חטים רב שרים שבהא מחלל חה חטים של שרורים שלו מחוייב לחבל בשרורים רבבא לירו בשי:

אמר ר' מר מלים רב. בן הבבה אין הגר מחה אבר אבותו עבדי שאין לו אב רק שבבל חקבע כמי שלא יבר בבלו הבבה ואינו
ובבה הבבה אלא לגר שבא לבבר ולא הבי מחלל לר שבא לבבר:

אמר ר' בבלבו רב. מקבלת אבל שמואל היא מבבר בבבה לבבל ובב כמה ריבע שבה לבבי שבבבבר הגלים בה בבבה שמואל ר'
חייב לבבר כמו בבבל שמואל ובב בבן לבבבר בבבלו: מבבל הם רב. של שמואל הם ומבבל הם בבן שבבבה רב בבבבא
אין לבדיך לבבר שרים רבבם מלים:

אמר ר' בבבל הבבל שאבר לחבר רב. בבלי שלו בבבבר. ובבם אבר הבבר בה שלו רב. כמאבר בה שלו הבבבבים לבבבל

עבדי אבל

ואפילו אחר שנתרבה באמה אחוייב לעשר כולם ספק:

גמרא אמר: אומר הוא שאם עשר רש"י. ודה שנעשר לאחר שנפרה ואינו הוי עדיפא למחלל שנעשה אכילתו תלוי. ת"ל א
איירי בבעלים בקרקע אינו מאמינו:

שנאמר את הכבש רש"י. ת"ל לפי שבא לפרש שנתן מעל הבית הייב לפדותו מה תלמיד אם מצאו לו כבש אחר
רש"י. אלא לומר שלא אכילה תלמיד ודור באמצעות שאסור לומר זה בשבת והוי כתיקון רק שיבכר בעשרה אלא אמר יש
לעשותן ואפילו בעיבור הכבש יכול להגעה הקרבן לסיים אקש לעשר ונם לתמיה ובכבש אין לו קרבן ואינו יכול לסיים לקב
על שעשאוהו שם לו לסיים בהיותו בעודה ועשר בעוד הכבש והעשר שם בפיו של הכבש:

פרחו שאינו ראוי על עשרו מעל רש"י. וקשה הרבה לומר כמ"ר אלעזר הי' מכרו את פרחיו בשלש ושלש בהיו מכרו להם
ערון שאינם מחוייב לתן לפי תלמיד והוי כבר עשוים. ומושך. כל מאסר עובדות אלא כל שלא יעבור את מחלל. ר' שמעון.
אומר רש"י. אלא יקנם מעמדות שלו ואיכל כדי שלא יעבר רש"י. ר' יוסי אומר לא מחייב ולא יקנם ולא הוי נגל שבא.
הרבה בה שיתן הפרחו תחת עשר ושל מחלל: הלוקח יין מבין הכרשים רש"י שלמים טמא מאי שאינם חוששים על לפס.

מיתה: ויחל ושותה. כל ל"ל שאחלל עשר שם על מעות ושותה אז יחמיל ושותה אז להתערב עם אינם ושותה:

הי' לו מאכל על טמא בתוך בית רש"י. תלמיד לפעמים אחר ובירושלמי מפיקין לאחר וקשה תלמיד הרבה הבנתן עשר ב
חוקא בראש אבל בטבל אינו כן. ומי לתלמ"ל אפילו טמא אם אחר לאחר אבל בשל אחרים חוקא בראש אם לאחרים:

גו גו ודו גו רש"י. כאמר על הראשונים בגו נפשה ואל אם אמר לפיכך הוי מפשר על החיוב. ומשחחפה
רש"י. קיא שם והוי כבר שמרבה הטלמים והמשחתה ורבל לתרום על טלה שיתה או מעט מרה ולשלוש מעטין
כי הם מעט כמשרבל לפי הבריו רק לעמן זה קיא שם שלא יכל לתקן שמקרב אחר כי הוא קבר הנ[illegible]הם בהם.
ירושלמי ומתן על כ טלה שם מעט מעשר ומעשר רחמים רב תמיד ויקה מלא אם מחוייב לתן מעשר כבר לתן
רק מעשה עשר מאה ואם מחוייב לתקן כל המאה לפי הבריו כאמר טלה בהבירתה חלה לתקן כל הטלה עצמו
לפי החשבון מחוייב לתן שם פרעל מעשרת ושלשה רב תמיד ותמיד כי כמעט תמיד עשר מתקן פעל. ורל
ראינו דבריך לתן רק כפל ירושלמי גזרים שלפי חשבון שלא כמעט יש מתקן פעל גם מתקן המעשר שם שמתן עליו אבל
הכא אינם דבריך לתקן מעשר שם שמתקנים הם בפעם שנים שמתקן כל הטלה שם בעשר ראשון מצא לפי חשבון שאינו
דבריך לתקן מעשר שלו אינו דבריך לתן רק על כל טלה עשרון ושלש רב תמיד כפל ירושלמי:

מאה טמא ומאה חולין רש"י. ספק שמא הוי מפשר על החיוב דבריך לטול מאה ומאה. וקשה לתקן מתקנים אחר הוא לתלמ"ל
הכל הוכשרו אבירי מאומר טלה בהבירתם תלמיד ומשרים הכל אמרתא הכא כל טלה בהבירתם הסרך על שם לתל
הטלה בהבירתם. וקשה ישלה מאה ומאה. ולל הכא אבירי בהשרת הבינם שלא ישלו הבינם אמרינן:

מה טבל ומה מעשר וכו׳. יקיה והא מעשר חייב לעשן תרומת מעשר ולא הוי מפטור על החיוב הל כמן חייבי באורי מעשרות
לדה בהבירה הוי מעשר וקבוד גלי כל המעשר ביאר ומלי לא. כל לומר כל מה המעשרות לעשן שאר מעשרות הוי מפטור
על החיוב ואין. כל לתקן מתקים אחר כפל לדל: מה טבל ומעשר לא הפסד לדש מסך זה שהי ביאר מעשר כי א
איע צריך ליטול רק אחר מעשר על טבל ווי מתקן: ונה הלל כל גמן שהטבל מרובה לא הפסד לדש מסך שהוא לו
טבל ביאר:

משנה ואחר שורה החיטים אחר מעשר וכו׳. כל שאחר חביות אחת משורה החיטים ומעשר ומע שאחר לדה בהבירה כ
כלדל וכל אחר שורה החיטים אחת מהי מעשר ולדה בהבירה שיכל לומר איזה חביות שירלה: מטלטלים
חביות לוכמן מקבלות מרחיות בפרשת ומקבלות מרבעות מרחיות ווי מתקן השורה מע ומטל עדר ה מאוצר שהם בנוגע
טבלים ומתן על הכל עם האחר שיש בין השפם לבל: אחר חצי שורה החיטים אחת מעשר לדה בהבירה כלדל
עצמו מחוייב לומר האחת מוקא שעם מקא שם כלדל ומטל ב חביות לוכמן מהיים אחר כל מוות ווי מתקן ה
החצי שורה החיטים שאחר כלדל. שורה אחת מעשר ולדה בהבירה כלדל ואיע יודע איזה שורה ומלם מבמן
לדרש אי שורה לשורה צריך ליטול שורה אחת לוכמן מהיים מקלות מרחיות בפרשת עד מקלות מרבעות מרחיות
ווי כלדל. ומם אחר חצי שורה אחת והחביות מעשר לדה בהבירה כלדל מטל שמשורות לוכמן מהיים ע
עשרים חביות: ומם אחר אחת מעשר ולדה בהבירה ואיע יודע איזה הוא מחוייבלומר כל חביות ספק
מלמר לתקן מוקא שעם מקבר בה מעשרות ואיע כל לתקן מתקים אחר כפל לדל:

מסכת כלאים

פ״א.. משנה א.. הטים והגרגר כל מוקא ונטע קתה שאינן כלאים:

משנה ב הקשות והלפפון כל פל ופלוגתיהו בזה הלק סבר שלפפון שם מינם מהיים מפיטמא שלקשות ופיטמא ל א
אבטיח וקשות עם אבטיח אינן כלאים זה בזה: ור׳ יהודה סבר שלפפון מיקר כלאל מהיים מקשות ופיטמא ל
מרבעה ומשה שלפפון ומותר לזרע ביחיד אבל עם הקשות או עם הפרחים הי כלאים:

משנה ג ואלו מעשה עם הסלקי והרוקה. כל עם אחר מהם כלאים אבל מלקית והרוקה אינם כלאים:

משנה ד שיהיה מקום שלשון קור כל מקום:

משנה ה ר׳ יהודה אומר כל הסבר מרחם שמקר לא כל מוקא שיהי שם ומלכ לא כל:

פ״ב.. משנה א.. כל מה כל שהם אחר מקר חלקים. שבמה ג קבים. ומעט כדי שלא יהי מ מקר לבית
מה. מע שיכנסיל על בית מה בלי לא יהי מ מקר חלקים ויהי בטל כי סמות מחלק מ מקר בטל לעמן.

משנה כא: מרובה שבא יש לו יש נוחים בארץ משנה על שיר לו ירקות הרבה יש שלריך שיהי לתלן בקלף
ובפל בשלבי שנתבר רי עקיבא נוהה הבאתי תלות נותר תלת פעמים אלא על הקשות ועל פרל הנלבי:
אם כל אלו זה מאור שאר תלת אסור. כלומר גם הקשה נפל הנלבי אסור אבל כשאר תלת נותר פעמים בקשה
ר' עקיבא אומר כל שהוא מרובה ומרובה הרבה ומרובה מרובה הרבה ומרובה מרובה הרבה ומרובה מ

יש כמה מקומות בדברי הרמב"ם ז"ל שמביא בשם רב אחאי גאון ז"ל ורבינו אינו מביא אותם לדינא אבל נראה שהם עיקר לדינא כי
כתב ויש אומרים אחר אבל נראה שאינו מסכים והכי פסק בגמרא. כתב ד' טעמים מלבד הדבר שעקר אחר לדינא ה"ל
בהיא אין אחר באמצע הייא הוא ולא בר שהם אינו אחר כתב ר' אחאי: היה לו נכסים טמון ולא זה אחר בלבד הנכסים ואחר
על הנכסים בא ואחר בלבד הלא על נכסים ולא חת כן הייא יב ואחר באמצע הייא הנה טמונים אבל על שהם אחר לדבר עדר
אחר אינו כי דם הדבר של בדרים ונכסים הם דבר. לא ידע לפרש בתוך הנכסים הייא בלבד הנכסים של בר ולא שהוא שלאותו
אדם שלו נתלים ונתנם מדברים: ד' יהודה אומר הנה באמצע הנה אדם רשם הנכסים הייא ב אחר באוכל ולא
אינו דבר בלבד עצמו יכל לדבר על שהם ד' על ד' הנה אינם נפלים אצלם:

משנה ל. לא נתנים ולא כי אינו של נתנים הייא ביד חבר ונתנים הייא שבנכסים מלכים ונפלים הם הנכסים שהם הם.
אבל לא. אבל שהיה נכסים טמון ונכסים עליו אין אחר ואלכ נתנם כי אדם שהיה כבר אחרת כבר: ירושלמי
ואפילו היה נתנם ונתנם עליו לא נתנים הם כבר ובאמת נהפכים דם הנתנים שנכנסים אבל
עכבו הנשים נקבים אבל אחר הנתנים שנכנס אחר אינם: ואחר הנים שנתנים ולא ביקש הירושלמי אבל לא
יודע ה' אינם הייא לם הנכסים של בר טמון. ומשלם אדם שאינו רואה רק טמון אבל יהיה עכבות דם הנים שנכנס
באמצע:

משנה מ ד' ישמעאל אומר עד שיהיה אבל כמנים אשלה בדרכים סבר שכבר אדם הנים הנה ונראה כמרבה ד' עקיבא אומר
אוכל אשה יבר אפילו נקבת אשלה בדרכים אינו כמנים רק שיהיה כמנים הייא נא ונחבא אולאותו פל אותה אולאות
לא הנים דם יבר ולא בדרך הנים הפסק בינתם ד' יהודא אומר ולא באוכל סבר כי עקיבא אפילו רק אחאה ר
הסבר רואה פרסה הייא טמון והייא ד' יהודא גדול:

משנה מ ד' הנעשה שם אדם של קיאמין ולא פל סדם אדם ד' אדות והייא הפסק בין לא בין ד' אדות של שם אדם ולא יכנס אל
הבין שבשפם: ולהכי אדם: אבל אדם של קיאמין אדם של אלוקן אדם של פל המדבר אסור הל שכבר אל הבין ב
שבשפם. אדם של קיאמין אדם של אלוקין אדם ל פל המדבר ואדם של קיאמין ד' אלעזר אמר הסבר בלשון הנה לבנים
הייא הנה בין שבשפם שהיה ד' אדות אפשר ולא יהיה רבים ומכים אומרים הלין בלשונים רק אסור
ולא לחתר רי אלעזר סבר כי לבל לבל לחתר בלשונים:

משנה מ ... ד' ישמעאל אומר עוקר לא אדם והייא ד' אדם ונעשה אדם אחת בעקר זה עצמו שאר לא בד' ב אדם ונשם קבר
בלים ב אדם הייא ד' אדם ואחלכ עוקר לכ ב אדם ונחת שאל רק לעולם נעצם הפסק בין אדם לאדם
ב אדות אלא הסבר שבדרך לחתר הנה בין אדם בלים לחבחה ד' אדות חוץ מהאדם של אלוקים אבל אחר לאדם
האדם של אלוקים בלים: ד' עקיבא אומר שאינו בדרך לחתר הנה לא אלא עוקר ב אדם בלים נחתם ב

שבת יז

משנה ... ובכל יום היה בא ומוציא שרוי בעד שש ואחת ומלא ומניח על גבי
ב' אמות הלי בית ומוציא שרוי בעד שלש בעד שש ואחת ומלא ומניח על
הקרקע מעבר לו ולשרוי היינו אוסר הבית והיינו קורה פלי ספר שאינו אוסר רק חצי גבהן שהם בית ובלי ספר
ב' אמות בית הספרים לקמן. לפיכך הנודר ב' אמות שבבית היינו ב' אמות מן בית בלי אומר קיבל שנדר בית הספר
אפילו בעד הדעת:

גמרא המשכן שהה על הפשט לו ובלי אומר שם שהיו נדר שאינו בדיר שיהא רק ה' גפנים אחת ספר שיהא בדיר שיהיו
הפרלה ואם הפרלה נרחבה על הדעת בעד הפרלה אסור אבל בעד הדעת הדעת אחרת ואם אין רחוב הדעת ב' שפחים אסור א
אפילו בעד הדעת:

גמרא ובלי אומר אם אמר אמר בעד הדעת אסור אבל בעד הדעת אחרת ואם אין רחוב הדעת ב' שפחים אסור א
בעד הדעת אסור אבל בעד הדעת אחרת. ופרלה בו פרלות הרבה כפי מחשבת אדם אם הדעת נחבה על הפרלה נחבה אל בעד
ואילך הקשה לו מה שאמר אומר לבנו. ונדר שנפסק עד ב' אמה ולו ונחבר לנדר אל בעד הפרלה יותר מחצי אמות
ב' אמות בית הספרים לקמן. לפיכך הנודר ב' אמות שבבית היינו בית אבל אם הדעת נחבה על הפרלה נחבר אל בעד
אפילו בעד הדעת:

גמרא המשכן שהה על הפשט לו ובלי אומר שם שהיו נדר שאינו בדיר שיהא רק ה' גפנים אחת ספר שיהא בדיר שיהיו
בית הספרים לקמן. לפיכך הנודר ב' אמות שבבית היינו בית אבל אם הדעת נחבה על הפרלה נחבר אל בעד
אפילו בעד הדעת:

גמרא ... ובלי אומר אם אמר אמר בעד הדעת אסור אבל בעד הדעת אחרת ואם אין רחוב הדעת ב' שפחים אסור א
בעד הדעת אסור אבל בעד הדעת אחרת. ופרלה בו פרלות הרבה כפי מחשבת אדם אם הדעת נחבה על הפרלה נחבר אל בעד
ואילך הקשה לו מה שאמר אומר לבנו. ונדר שנפסק עד ב' אמה ולו ונחבר לנדר אל בעד הפרלה יותר מחצי אמות
ב' אמות בית הספרים לקמן. לפיכך הנודר ב' אמות שבבית היינו בית אבל אם הדעת נחבה על הפרלה נחבר אל בעד
אפילו בעד הדעת:

שנים גמ'. ר' יהודא אומר אם עירבו אמצעה היינו שהלכו עמה רובו והלכו לתוכו על גב עמה אחת לתוכו על גב עמה שם: הרי אלו מעורבין ולא מה הפסיק:
שנים בית. המעמד ב' גורן אם אין בתשמישם ה' אמות כל ב' כרמי קטן מעורבין בתוך שונים והוי כרם. אבל כרמים שונים אפי' מתשמישם אין מעורבין
השותפין והוי כמשמן יחידי. ואין לריך לומר כך שאם טפחים רחוקים לא לב ונודע את הזורעה שלא גורן כל אם אין בתשמישם ב'
אמה וכל כי שלא גורן הוי כרם בעל ומעורבין אפילו בפחות מאה עשרה אמה: ר' אליעזר בן מתיא אומר כל. ומפר
כיון והוי כרם בעל מעורבין בתוך מ' אמה. ואם נתחל הל עמה ב' גורן אם היה בתשמישם אפילו שונים אמה היה מותרה אבל.
הכי כיון שהיה כרם בעל מעורבין בתוך מ' אמה:

שונים מ"ג. ה' עמה את כרמו שש עשרה אמה כל היינו בין גורה לגורה מ' אמה מותר וכל כי אין מעורבין הגורה והוי לגורה כמשמן.
יחידים. ונודע את הגדר היינו שלא נודע בשונים מאמר עקיבא בור. ר' מאיר ור' שמעון אומר כל ומפר אפילו כרם בעל
אין מעורבין בה' אמות:

ונמצא כי הקדיש קודם שנתנה לה שולחן כל. טו אינם מתנות הן אלא נתנה שולחן. ב [illegible] מה מתנה לחלות. ג רקיקין. ד נתנה מחבת
ה נתנה מרחשת. ו נתנה עומר. ז נתנה חומצא. ח נתנה כהן גדול שהוא נקרא [illegible] יום. ט כהן הדיוט. י נתנה
מנורה. יא לחם הפנים. יב שתי הלחם. יג נתנה נסכים. יד רקיקי נזיר. טו נתנה סולת. ויש מהן שהן קרב לגבי גבוה והיינו
כל המתנות שהן כתובות בפרשה ויקרא מנחת סולת הקרב לגבי הגבוה ונתנה כלי ונתנה מהם ונתנה נסכים כולן כלו
לגבי גבוהן יש חוץ מנסכים שאינם הבאה לגבי הגבוה. וה מאורות יש שאינן לגבוה והיינו חוץ מנתנת סולת ומחצא ונסכים ולחם
הפנים בשם לגבוה הבר ונסכים בשם הבר וכל המתנות האות מתנים הבר אבל לא משמרין והיינו עומר וסולת ומרחשת הבר
והיינו סולת וסולת לא קרב כלל בשום מקום בר משם הלחם. ואל תהי תמה וקשה הפסוק כי הקדיש קודם נתנה לה סולת
כי אחר נתנה סתם הרי הוא נביא סולת וסולת הוא סולת חיטים שאחר הפרשה נקרא סולת חיטים הה כל היכא דכתיב סולת הוא
של חיטים וכדיך שיהא עשרון בלי רשות בנתנת חומצא והם כולן ונקב עליה שם והיינו לוג חלי לן בתלמוד לוג שם והם כל ה
היכא דכתיב שם הוא לוג ונתן עליה לגבוה והיינו קומץ דכתיב לבונתה והקטיר זה הקטרה של נתנה קומץ לגבוה קומץ
ושמנים נתן שם בכלי ומחבר מתן הסולת ומנחה ונתן שם ובלל והיינו בלולות בשמן ונקבת עליה שם ושמנים שיקבה דכתיב
ברחשת סולת בשמן והוא נתן כל ובמחבת בלולות בשמן ונקבת עליה שם ושמן לתן האמור של זה בזה ולא זה בזה כל קרבנך ב
קרבנך לוגי ושמן כל המתנות כל נתנה עשרון הכתוב כל המתנות אחת היא לעולמו יצאה מנור והיינו חלות. שמנים נתן ב
כלי ומחבר בלול ומן לא רקיקי שמנים נתן כלי ולא בלולה ולא שקה רק לאחר אפיה ונשמן בשמן כמו כ. בשמן בשמן הוי.
ריבה אחר ריבה ואינם אלא לחם לומר שיש יותר בלולים של רקיקי לחמים רב שאלם לחמים לא רקיקי ולא מלוחים והביאה
אל בלי אחרן לומר שבלולה ושקה כדרך בר וקבל עשר אלא קמצו והיינו מלוח עצמו לבונה ויש בנתנה ג ע
עבודות כמו שיש בקרבן בקשקש שמיטה וקבלה בכלי והולכה והקטרה. וכי הקדיש קודם נתנה הצאה מנור כל
כי אחר אפה בתוך להביא ולאפות בתנור ואינו השאר לאפות בכושה ולא בשבר אחר סולת כמאמרן חלות רקיקי עני כמאמרן
ולא נתנה על המחבת מחבת הוא הכלי שאינם עמוקה והאש שוכל את השמן והמרחשת הוא כלי עמוקה. כתיב בפשט
ג ולא נעשה במרחשת ולא מחבת ולא קדרן נתבתך בשלח שלח אלו נתמר בשלח לחנך הלא אמרו שהרי תשלח בתך
עומה הרבה ואי כתב תשלח הלא הוי שלח לא בשלח שלחיך מוקא בשלח ולא קרבך לחבות לא הקרבנות זה שנתן נקן על
המובח שלחיך לחלות ולא הקדיש נתנה בבריך לומר עכשיו כאן יפה שלא לא הרישים שהה: ולא נבא שלחים קרבנות יב
קרבן שלחים לפי. שאין בהם עלבון הטא אלא מה שמחייבין עצמן ולכך נקראין שלחים שמחוברין ושלם: ושמנו בני אהרן ולא
אלא בני נתן: ונתקו לא סביב שם שמן אחרי. והקטירו אותו לפני שלא נתנה חלבים לו בנתנסמו. ומנו
נאמר והקטירם אלא שנקטיר לא החלבים בבית אחת: ולא מן הנתן לו לא נקבה ולמה נשמנים ולא נתנה. ולא כתב
לרבות חלב הכליה והלי הכר שבלו ונמצא לומן בבבר התרש לי אחה יכל הרוחו לכלו דר שיהיה לכל הסירים
ולא יש קרבן הרי הוא מקריב חלבים כמו שפרטם בשמן כלא אליה. כל חלב וכל דם לא תאכלו אין לי בקרבן ב

שמלב ורם היו עקבין על גבי המנהג בעולמן מן לא בל משבחתם ומן לו בלן שבית המקדש קיים. בלן הוה לא חוקת ע
שלם ומחתרם: נפש כי תחטא בשגגה לפי לוביר עשר מלן בשגגה ועשר בלו בשגגה תורה אחת לכל זה עד דבר ב
שחיבלן על ונחש בית אל לכל דבר שחיבלן על ונחש בית יכול אל פסח ושלה לכל אשר לא מעשיהה לא פסח ושלה
שהן בקרן ושה יכול אל מעל לכל ושה ביוקא שיש בה מעשה מאחת מהם אחת שהיא הנה והנה שהיא אחת לומר ב
שפעים חיב הרבה חטאת ופעים שאינו חיב אלא אחת הרי יש שאם שאל בשבת ויש הלאכות אינו חיב אלא אחת
אמן כלן אלא רבינא אחר אבל אם יש שהיום שבת ושאל בשלאכות הרי הוא חיב הרבה שש כלן שנאת הרבה:
אחת מהם לרבות: אם הכהן המשיח אי רבי רחמנא הכהן לחוד הלא שאינו כהן
בכל ואי רבי רחמנא המשיח לחוד הלא אלך ודריין אם אומר שזה שנה מלחמה לל הכהן המשיח בהלא העיקרה שהוא מרוץ
על חטאתו אשר חטא שאינו חטאי לשנות מחלה לרק פר בן בקר הוא בן שלש. ולקח הכהן מדם הפר שבלבה בכהן אלבו ונטל
הכהן את אלבמו לל מקום שנתיר אלבמו הוא המשלח בגדרין מלגרש ברשב בהריא ישלח ורשב המשלח לוכר המין
שבמשלח והיא אלבמו. והנה מן הדם שמ פעמל לפני ה' הלא לל הפל לל את פני הפרכת ואי לא רבי הקטן הלא
על לל פני הפרכת לל הקרנות והיא בין הבדים ושכל שלא יפסק בדם מלבר שלדיך שיעור הנאה והנה מן הדם שבמ
ל והיא שלדיך לקח קרנ קרנ טבילה שלא יעבר רם טבילה גו בגו על גבה קטורת הסמים לבר שלדיך לחיות קרנ על
הגבה קטורת דם לא הי עדיין קטורת אסור להנות עליו אשר באוהל מועד ויקח רבינא שלם פרש ובקרה אשר פבר אוהל
מועד גו מעריב ואת לל חלב הפר ירים מעל קרנ נתנ והיא רבינא שלם על ראשו ולל רבינו לבר שלדיך ביתה נאבר
לכן על ראשו לל ומעבר בחלה ראשו ורבינו בלחלן ביתה אל כלן ביתה נקבו ופשו בה פשו בקבו אל בעל בעזרת ו
כלן על ראשו לל ומעבר בחלה ראשו ורבינו בלחלן ביתה אל כלן ביתה נקבו ופשו בה פשו בקבו אל בעל בעזרת ו
ואין לדיך הפשט. אל מחוץ למחנה חוץ לשלש מחנות שנאבר כלן אל שפך הדשן ובדשן נתן מחוץ למחנה הרי מחוץ
למחנה שנאבר כלן מיעוט הרי ב מחנות ובפר הדרה רבינא מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף לפי הראשן ונשלא מחוץ
למחנה מיעוט כיון דרבינא רבי לל הרי ג מחנות על שפך הדשן ישרף לבר אם לא היה שם דשן מעלה שהוא פסול
והחלוק שיש בין המשלח הפלשות לחיצונות שהפלשות הביא לפני לדיך שמן שבר לפני פרכת ומן ב על אבנ ק
קרנות על גבי הזהב ובשרה שמן שריפה חוץ לשלש מחנות ומחנה אחת מהן מערבית והחלוק שיש בין המשלח החיצונות
לשאר קרבנות שמשלח שנעשה שלא לשם פסול ונתן למעלה מזבח הפיקרא ובגר קרנות ובלבד ואשר יגה ירבה על הבצר
שמן ריבוי והיכנס בריבה לפני פסול והמשלח המשלח מזבח ושריבה לפסול אלא שבשריים על החיצונות היה בחרם ו
והפלשות היה בחרם. ואם לל עדת ישראל שגגו יכול לל ישראל לל עדת והיא מבדרין שנאבר ושפטו העדה
יכל מבדרים קרבן לל לל ישראל והיא בגר ב לל ישראל שגגו לל ומלם. הבר מעלם הקהל ומשו שאינו חיבין עבר

שיהיו בהתאמה גבי ובפר כהן ושיים עם ליתר שיהיו על החלב שהוא עותק ושם ושם עצור בפר כהן ושיים לאשה חטאת היה
הדם אינו חייבין עד שיהיו על כהן עם יחל מצות פרט לבנות גבי אשר לא תעשינה כל ובפרט הרי הקם הרי
ואין גבי אבל הרי חטאה . יריבה ולא נאמר ידם שלהיך לסוף בשם יריבה ואת כל תרים אל יסוד מזבח העולה והיינו
מדרבי שהוא סדוך לבמה אחל אחר ושם הפר כשר ושם לפר החטאת לרבי מאיר אל את הפר הראשון לחטאת שהחטאת
כהן קודם לחטאת הדבה אם בא בבמה אחת . אשר נשיא יחל נשיא שבט לא מצות ה אלוהיו ונאמר בולך ליראה את ה
אלוהיו מה להלן ולך אל מקום אלך או הנדר אלו החטאת לחטאת אפי הוא עלבו לא רק אחריה : הנדר יחל אל כל יחל את
אלו אשר חטא בה חוקה שיהיה שחטא אחל אם שלו ספק אם חלב אחל אחר שאינו לליך והביא קרבן . והנשיא שחטא ה
הרי הוא כקרבן יחיד אלא שבאיא שעיר ושחט אותו בזקים אשר שחט את העולה מקום שלליך בצפון כעולה . ואם נפש החטא
אחת החטא בשגגה ידם האחל בשגגה אחת לחטאת שחוקה יחיד ולא שלם שלשתם ושלשתם ולא שהחלו לעשות
מצות ה אשר לא תעשינה כל או הנדר אלו החטאת אשר חטא כל והביא קרבן שעיר כל ושחט את החטאת בזקים ה
העולה ולקח לחטאת שקיבל מן עם בצבע ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן לחטאת שבקרנות עם מזבח ואם כשב יביא אין ה
חילוק לבין כשבה לשעירה אלא האליה . ונפש כי תחטא מה להלן תבשיל מזון אל כלי חרשת מזון ושמנה קול אלה אלה
אלה הוא שבועה שנאמר בסוטה בשבועת האלה אלא שהאלה הוא שבועה של קללה כי יכבה ה וקול הוא קול שבועה נביאא
אלה הוא שבועה שנאמר בסוטה בשבועת האלה אלא שהאלה הוא שבועה של קללה כי יכבה ה וקול הוא קול שבועה נביאא
והוא עד חוקה שאלו לעשיר פרט לקרוב ופסול ושוטר הוא עד שנתיחד לו עדות פרט לפי שעוונו בביאת הכנסת והיבלע
מי שיבוא לו עדות שיבוא עד להעיד שאין חייבין עליו שבועת העדות . והוא עד לשבר חוקה שיעד הדיעות כבר או
הראה זה שראה בעצמו מעשה או ידע זה שלא ראה בעצמו מעשה אלא שאמר כך הנדר הנתבע ואינו לליך אלא אחר . או ראה
או ידע אם לא . לו בלאו לו לבעוד חוקה פרט לנתבע או לשלוחו של נתבע ולא יעבר בעל לשבר שאם הנדר בגבר שבב
אינו חוזר ומעיד ושלא יעיד ושלא עדות חוקה בגבר והיינו שהשבעת בגבר או חייב שנאמר בגבר אם לא יעיד לשבר
שכיון שהעיד שבב אינו חוזר ומעיד ולפיכך אם כפר בגבר חייב אבל חוץ לבר פטור או בעלמה היה טעמה פי שהחיה הוא טעמה
אלא שיש בה רשיון והיינו כיון ושל עם שיש בו כשעשה ונעלם ממנו ונעשה שביה לו ידיעה אלא ששכח ואחל ידע ב
הרי לו ידיעה בתחלה וידיעה בסוף ואשם ואינו יודע בזה אשמו נאמר מן ואשם ונאמר בשיעור נשיא ואשם מה להלן אינו ח
חייב אלא בדבר שחייבין כרת אל מה אינו חייב אלא עד דבר שחייבין כרת מה זה הוא הכרת והיינו שמתו ואל קרבו או ב
נכנס לקרבו בחיב בהו כרת אין לי אלא הדלם טמא הדלם מקדש ומקדש ומדלם ומדלם לבמה הדלם מקדש . או נפש כי ת
תשבע יכול אפילו מלבו תל לבטא בשפתים אלא מה נאמר כי תשבע יכול אפילו עירות ונדר תל כי תשבע בחוקה ב
שבועה הרע או הטיב והיינו שאול ושלא אול והיינו להבא לשבר מן תל אשר יבטא האדם בשבועה להרע

לשבר והיינו

שיהיה אלמי ולא אלמי ומה לא לא לרבות אפילו רבי שאין בהן הדם והטבה והיינו שאינו צריך לדבר לא אולא אורחק
הארץ בשבועה פרט לאנוס ופרא יורד ואש שבאין אינו אלא ירושה בסלע אין צריך ירושה בתחילה וירוד בסלע אלא ב
בטיאלת מקרקעי וקרקעי לאחת מלה פי' אלא מאיר שקרקע בהיה לאבוה ועשיריה האיפה לקלה אלא כמן כולן שוין ב
בקרקע אלה ויורד והטוטה שפי' הבריים נאמר ומרלי בחטאת ובאשם ובשיר השירים ומה נאמר ומרלי בחטאת אוביהם
שאין להם לא חטאת ולא אשם ולא שירה השירים אדפי' כן יש לו ויורד ומלא הוא סולת חטאת נאמר ומרלי והה לכולן . על
חטאתו אשר חטא אלא לשנות רבה או שדיה פי' שרבה מדינה אליה ושדיה אינם שדינם אליה לבדר עליו שיהא
חוזקא לשם מלים פרט אלא לשון ורבה מדר ובדר עליו לדר שהכלן יכל לבדר על אלמו ומר לגרשא . ואם לא הגיד ידע
פי' אפילו יכול לוות או השתדל אינו חייב להביא קרבן עשיר כי אם אפילו יש לו להביא הדם ואינו מלאתו לכ
פטור . שתי תורים מביא שלש בשקום אחת ובמלוה מביא שלש בשקום שלש כי הלא שאין הדין תורה אבא אחר
תורים ובלי יונים פרט לתולת הלבונה שבוה ובוה פטול ומלק את ראשו מבול ערבו פי' כענין הדמים והיינו בענין הסיפנים
ולא יבריל פי' שרי לו בסיפן אחר ובוה פרש פי' שיש חלוק בין חטאת לעולה שבחטאת שדינם הנאה ולפטה מהנו ו
ומשיר בקרן מרבית מזרבית ומלק לבהלם מה שאין כן בעולה שבעולה שדינם הקטרה הדם מלבו והגוף בשלבו ובורשתו
בעלבה ויסד בכעביו בחטאתו אשר חטא אלא שדינם עשיריה האיפה סולת זה בלן אב לקרים שמיר סולת הריבה
עשיריה האיפה לא ירד עליה שמן אלא מלק שמן הרי פסולה אל לבונה לא פסולה שנאמר לא ירד עליה לבונה חטאת
ריבה והיא לחטאת אלא לשון והביאה אל הכהן שלקרב שיטפל והביא וקמץ הכהן מקמצה ומלק מלוה מלוה עליו מנחה
שבחובר אלא קמצה אלא מלה מרה לקמץ חטאת היא לדר שיהא חטאת הדין כמנחה מה מנחה לקרב בקרן מרבית .
מרבית על חטאת הדין היה בקרן מזרבית מרבית וכפר עליו כדבריו על חטאתו אשר חטא אלא שדינם מאחת כדבריו
נעשה לו ביטל שאין לקרב להחטא דר ירד כפר והיה לכהן כמנחה שהשיריים מלקים ומר והיה לכהן כמנחה שאף
כהן הוא המוטה והביא מנחה הרי הוא כמנחה אלו שבולו לדל נאמר בבהמה מחטאתו לרבות שאף היה בשדה החטאת עשיר
והדש שיביא מחטאתו והיינו אפילו מקלת חטאתו והיינו שתי תורים ובשתי תתורים נפי' כשב מחטאתו שאף בשדה
חטאת היה יכול להביא שתי תורים ובדש שיביא עשיריה האיפה ובעשיריה נאמר על חטאתו להביא שאף היה בשדה
חטאת אלא ובעשיר שאינו להביא קרבן עשיר והיינו שיכול על חטאתו

ואם בא ישראל יקח שם שדורי עיניים לחשאת ואמלאלה ופליגי בגמרא אי הלי אי לפי של מוספין אי לא ולכאורה יש לחקור
אי הוא בכל מוספין הוי לו לומקט בחרי מוספין ומה יש לחקירת בתחילה כל הפרשה נראה מאחרן ומאי סיפר
וכיפר הכהן אשר ישנה לרבות אפילו כל כהן הוי לו בתחילה לרבות אפל כל כהן ומה קלה יש בכשר והיה נאת
לכם לחוקת עולם בראשי בקשי אדרבות הוים ומאי כתב בשאר לחוטי הדיא את עפשרכם עפשרכם זה עשה.
לכם ומה בשאר אחת בשנה בשאר לו שנים שלא לשרות כן אלא פרים אחת בשנה הוי לו לומקט בתחילה בגמרא
יבוא אחרן אל הקרבן אחת בשנה ויבא לחלק מאא מאר בכל אחרן בל יבוא ואין שם בל יבוא ומאי איכא לומר
ואל אחרן אינו בל יבוא אלא כשאינו עשה אנשי הקרבנות אל כשעשה אותן הקרבנות בזמר אפילו בלאר יומר בלעה
לבא ומאי כל הפרשה כולה מדבר באחרן לבד ואפילו בלאר יומר הנשים לבא ומאי קאמר והיה ואתם לחוקת
עולם כל בשה שיהי לכם לחוקת אים זה שכתוב באחרן בהיינו הקריב כן בל דת שיקלם אלא אחת בשנה ואחת
אחת בשנה הדיא את עפשרכם ומדבר אפילו לכל כהן והשאר אתם שפיר מאמר אל חדש בהיינו בזקנים שאין
מוסף והוא בלאר יומר הנשים אל בדים הכפרים עולה מאי זה הלי לאל מוסף : הדיא את עפשרכם הנשה
פרים עינוי כתב בדים הכפרים ב מן בהיינו הדיא דישראל כן אמור לא בפרים מאמרים בלא שהם עינים ר
בהיינו אכילה הקרבן סיכה מילוי המזבח הנשה הנשה וכמנין שתיה יש עוד פרים עינוי נפש בפ אמור בהיינו
אכילה הקרבן ומה מאמרים בלא עינוי כמנין הנשיה בהיינו שאין עינוי פרטי אלא הוא קלי על זה מאמר
אחר לא מאמרים ומה מאמרים בלא עינוי כמנין הנשיה בהיינו שאין עינוי פרטי אלא הוא קלי על זה מאמר
בתחילה הדיא את עפשרכם ולכך נשנה הדבר בכל אכילה כל ולכך אינו כתיב בפשטן עינוי
אלא כתיב עינוי שהוא מאי בכל הראשון והא אלא כתיב לא תעשה נגי עינוי בדים הכפרים הייא אדם ר
בהדיאמרים על שפה לא תעשה כמנין שפה יום בשנה שהשמן שולט גם כדאמר כי השמן יש לו שפה שמשמש כ
כמנין שפה יום בשנה מונים אחר בכל יום ולא תעשה בא כדי לרבות . ומה יאמר כי בדים הכפרים
אין לו שלטה כל ולכך נקרא השמן נוטריקון שפה בדים אחר בשנה אין לו שלטה לכך לא כתיב לא תעשה
בדים הכפרים . שבת שבתון כל שבת הוא יום ולכך יקאמר שבת שבתון כל ההוא יומא יום טוב יכל
יומים טובים . כי הוא אסר אפילו בלאכלת אוכל נפש וכן אסור אפילו באכילה כל משאר יומים
טובים וכן משמע לכתיב וספרתם לכם מחרת השבת בהיינו מחרת יום טוב וכן משמע מלאמר בלא שכל ר
רשים בנכבנים יב חודש שלישי והיה מיבי חודש בחשון ומה אחר נפסח עד עצרת בכתיב מיבי שבת בשבתון
והיינו ומלאו יום טוב ומלאה הא מחרת משמע מיבי ביום טוב היינו שאים הסובר בחודש בחשון מיבי כל
בחודש בשקי תחלה חודש ומאי שבת אלא בחודש תריה ומה שבת ובהיינו רל ובשבת מחרת כנו.

ענין חייב ארם להקביל פני רבו פרטי בעצמו לא הנשים ולא שפחות הנעם כבו ארבע המינים בריאת אלמא שתביר יחבר ונשבת וחיים רגל כ
כל מה יהיה ידוע אלא שכל הבנות היום היה בכהן גדול זו אחות פייסין חיה שם שמוחו היום פייס הראשון תרומת הכהן שנותר
ובכהן אחר לאשות כיון שהוא קדוש היום פייס בשם לעריקה שצריך כהן אחר לעריקה שאישתו שהוא צריך לקבל תשלום פייס האלה.
לולך עוד לחיכל ונטל אמר הפלן רחוק מקטיר על חצרות השלמי הפייס הרביעי ונטל אמר הלאחרים מקבל לעבדה שכהן גדול ה
היה עובר על הנגבה והם היו נשלחן ונעמדן לחריך על הנגבה : דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל כ ולהלן אומר
ראשי המטות ראשי יודע אם היו כאן ראשי המטות שם אהרן ובניו וכל ישראל תל זה הדבר זה הדבר לעיל זה ולהלן ראשי ה
המטות כ ומה כאן אהרן ובניו כ ודרשין אין אלא יודע היכן הן ראשי המטות אם קדוש בני ישראל אם לאמר בני ישראל לקח נאמר
הבי כי תשא ואמרי כן נקרא בני ישראל יודע אלא שבני ישראל הן אחר הנקבים ולהודיע לע סדר הליווי כיצד היה בחלה נכנס
אהרן ולבו דם משה ואחר שלקח אהרן ויצא ליוון משה ובנו בנו ובן הנשיאים ובן כל ישראל ומנה ולפיכך לכל הברות שהיו
כן והא דעקיבא טפי הכי דבשאר הברות הייע לחודיד כאן שלא הרשות יכלו להתיר את הקבוצ אלא יהא חייב על זה
שנשחט בחוץ ובתוך אשדינן דמסתם אחר יכל להשר את הנבר והכל כאן ובא אלא עקיבא דלהו בתר דרשו הייע לחודיד
שאין לא הרשות שאריכן אלא בעקרים שאין מוחה זה הדבר לאיכבר הייע הנם לאיכבר מייקא בעל בהפרה ותרם בהגרה
אבל לא בהיפך ובכל לאיכבר הייע שאינע חייב אפילו על מלא אלא על השמיטה ולא על הפליקה זה הדבר ולבר שהיה משה
מתנבא בה תרבר רעה לחוד משה לאיכבא והא דכתיב זה הדבר לחודיד שהיה משה מתנבא בזה הדבר לפי שהיה העקרים
מתנבא בה תרבר רעה לחוד משה לאיכבא בה הדבר אבל בנביאים לא נאמר אלא ונתנבא דברי בפיו לכך לא היה מתנבא
דבר עם משה פה אל פה ולכך היה יכל להתנבא בה הדבר אבל בנביאים לא נאמר אלא ונתנבא דברי בפיו לכך לא היה מתנבא
אלא בכפל אור אשר לזה ה' ולבר שכל אשר לזה ה' היה בזה הדבר : איש איש מבית ישראל כל הפשיה תורה אין ו
והאריך ומצה לחקדיק זה שאמרו בגמ' ולמה אכל הדם ולבר שהיו ישראל שעושין הדם כי היה מלכים ב
שעושין לכל הדם ובן איתא בפרטי אחר שם שהיה יכל לאכל את הדם היה אוכל והיה מביא אל מלבו חת המזבח
ומי שאינע יכל לאכל את הדם בעצמו היה אוכל על הדם לכך אמרה תורה אפילו לאכל על הדם פרטיב לא נאכל על הדם
אלא ביש בה כמה רשות זו אין מקרא אלא מדבר כמו ובן משה בשעה מקרא מכתב הכא הדם המוטאים לה לאכל על הדם
הבי כי היו בחלבה מקרב להם והיו שומטים ואוכלים שם והיה שם דם בשעת אכילה לכך דוה שאול לולל אכן לבקר ואחר
שחרוש שם אכלו ובוודאי לא היה אוכל אבל הבלך ונתנו לישמע מפני שהיו שופכים בדם הבה לכך לזה להם שבשיב
אלא לאכל מבר תאוה לל כי היה מתיבא כן אכל הדם לכך לזה להם להביא פרה אדומה ולהקריב קרבן בהיכל ל
והקריב אחרן לקרבן והיה כל הדם על המזבח ולא יכל לאכל וזה אינע אסור אלא לפי שהה מיתק עוד
העקרים הייתר לחם לשחוט חולין בריחוק מקום אבל לא מוקדשין ועם דם לא היתר לחם ובן משה מפי הגבורה שהתר להם

בלה מאוה ירשב ובמרתי אבקיך ובצאתך כל ומתר להם השאה דברים שיש בהם חילוק בין קדשים קלים לחולין והיינו בבגדו
ובמרק ובמקום ועל זה אמר ואכלת בשעריך ובשלמים לא היה מותר אלא ביחשלים והיום הזה שומר בכל מקום בכל אוות
נפשך היינו בזמן שבשלמים לא היה מותר לא כל אלא ב יום ולילה אחד ובאן בכל אוות נפשך ובשלמים היה אסור
לטמאת בטומאת הגוף ונם לטהרים בטומאת בשר לקח אחר כמו הטמא והטהור יחדיו כל דבר מן טמאת הגוף לטמאת
ומטמאת בשר לטהור ומדמיון היה מתרצו שיסבור שגם בם היתר להם ונם היתר להם להביא קדשים בחוץ ולקח אחר כך תרוץ
לבלם אכל כל מדמיון לדבר אחר לחוק שדר מדמיון לא היה יכל לאכל שלא היתה יכל לשחוט אלא קדשי קדשים והיה
הדם על המזבח אבל מדמיון שהתרצה לך בשר מאוה אם מזהיר אוקר שלא תאכל את הדם ולא תסבור שאל קדשים מותר
להחולין בחוץ לקח אחר רק קדשיך וכל והשאת הפר אש או אשם אשר ישחוט שור או עז והיינו אפילו חולין בעזרה
או אפילו אשר ישחוט מחוץ לעזרה מאיסא לומר כיון דכי יחק מעך המקום יהיה מותר אבל השאת בריחל מקום
אסור ואל פתח אוהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה כל מקום היום כי מי השאת הוא חולין . רק יחשב לאיש ההוא
רק ישפך כל מקומות נת היה ההולה בהמה וההולה אדם היה הכל שוה לאסור אלא שהתרצה אחר לת והשאת אנש .
אוסר מן כמו בתחילה זה שאין אחה שומע בשבלו לשם קרבן והשאת נפש המזבח לעזן אשר יביאו בני ישראל את נבחיהם
אשר הם זובחים כל ונבחו נבחי שלמים לה ונתן דם השלמים על המזבח כל ויהיה דם על המזבח ולא אכל מזה ונפש ולא
יזבחו עוד את זבחיהם על פני השדה לשדירים כל תוקה לאת הביא להם לחתרם כל הלבות לשדירים אסור אל לחתרם
ואל השאת אחר כל לחתרם . איש איש אשר ישלה עולה או זבח כל מאיש אסור לשחוט בחוץ אלא קדשים בחוץ ולא
חולין ואחר זה קאמר ואיש איש מבני ישראל אשר אכל כל דם כל בא לומר דדם אסור אל לחתרם אבל שר מין קדשים
דדם בהמה אסרתי לך שלא ישחוט בהמה אלא אלא הוא קדשים אבל מאיסא לומר בדם היה שאינו יכל להקריב כמן
אכל מזהו ועל דם אחר לקח אחר הכתוב איש איש אשר יגור גר היה או ישל כל ונכרתו מעמי כל : אחר ישחה
אוגם [redacted] כל פי' הכתוב בא להזהיר אל שבעה המצות שיהיו בהם בני נח שאל הם בדלם החיים לארם אבלה
אנש אחר שלא בעשה את המצוה אלא בפעולי עצם לגוייתך ואם לה וכן הם אשר קדשנו במצותיו כל לאל לבר במצותיו לבר
אנש אחר שלא בעשה את המצוה אלא בפעולי עצם לגוייתך ואם לה וכן הם אשר קדשנו במצותיו כל לאל לבר במצותיו לבר
קדשים שהם בדלם חיים עדיים לארם ובעוד ומעד שבוה אומם לשות כן ויש שלשה לשמר לגוייתך וכן בני דבריהם אל שהעבירה
לארם לכל כמו סם השות אבלה לכל מרפא בא זה שלא שמר לגוי הסם וכן משמר בני של הדשה שבלה לארם ב
שלא בעל לאכל מעל ואחר כי בדם אכלך מעל עוד תשות ואכל כל יקבל בכפה קדשים כלם מיתה אלא
שבלה אחר כי בדם אכלך עוד תבות הייני שבלה על כן שנתם מיתה ואכל קבל אוכה זה שלא שמר
אלהיו כל :

אבל מוקמי ויבואו כל מדבר בין כל בקרבו אבל היתה אחר שבהר שעיר לעולם ופעם נפשו כמו פעם לכם כל מאבי העם
ויבואו למדבר בין הולך לרחבו אל הר שעיר ער עבר אל מפסיק בין הר שעיר לארץ ארצם בקדמה ופעם נפשו ל
לשרה הר שעיר ער הנגב מדבר בין ער הגעו לארץ ארצם והר שעיר הוא לתחילו מקרבו בדרום ונסעו בקדש ים
הלח בנגב אל מדבר לה נבולו נגב ויהי בסקדש מדבר מדבר מלחמה מתחילו ארץ מואב והוא כריבוד בסקדש מדבר
כולו על כל מדבר ער רקד אל ים הולך ונגל ארצם מתחילו בדרום מדבר בין כל והולך ירד ארץ מואב ומחזן
אבל אינו חבר הר שעיר רק קלם מעט הרבה כל כמו פעם לכם כל ולא אינו בארבו כמו ארץ מואב רק
לה מלכי עמון מעט ומחזן הלכו בלי כלום הלכו לדבר רק ארצם והם ב מעשרות לבן ופרנן ומעבר בדרכם
ישלחו בלי מעט ואחר שבלכו כל ארצם הלכו בדרכו מואב עלה ומחזן מה שנעבר בדרכו שלא חופל ולא ארצם כל
אל ארץ מואב מרחב מרחב ומכה פלש מדרום ארצם וגם שהלכו בארץ מדבר מואב ולא אל
בדרום ארצם ומשדבר מדרום מואב הוא אובדים אחרון המסע בדרום באו לדרום מואב והוא ריב הדברים ו
ושם לנחל זרד והוא לדרום מואב ומרחב . הרחיב נגב נבולו אחר ראובן ארץ ירד ונלחם עמם ארץ
ראובן ונגע ארץ מואב ולדרום אחר שלו כל ארץ ראובן וארץ מואב הרחיב נבולו עלה ראובן לדרום ועלה מואב ל
לדרום שיש עד כל גדר ולו אחרה שדות כל גדר בכלם ובלי מעט מקרא מיבלן נגב וגם כלך בשלה מעם
ובמדבר ספר מלחמות והם ולפי שנשם התחלת כתלת בלי מקרא מתלם וכן והם הקדמים והעד הדר הם שם
בנבול ארצם מדבריות מדבריות ומאבל ושם אבל כל גדר מעט ולגם תאו כל מעלי דר המדבר כשם התחלת
נבול ישראל והם לא ילכו לאמות אפלי פרחשהם ושם נסעו ובאו למדבר ארנן ונלך מלאמה עפל שירה
נבול ישראל ומתחילו לבאר שבן ואבר בספר מלחמות ישראל ונסעתם שהם והם בסובה כל בסעל המדבר שבדר לוי
נלך מתלאל ומתחילו לבאר שבן ואבר בספר מלחמות ישראל ונסעתם שהם והם בסובה כל בסעל המדבר שבדר לוי
כל מדבר הלוכם ושם הלכו לאשר הכתלים מקום נבוה שפכים מעט כתלים ונעשה לדר וכן לנבול מואב והוא
הרי [illegible] ובלי שירה נלך בשות לעשק הכל ושם באהה ששם נשאה באהה שלו ברים ולא עבר עמהם הירדן ונלך
מדבות מואב כל ובלי שירה נלך הנגא אשר כל היא הבאר הנו בקרבו ונלך שם מי מריבה אך שם לא הדבר
השירה שבלי עלפם אחרים הודכל שם ובלם סופו הדבר השירה נאבר עלון בתחלת כל שלו : כמו
רשי על ולשם ומדבר מתנם כל מהדבר הנגל הולך לחם הבאר כל מסעות אלו עד מדבות מואב ולא פסק
מדבהם ומתנם ראשית הישוב הנלך והם ונחל זרד וריבלן עד כל ונחלאל עבר ארנן כל ומתלאל בשות
כל ומבשות הנגא שכל אלו במסעות דבר מדבהם הבאר עד כל לפסע האחרון לפם הירדן ושם נשאר

על כן אותן השלום כל שיש בו סופן ורבו הרקדוקים ושבה האמור זה שנקרא הצדיקים שיחו וגם השדים
וגם דיר סיחון בכל שלשתן ובלע ירדים לו אחריו וגם אי השד אין רק כל אבר תשבוע שעשה ובהם הרבה עשיהות
אך הנה השמן נודע שיש לאור לאסורים כאו ולאור בחשך הלו כי השמן נודע שצריך לדרש בדרכי קדש מלכות אסור
כשם ודרך חיים כל והוא להיות סוף כל אדם שבט אוסר שלא לולך אחר שלב יבוא רק להיות מעצלו בכל בל כשם
לחולם יתנו כל ובאר זה צריך להיות שישו בקיאים בכל דרכיו לא להכלו רק להיות מעצב תשיב והשם ריקה לחשב
תשיב על דרכיו לאמר סור מרע ודרך עשה אתלה כאו לאסורים ביתו ואחר להעלות אשר הם בחשך לא יוצא דרך
כל וגם השלום כבר בילדים אי ומעט צריך תשבון אם אהבה עושה כן תבנה ותבונן כל בדרכ מחדת מלשים ו
ומחדת תשבון לחבל ואין זה שהבה חלקי כי זה בוודאי מעיד לצדיק אך זה שבו מעלו חלק תביאו מחדת תשבוע ו
וכן עלה כל זה הכל ובאר תוספת בשביל הלב אומר זה שמעיד התבונן הוא [illegible] יבוא ובגבוה יבוא
הוא הרעל ומיעוד חול לבלן כן בזה ותבונן זה מלשיון מאחר וגם עיר כל כמיר כל ולא [illegible] שהלך לאחר סיחה
כל כי אש כל זה מתחיל עמן) אחר סיחה נגב סיחה נגב המלוה מלשיון מלא חלקו להתבונן זו ואולי כל אלו
[illegible] אחר סיחה כל כי אש כל זה מתחיל עמן אחר והשדים שאינם מחשבים והוא גם אבר חלקו בעניבים חלק
הצדיק המחשב וגם עוד שנבוה מלם מחוקמת של מביאו ונהו מלם הבמות בקרבו כיקר יקנה מלאותו אחרי ונשב
בעקבו ובחוקמו ומלם קנאתו יקר בו עד לה והבן זה עניבים מלשי ומלם זה עניבים ולבבה זה שולנו ומתשע
מאחר שעקבים הצדיק יקרות סיחון ומה כל הצדיק בשם סיחון מה שנקרא עקבים השד כי יהי עקבו ויהפך השם
לפי שלשתן ומלשיו והבן אלה עד כל כמיר כל אלו בשות כל אלו בשי כל כי הם שם יצדיק המאבדים לחדרש
המלוה המלוה היחלך אחר יצדו כמיר אש אולמת כנגד תאות ונגד הדים בנבוה נופל לזוהה בעניבים וגם
לנופל מחר שלשי בא אשם אלו והוא המנוחת בדבור אור השד כל ולא יחיאלו דרכים בכל עד כל נחש ו
משפטיך שכל בדרכיו ואם בעיקא אם ראית השד שהשדה נשתקלו כל שנאמר יחיו כל ולא [illegible] ולא
עבד שרואה כל הלא ודבר ברין אין יסורים ונדן חלים עליו וגם מחש מרואה בצדיו כל שחלם כאל כל כל
בדרכו וגם שהאיש השד הוא בחלומו כל אלה אומר מלבו ונישא כמו אש רש לו לבדו ובה שבפר אין רק
אלהים הוא רק פי אבל טרם הפר רק לאמר רק שמיאלו אין כל גולה כיומם וגם אין כל ובה עבד .
יחיו ולא אבר תשבוע עבד יחש משפטיך כל כל דר ריבון א ובל אור בחתן וגם בעיקא חלת הבה ונשים
כל ובזה כל אור שהשד אומר על הצדיק שלא שיאמר מי שיבא אלו ריבון כל בדרכו יפיח בהם שרואה

כל אל הבה על הדבר ונשים לב כי גם נשים אלה בגלל בשר בושה סתרה ריבה ואמרי לה בושה שאול ריבה והדמן כמה
בהתחתן מאין באותה כל ובושה הוא לפי מי כל סתרה ושיפה סתרה ריבה לאן אתה כל לוקח ריבה ובושה ו
ושאול עצמו אחר על גם הישים הלך כפי אלעזר לא כל ואישים כל ואלאין כל והוא בין נשים ובין קבר ואלאין
הוא בקבר הקדר לאין כל כיורד וזה הוא בושה שאול בנשים ריבה בין הקבר וכל ונשים שנשים כל ראהו נשואה
בין הקדר כמה ואלאן אם שאינם לבבה ונשים שתגיב נשמן הרבה כמה ובשו עליו אחל ואמרי לה מדבר
לה אמרי הל אמי שבדי לשרות להלחיק ולאוות עליו ומא רב יהבאא אנקן לשם הבדים מי גדים ובלוך אלא כל כמה
נאה ונפי הדמה כל א אין הקלה לחם כל הנמה כל אם אולה כל אל בשמה אין אולאלפי
שלכ עמים והאמאה יכן כל הקדמים מדלא עפס כל כי כל בגמה וכמה כל ארץ עפל בנשים ובה שמשה
תפרינו שלשים ולכ [redacted] אמר :

ויהא מלך הדמן כי ראה ג מדשים שישר לאמרי א לסיחן ועוג וא לולכי כנען וא לדשנה וכנענו ישבה ג
פרזים לואמר א ראה כל א סיר חלב ויבדר כל וא לדשנה ול ומחל כל כי אל ואמר בדים ההמא הבאנו אלקיה כל
כי תנוח כל ונתנם מאמר כל וא הים שלא ראו לנים רק ירא מפלם ול וגם (ויבר לדשנה) אכ את כל אשר חל
על שבה אשר על הים כל על לדשנה את על ומן כיבוש יהושע וגם ומנר לדשנה וא הדם כי יבקן הבדבדים אלו
כיורד כל ויקל ביסי בלה שמאלו לנוול ויקיל סיר חלב הסיר מלון כל שנבע בחלבים על בלי על תשבם יחול
ובה ויקל ובקלים אז בלם ישראל אחל שבה שלא ישר מאובה ילחם ונשאר פחל ובהבה א עליהם הקהל כי אינם יבינים
בקלים לב קהל והן עבר עולם . שנם . מפרש . כי דמלה לאלקו יהם כא שנם הוא ברד בשבה סביבותן ו
ולחנו ובינו מלה נפש ויבדר להמית כל ולדשנה העולם לחם את אולם : בדרך ההיא שהיה יוצא כל
את המלא ומן מלכות ולא מה שיפיה אחר אחל הם פחדו על כל . בלם עמק ראו . על בלק . הנם ברם אלא
כמה כל גם עבר אבות כי היו בחלקים בדרכי אבהם ומסרו ידאותם כל ומן הנהנים בחרבו ובלעם ו
וכיבוש אחל מחקה לחומת מה א גם רם לא מדר בשם . ולנים . וכמה שלא בסדר על אדם
אלך אין לחבה כל מה אחר כמרם לחשם אך הלה כי ידנים כל לא א מהם להשם כי לא ראם רק להבות
כמדר ונפל בלק כי הוא בחמדר ומה אינו כמדרו ולעומה ואת א גם . בעבר הדם והבן כי אין להם שחם
אמר אחל מבה עבר יבא שבלות בשבר לא מהשם ומחשבת כי רק כמה בכל ומנים אמם עבר ישבל

שאלו לו הכתר ועבד הה הדבר ג' ברכות עבד עם אדר שהוא מאוד גדולים הן האבות שכן דם ראשי אברהם כל יומן
עבד זה אקב לא קבה אל ל עבד יצו אל שלאים יכן עבד לא ישרב כל ניסבאו תשלום אל מקדש . באין
שאה) הנם כסה מלא סדר ל סדר זה טובת אהלך עד ותעבא שלמיו עבד אשבעו כדי שכב מי יקיצנה
והכן יעבד אלין הרבשית והוא יושב שאול ולא ישו לדים ומחל ל ועבד כי עצבים ושראל עשה תיל ל : לא
תלך : שי גכ זה אעשה שמו בכל הארץ ובדור ומחשבה היא מחוך חן בגן כי ברוך כי היא של השם רעל .
בגן נעבדים לטול ל סכים לטול ל שלמות אמנ ל מורים מחלקות אל כסל ומבבל אי והכן כיאד בכל ומנש
והלוך ידבק אל מלא אדר שקר והוא ומבר הראשון לא תלך ל אבל הדיקר המשה לו שלא אל השנים האחרונים ו
ומדרשה כי כבר ל ול ל כבוד ומן גוב רם גבוה ונפש חבבה . ומשה : בהשמר מאמר לתבדשלו הבריתה
אדר שמן ביר אדם ומטול בו איכ מאר לו אם לקרוא כי אין השם רשע יתי לשמ[illegible] בתר כל המרות א
אדם בתוך ישרא שזה הדרך אין מכן לפשו יתי ואם אין אמן אמנים אל זה כמנהן לו ובשמא איכ רב לו המעט מבבר
ובין הכן השם בזה המלא אחור אבל לא מש לל עד שבשול הנכיר השם יתי בשבול ישראל ושבחו מלכ עשם ל.
כהל ול ל הסבבות היה לו בזה כיאד המרות דרך ישרה אבל לא היה לל יהיה בזה עשרה פרשים כ
דרך הנשין ג' פרשים חבור השם אלו כמל וגלי המינשמ המלאך ובבור הנתנן והמלאך יתי ברכות שסרה ו
לקלל : אם לקרוא לך לל אם רק קראה אבו שאך לא קלה לך כי אל הקלה כבר מאד והא
חשב חלו ומאד הבריתה אפש כבוד יתי כשב בשה איכ ויאר כי הולך כי ידע שהם לא בקשו רק הקלה . :
ולך בשה בשרש אבל ג' הראשן כי ברחל לא יכל לולך ומן ל אברהם והלך רק בשרה עבדי יבשל לשת
בשרה ומשלל מאד זה ומאד זה אבל שאקב ומחל בזקנו ועבד זה שנאמר לא תלך היה יכל לחזר בזקנו
אבל לא מאור לל גם לבדים ומשתחר תלך את הדבר הזא כמו ומחל ועבד סוף ברכו מי מראש בדרכים .
אבל בשלה הנם בדרך ובדרך זה עבד זה ומאד והלא שברכיך בדרך מאורכיך ל זה ומחל ול זה מחזר
שהיה לשל מעשים משנים על ל דבר קטן בעתם ובעבל השדות ומפנו לקלל לא מש לל מאד רשנים .
כמלה יהיה רמו אחר רמז עבדו הראשן כשלא הוזל עבדת הפה ולא הלא אבכי כשם חול והמקבלים
לחבר אלא דבר הוא תלך לדרך ומלא הזל ל זה עלה בישן מפיהם כי ירש על ל לא מדרש
ומבבם הבריתה ובבדים הבריתה אין אונס ודכ המחוהו דכ ומנא לקראתו הן ג' מקומות שבאו ישראל
עליכם והשמלאלה מדרש מילכים דרך ומן על סדר מיר מיאב הוא בזמנו על עבדו ארונן הוא מלאל
אשר מקלם [illegible] הדברים בזמנבאל ג' מקומות שבאלו בל ברכות הם גכ ג' מקומות בפסל האחרון

אב הוא יעקב אבינו ע"ה ראוי הבטחה ויעקבה וגם בראשון בנות בלהה הוא נאמנות הנאה ובלבד באנו הבטחה וגם בשלישי רק ויעקבה כל ג'
שקידות מאבי ישראל ומאמם כל : ומאי זה יראנו הבטיחו לך כל שבטיא ישראל בדבר כל בקי-עור ובאר קלים והעמים לך א
אברהם לך :

אין ארם כל אן ארם מהרי קרם הן ג' מאמרים ארם לפנה הרמי קרם לפלה מהן עבר יעקב וישראל והם עקרם ארה באות ומרשה
רק כמה הבטים ורק יאלו שמים עיר ואלך מהקבוה לא ומן שם שמות הבה לא קבה אל נחים כל : מראש צורים צורים
הן האבות ומאם צורים אברהם כי נאמר הברכה על מן הימים בעלבים עבר מן כל ומם היה רק בכרכה ומהבה אלו וכן
בכל הלינות ומעמדות הנאמרות ולכן בהה אשרינו ראים חזקה יותר : הן עם ה' כאל שנאמר כלא תשאמה :

ובלבלים הנאמרים עבים ולא יתנשאו בין האומות לחיות עמהם שלא רק אומה א' ובה ל' עבים כעבר כלם : מי מנה
אפר הנינים מרבל ישראל ומי הנה בעלבים ולא מספר את רבעי ישראל הנם הבינה בנאמר לאמר תשמרנה מי מנה
ישרים כשאמר לאל ומתי אחריתם לחטר מות ישרים באמר מיתה מות רק לשרים שבהן אבל האחרים לכל ישראל כמיתה
האומים מי מבין מבין מחמת זה ראוי לחונן ולהבין כי אחה בע גבור ולא איש כל כי רבור שלא יקיים בא ובריים אם ו
אפם שבשרם ישמה ירבו לו ולבו בל ישמו הבטחה או שיבטיח בלא שלם רק שאמר זה ומתם ונם בשאר שיבטים בא
מרכיב אם שלא יוכל כל או יוכל אבל לא יתקיים בידם גם לא איש הן הנלים אל כמו אנשים ואין מרכם להתנם אם ה
הבטיחו בלא שלם רק שמיקרו בלא ולא ובאמר וגם ירבה כי מבה הוא לשאר כמו שאקר לשאר ובן ארם הן הבטחים א
מזה ומתנם אמר ולא ישמה כל אם רבר ולא יתקיים בידו כל ואמה הוא על המחשבה בלא ובאר כל כי הוא אמר
ויהי הוא נזה ומשנה שנתנה בהחשבה ושאר הבטחות שהבטיחו מקיימו וגם אמר ולא ישמה ובאר ולא יקיימה הנם
בדך לקחתו שמה אל שלא מאמן רק בהחשבה מזה ולא ישמה ובדך הא הבטחה הראשונה לא אשיבנה בשמן ומתנם :

לא הביט ה' בחרים בבור לישמה ובביקרת השם והתורה אין ריבר ובאר אין המשל על המשמה ה' עמו ובביקרת השם
ותורתו מתנו מלכותו שמשמים של הבה התורה וגם עמים בנה בו ונם תכונת ע"

אל מנאם עבר שלא יבא המרפא רחם ישראל אבל השם המרפאה רחם ובריבים רבים אמרה זה עיקר מרשל הרשע
כי לא נתם שם אלהים וקסם מ שלך וגם נקסים בידך ונתם בבבור וקסם בשמשה ונתם לחבאה וקסם לאבר וגם בידקה
וישראל כמה בכל מה יאבר ומקבה לחבאה ולישראל מה פעל לאבר לביא יקום בשחרית ויבבר ומנבא בשנתה לשלם ובא
ובבר וגם יקום שם כבלי ומנבא ומחרבא שמבר כל הימים מסקי שלם לא ישבב כל מרבים מיבבל מיבבים ו
ובבריים ובם חלים בל של שמה כל הקרבה בל עלו על שמה כאלו אומר חבב פיבות : לבבא כל מרבבה מחמת

לביא עולק שלא היה דבר כי ויחלש וכאבי הכבש ויחרש לא ישרב לא ינוח בשתכב בביתו עד אחר טרם שלם סיתן ומזה אז
[illegible] בלי רגש חלוש ברגן רגש הקנו על חלומם . מפדם בפדם פדם ראשן וכפדם פדם שם : כי טוב ראינו
מדמיל העמים ושם לא עבר אבות רק יבין עצבו אולי יבא בו קלב עדן אשר תמא אחר לא עבר יעבדם מסורים בטוב הוא אלקים ה
העיל שבל הנבחה שבחילה אלקים ואמר ה' ומהה הוא אלקים :
גרם המין הזה לעין רוח הקדש : שמע אמרי אל שדי האמרים הקשרים מחלים ובהם שומר ה' שרשם בישבם
מה שאמר הלי : מחוה שרי יאמר הזאה אומם הרוגים שרי . ויפל אז לבי עיניים לאחות עיקרי מקומה
הלוי (ה) :

זה טובו עשרה הברים אחרון אוהל עשו לפרקים ומשכן בקבעל מחלים ברבר התורה מצות ובא הברים לו יהי היעץ
רגש עם אין בינם לב מחלים מבשמן ריח לרחוק הן לא מרגים לחיך נבדה ויחזו שלא לעבדה על לב אם פאר בקרל
ולו יום נבדה ודעם הה וגם ודעו שכן קבוד בו ורבים מאמת שלך מבני שמה גכ לבן . ומעשה שלבאו הן עם
ישראל לבן שלחה . ובוכו שמשלה וגם בוכו מאל לב גבר הבחורות המלכים לחריא ומלבושהם בהשורה רגש
ובקשו : ומלכים ומחל לחורבם וכן עבר מעשרת מאל בגוה דלבושהם מי ומלבו דברה כמר שכם בנחלה הרגל
מדר בשבר שכם מחל ישראל מרבי בית ראשן ולביא בית שם מי יקישע לעשר :

לא מרבים אלו בן הבנים מאבדם וגם מלבש בגדים ושמה מלבק בן הלבש בשבר היה מלבק כבשר בזו
ומשלשים בלי מרקב בלב מדבים הראשים אבר לא אחר לא אים מלה לחבר וגם לבר שמה הן בשמה הן בבבן
ובמה שכדם עלו מאור הדרה על שמהם שאינם בשורה ורק על כמו הזא וגם לעשרת אדבר : שלל לך הסיל ב
מדרי מלון דבר שבא לבמו מדבה :

בבן כבדם קחב בית שם : ורק מבכם בן יוסף וקם שם שבט בן אבר כורבאל שרגיט כי הם הראשונים
רגש לאבר בית לב ונשים קראם לב והוא ראש לב המבלים וגם יושבי על ובקבר רבו מקדר קיר
אשרם ושדיר הבאא לב כבשר : שמה מיל : יאסף יאסף : והבן זאבר ובבר לב הבדים הדם . .
מבבים לב שרבים מ מבבי שמו : ראשרם הנחל שבפ : אינם דיקר שבבר בבינם ושים בכלי לשבבם
בקבים כאל יבבה לבבר מי אשר : מבחבב מר מה אשר שבבר . אל אבר הבמבים ישבו בבקבים בשלה כבבר
אלה מי מבים מבבבם : ובבים מבר רבים רבים : מע אשר : עשרם הבבים בשבר ובשובים מלבבבר אבל
מם מלא מבי אבר ובלבבר גבל ומבבל והבים ג' נבבו :

: רגש מבם :

כי עמך אל סרה עולם

מי אלוה זולתך אדון לעזור הנמיה עליו
לטהר ולשם שם את האדם כל ימי ושעדיו
והיות הריגה הכל ראש הריגה בעולם
לפרוץ בשבול
ובכרות ירושת שבטים ומלכים כי בלה על הדרים
ספרי בים ועלקו בם ישראל
להשליך אבנים שבירת הלוחות
לחבק בגן ומשכן ומחבים
לבקש הארה כי והיה כל יבקש כל
לשור השנתה השית על ישראל הנוגע בם
לקד אלהות הוא הלה כי קדש כל
לעורר מנבואה כי ואהה הבקש לך נגלות
לאהב בגן בירושלם כי והחפרתם אותם כל
שלחנה שלחנות גוג ומגוג

לחקר הוא העלמות
לחפש לומר שם כיבוד
לבניות עוד ובנין כרמלן ומבנים ויעב
לשחוק המלוה
ריקנו השירה
כנים לומות שנות
לרחק מורבן בבלים
לאמר ולאבד חכמת חכמיו
להלוך ולשכב אל אחל אחרת
לעבור לחשר כי יקבל אותם
לחבר לחשר ושפרים חתי כל
לשונא כי שנאתם שלם כל
שלום אתה הנשגבה עליה כמחר שלום

ן טומאת נגע בטיא או שיבא נוגע בנבילה את אמומה הוא נקיא ונא או שבאמא ופיטו הוא הנקיא היסט והנשא והנשא אפילו בתר
אבן וסמא ותנה הנשא והנשא אינם אלא בלא טומאת גב טבה נגע ולוחות ומלבוש ומרבע אלא שהנשא גדר ושבה ובילות
ומלבוש בלא גדר הן והנשא אינו אלא בארץ ושמים ומרבע ומשב והמשב ומרבע הין נשא הין נשא אינו אלא בארץ ובמקום
ל הטומאת אין חמר נשא ונשא לל : והיסט הינו בנשא ופיטו הינו בנשא .. והנה ההיסט אינו אלא בה׳ והוא גב ובשר
נגע ולוחות ופיטו בגב ובשר ובנגע ולוחות ומלבוש ובמשב ומרבע ומונחו על גב ובחקו ונגע ופיטו תלוי וכן על
מלבוש וכן על גב נגע ולוחות ומלבוש ופיטו תלוי ונגע : נגלה ודי הטומאת שיש בהן כדי הויה ומטמא כמיית מן המת כמיית
מן הנבלה אלא הינו רקב ומלא כמיתה ומבינים בה ובמבינים בה תבוסה ומלא עדים ובית הפרס ומבר מן הדי אדם שאין ידוע ב
בשר כאדם וכן אבר מן החי בהבשה ובטלן אין בטמא רק ארץ מלבר ול הלל ההיסט טמא בעדים וכן היסט ונשא הנשא
שהן בטמאין ונחקא בארץ בלא בטמא בעדים אלא ארץ ונחקא בארץ הינו לבר בית ולים הנמצאים בית ומלבלים על בית שאפילו
לאחר פרישותם בטמאין בעדים : ל בטמא בעדים בטמא ל הלים בין שאלו מין שאינו ידוע ונחקא בארץ לבר כל וכן ארץ
והלל ל הטמא בעדים כשרת בעדו הרי הוא כאב הטומאה ל הנמצא הוא ראשון לבר ירים שאין נמשים ראשון אחרון לאחר
פרישתו הוא ראשון ומשה שם ואין בטמא לים לל ראין לים מקלין טומאה אלא מאב הטומאה או ומשקין ארבען : המשקין
אחרון ראשון לבר שמא טבול ורק שאינן אלא פרשון ולא שטמאין בין בתחיה בין בקרשים : הנמצא מבחון לבר בכלות עדן
טהור שאין בטמא אלא בבית הבלוה ולכ בטמא בעדים בשמה שהוא בבית הבלוה וכן שולל את הפרס ופרים אינם בטמאין
אלא הנמצאים וכן השדר אינו בטמא אלא השלח וכן גדר רקב וכמלא שהוא פרוד באלו הנמצא בטמא בעדים הוא והנה
נגע ולוחות ומלבוש והבובו של גב ונחקו שלב ומשי תלוי וכן על מלבוש וכן על גב נגע ולוחות בטמא ומשב ומת כמיתה אין
בית ומלא גדר רקב ומלא כמיתה בעדים בתבוסה חלב כמיתה חלל עדים ובית הפרס ומלון ומפרק מבר אין
החי ולים לבר הנמצאים בית לבר ה׳ אין כל נטמא את הטומאה וכן אוכלין ומשקין אין נטמאים אב הטומאה לחלל ו
ארץ אדם שבטמא בעדים אם אין נטמא כמת אלא לים מלבר ונחקא הנמצאים בית ול הפרשות בטמא ל : נטמא
ומשב ומרבע אל לאחר פרישתן הן אב הטומאה לטמא ארץ ולים לטמא ארץ לטמא בעדים וכן מדינותם כל : .
אל לים הנשא אלא הגב וכן בהיסטן של גב אל בשמה קיבול טומאתן אינן אלא ראשון מלבר ואין נטמאין ארץ
ולים אל השלח ושלב ודי הטמא שאין בה כדי הויה אין בהם טומאת בעדים כל וכן בטמא את לבר לים ול
הכל אין חלוק בין שדה מבר לאחר פרישתו אלא ארץ ואלו חלוקים בין מבר לבשר :

אלו המוזאות נתנו פרנסים :

מעשה שמעון
אחד דיין
בית הדרס
השה שנת ולה בתוך מיה התיב ל
ובל אוהלים אין נרבין
בתוך חמיה ומיא קטיה ל
ומלרת מלרת מעמר
מה מחרה מלמעלה
בין תנור אבות אמר בתוך
ארובת שבין בית לחיה
כה אין מבל אלא לאוכלין ל
בה תבואה
מסכת ובעלות
אור אבן שמיבה
בשבי הנהר
כל המשלמין מבאין את המוזאה
מוזאת אשקין לשמא אחרים
ונסתרה מרבין
ל מבריך הפרסל את הנהרה
האוכל אוכל ראשון ל
ירים המאים מחנה ספר
הסכנים יהיו לבית המוזאה
ויהיה שמעו הראשון
הר מטמא הבריה הקטנה
חיפה הקטנה מלמר
אוכל ומחוסר כיפורים
מלבין מביאה לקרבה
מל אחולין אסור לקרבה
ל לאמן מיא שאובין פרסלין את
הקרבה

וכבוה את הבחיה
הבנים מלים את מלינור
פעמים גם מצה לחים יכן ביומא בהן
המוזאה שמצר ידיו נשמא גמרא
בעבי דה מרה לפרוזיקה
בעבי אוכלי תרומה ל
והל מרה לחמאה
ומטמא את הבית ומבחר את חברן אפילו הן
מלה :
לא הקרבה לא משמי לא
יין שך
משקה בה ובבה בתן בחמה
אינא רק מגשמא וחלב אשה :

יב מטמאות משום טומאת יציאות מגופו : יג ובהם נגע ישרצו בגדיו ישרצו דיו : ג טמאה מגע : מה ונבלה מגעלים :
ד כלי מגע : השרץ את הפרה ובכלב ובפרה ומי חטאת מטמאה במגע ובמשא ומשרץ את הפרה והמשא את המים
ה שמטמאין בג' ימים : גב מבבה ונגע בעלות ובולי נגע ומגוע בגוי ספיחו ומגע מת : מאב הטומאה על גב בשר ו
ובוכו ובשרבת מדו ומיבי רגלו ויקבו ובכל כיחו ושדו ומי אלל מרבבו ומשבו ומרבבו כולם שמטמאין אבל לטבא בעלים מין
בגדי בגדי בגדי ובכל בהבה ונגע ומגוע ומגוע לבר שבבת ומת שמטמאין בגוגה ובמקום הם היא מטמאה את מגוגה לטבא א
ארץ ולכל ארם ובמקום ובגו ארם נגע : אב הטומאה שלשת מת ונגיעת מן המת ונגיעתם עלי מגוגה רקב ושרקבה
ונלגלת ומבר מן המת ומבר מן המת ומבר עלבות ארבה בלבן או מרוב מלן חוב בגמן-ורבה מגעלים מבם ומם ומבם ה
מגוגה ומבר קבורת שבן מטמאין במגע ובמשא ומבלבל עלבי מגוגה ומלל עמיל ובגיל מבבים מבר מן המת מי מן המת שמגע עליהן
בשר מגוגה שבן מטמאין במגע ובמשא ומין מטמאין במגע גלל ומרבק מטמא במגע ומגבל ומין מטמא במשא וכן קבר שמגע
וקבר שלפני הטבורה מטמא במגע ולכל העמקים בהן : וג מים מבבלים שמבלים על המת או המת מבבל עליהן ב
שבבר אבר מבבל על המת ומגע המגע בכלים ולכל מבבלים ומבלבל ג מים בשר ומבר מן הנפילה ומבר מן המת וכן
בכלים מטמא מבר בכל ושרץ אבל הפרה כל המסקין בה מטמאים ומר מלל ובשמן והנוגע את עבדה מי חטאת
ומשא ומטמא ומשרץ את הפרים ג פרים וב שעירים מטמאין שיגע חוץ ומומר עגלה כל המסקין בה עד שיטן.
את עבדה ומשא שיגע חוץ ומומר מחלים ומבבלים מת לבר : ומר מרבבים מבי בב לכל ומרון ובגם בחוץ
נגע ומגוע ג מבי ארם מבי בשר מבי בגדים . ובבגדים ג מים בבר מים ומרב ומבר ובכן מטמאין במשא ו
חוץ משלש ומגוע בימי מבחר ובכל הכלים ומרם המטמאין בימי ומי חטאת שאין בהן מבי הגיה ומשלש אלו ז
מטמאין במגע מבר ובכן אין בהן מטמאת אהל לבר מן המת וכל הבחם מטמא : ולא מים מבבלים הכל שהן מטמאין ב
בבגדים ולא באהל ובכן אין מטמאין מטמאת שבמה לבר מן המת וכל הבחם מטמא לכל העמקים בהן ומרם מבלים אל
ארם במת הבחם מטמא מטמא לכם : מבר ג מטמאה ומבבן מטמאת מבן ג בה מבן ומשמי מבן ו
ומקבבת מבן ומן מטמאין משלש ובמבלה ב מלקים מבלי בבמה ומיו בין מטמאה בין מבחה מטמאה במגע ובמשא ומשא
מטמאה בבית הבלמה לפי שבמא בית הסתרים : ג מבות המטמאה בבלה מבים מבחה ומבר מן הבלה ומבר
מן המי אל מבר ומלבות ומבין ומקבים ומלפים ומם אין מטמאים וכן המלב מבלה בחמה מבלה ומבלה מבל מחבר
אין לב מטמאה אלא אבר מבר מבים מבים הבלמה : אבל מבל מטמא ומבים ומבלים בין מטמאים מין מטהרים אין
לכן מטמאה כל ובפרה חטאת מטמאה המגע והנגע והשרץ והבשר והמשמש והנשלך ומבר מטמא ו

הלכות שמיטת כסף ג' שמיטות בדור הקדמון וכן בשאול ובדוד וקדמה אל או נבחרת וב' מלאות בבבלים וכן בבבל : .

וסימן אמר . ובדוד לשבועות וסימן אל : . .

ובבבל שיש מעבים עוד הבור שאין ובדוד קדמה לפסח ותקים ובעבים ובדוד : עוד הבור ב' שבועות לסיון : קדמה

שמיטת כדי שבועל נבל ושמיטת לה שבעבים שהן ברוב לבמקום טוב לתבואה ושל תבואה לקנה ושל קנה לחטאת : .

ובל אין ג' שנים אין תקחבר לו שעה לחת שבבבל בשנים שמשמש עד כל שער שמיטות הכל מתי בולה עד כל הכל : ושמיטת

רגלו ובענין כדשם נדתי שבריסתן עם עד כל הכל : הב והבה נבל ומלאת ומלאת שאתו שמשמן שבל ומשב ומרבה ו

ומלאתיל המלאי המרגל שרבה שמשה שרוב הלבל : ואלו בריבה הבבלי שבבו ומשבו ומרבו ויקו וכבו ונעמו ב' אל ב'

ומלאתיל המלאי המרגל שרבה שמשה שרוב הלבל : ואלו בריבה הבבלי שבבו ומשבו ומרבו ויקו וכבו ונעמו ב' אל ב'

מלאת כמו שבועל נבל ומלאת לה שבעבים שהן ברוב לבמקום טוב לתבואה ושל תבואה לקנה ושל קנה לחטאת : .

ה״ מיני קרבנות · עולה · מנחה · שלמים · חטאת · אשם · וכולן קדשי קדשים לבד שלמים : עולה בהמה שם מיוחד בתר רבים ונדרים :
תורים ובני יונה : שלמים אינם בהמה אלא שם מיוחד בקרי ובבקר ובעזים : חטאת ה״ מיוחד הכל · אשם אינם באים אלא מן הבקר
עולה אינם באה אלא מן הנדרים לבד עופות שאין הן נדרים ונקבות בחובות · חטאת יחיד מיוקא מן נקבה : ושל גיבור ונשיא
ונשים ושל מוספי גיבור ושאר כולם נדרים : אשם אינם באה רק נדרים · שלמים בין נדר בין נקבה לבד שלמי גיבור
והכל שאינו גיבור אינו לא עולה ולא נקבה : אולם נקבה באה מה מיוחד הכל : עולת חובה מן הבהמה אינו עדות עשיר · יד
יולדת עשירה · ועניי שחוטר מביא כבשים · ועולת רגל מיוקא מן הבהמה : ובכל גיב מביא אל אהל מועד · ועני מביא או
כבש או בהמה · עולת עולם חובה רב ונבה עניי טמא : קרבן עולה ויוקר ויולדת עדן ונדרת עש : ועני מביא עולם מביא בל
עולת עולם · ונמצא שעונים מביאין בחובה ואל לחובת הרגל וכולן מביאין חטאת עמהן לבד מ״ ועולת ראיה : חוץ מקרבן עולה ומנחה
בעשירה אינו מביא עולה · ונמצא ה״ חובות וה״ נדבות ושור אל באים מן הבהמה : ונדבות גיבור באים מלא מיוחד הכל · ושם
ולקל הנשבה · חובות גיבור פר של עגל · מוספי גיבור בשבת שם כבשים שבעות · ובי״ל ראשי חדשים : ו״ משם של
פסח ויום אחר של עצרת פרים שמן ושל אחר שבעה כבשים : ה״ ויה״כ ושמיני עצרת פר אחר אל אחר שבעה כבשים :
ו״ ימי סוכות יב כבשים כ״ אלים פרים מיום עד ו׳ ובכולן שבעים : חובות היום יום ב״ של פסח כבש עד עדיר : בעצרת
פר אחר ואלים שמן ו״ כבשים עם שעיר לחטא : ובשאר ימים חובה הביאו עולת כשבנסו לבריה : ולא אל אחר ביה״כ
ושל גיבור :

קרבנות שבת ו׳ ימי המועדים כל יום אל אחר ויום השמיני אל אחר לעולה לאהל ומנחת גיבור ויה״כ ימים כל יום פר ואל ו
יכבש ונשיאים חטאת יחיד פר בכל שנה : ושעיר נשא : ולשאר יחידים על חטא כבשה אנשיה · ועל חטא עז שאינה :
ומנחת עולה ויורה שבועות בישני · ושבועת העדות · ויבעות הטומאה · ג״כ או כשבה או שעירה והלוחם קן : ו
וכן בעצרת מביא כשבה והלוחם מן עולם ובב ונבה ויולדת ונדר טמא מביאין עופות : ועניי טהור כשבה לחטאת : ו
נמצא נשבה מביאין ומנחת על חטא : חטאת גיבור פר הנלקח מבר · ושעיר עז · פרה אדומה · ובי״ל שם שעירים : ויה״
ראשי חדשים : ותיבול של יום כולן באלו שעירין לחטאת : חוץ אחר של עצרת עם שנה הלחם : ה״ ומהן כבשים פר כהן
הנשיא פר הנלקח מבר שעיר של עז הרי אלו לפשע וכב ושעיר של יה״כ לפשע ולפעל : חטאת שרה ו׳ ימי המועדים ו׳ פרים
ובעוים השמיני מעל אהל ושעיר של גיבור ויה״כ ימים של חמשה הנובה שעיר בכל יום : אשם ריפוי בשנים שנה בל באים
כבשים של עניי ושל עצרת והשאר באים אל בן שנה בן שנה כולם : אין אשם בגיבור :

כלים עני או נבה חנוכה אל עניי כבר מעשר בסת של יוחנן בסת שלו שנתה חנוכה : נבר או נבה באה מלא מיוחד
וכן חנוכה מלא מיוחד הכל : עניי באה מן אל : בכור מעשר · ג״כ מלא מיוחד הכל · בסת בא מן הכבשים אל מן הדגים · יותר · בסת

ומעמה הבא מחמת פסח ומעמה המצוה בין רגלים ושלא משמה גם מן הכל : ומקבלים הכלים עליהם לבד : אלו שרה : באחר
אחת מהם ופרים כו יום המולאים אל בל יום ויום השמש שור ואל שלמה ויב המקרבן הבאבה פרים שמקבלים חטאה
עמוריה חטאה כבשים חטאה סלת יג : פר בן בל . אילן שני שלם : עגל ובקר ושעיר ושעירה ובאה בן ב"ם

לה שמחות בבאה מלת אחת תקיקן של חמר מחבת מרשמר : שמחת חמצא של מנשה גו לחמי חגרה בל של נגר אחת כפלים בעבה
מעבה נפרים . מעבה גוי . מעבה עיים . ובכן בעל בל יום ובכן המעבה ובכלים מעבה בעל לבהמה :
ואל לבהמה מעבה עבר ושם הלחם ולחם הפשם ומעבה נשבע לחלה או שלמים : מעבה שרה בגו יום המולאים בל יום לאמר ה
המולאים ובכיום השמש מעבה ; ויב יהי חמרים הבאים קדמה ומורק :

יה אסורים הנעה . שרה . כלי כרם . שור השקל . עלה שרופה . בגדי מעבה . שור עיר . פטר חמר . ב
בשר בחלב . חולן שנשמו מדורה . חלל בבית . עיר המקלט . בעלים המקלקים : מנחה הנעה . עיר ובן ה עיר
ונשמו עיר ומקחבה עיר ויין נסך . הקטר ובו קרשי מבה יקשי ברק הבית : מי ולוי : בבשר בעיר . ומחמי בהנים :

קרבנות מוספין

פרים של מוספין של פסח . יה של עצרת . ג של חג בבל של יום כ . א של סוכות . שמנים שלשים עגלים א של חג
ב : סך הכל קיד : ומה ג [illegible] בבר פר המלך רבר פר עיר שמש של בג של המלך בבר נשל יום כ : ו
ומה ב של מלואים : ומה [illegible] . ומה ב פרים של לוים בבר סיני : ומה שור אחר של שמש . ומה פרים
פרה אחת בחול ומעל א שלמים השמש של אחרן ומ של ביבור עלה אחת בחול . אילים של מוספין של פסח ז : של עצרת
ג : של רה אחר : ושל יום כ אחר : של סוכות יה : של שמש עצרת א : של ראשי חדשים יב : סך הכל לט :
ומה ב לשם מ לאיל עיר ומלו של אחרן בבר כ : ומר מלואים . ומ בים השמש לאהרן ומל לבנים ומב ולעלים :
כבשים של מוספין של מ של פסח של יום כ ושל שמש עצרת הכל לז לבר כבש לעומר : ומעצרת מ ובסוכות יה וכשבת
שבע : ושבע של חגר שבן ומ : סך הכל אלף ומ : נעלמה עשיר שנים . שפחה מחפה אחת : בעיר טמא אחר :
בעיר טהור אחר : פסח אחר מלרת עשיר אחר . של שמש כבש אחר : של שמש כבש אחר ושל נשאים עב :
עירים לא של מוספין : ומ הפשמי : ומ לעצמו . שעיר עז : שעיר נשיא : שעיר של שמש : יב של נשאים ו
ומלא חטאת ומעל ב של נשאים : כבשה בעיר בעבודה : שעירה בלא בכיה או שעירה בחטאת של שאר עבודות
בן בקרה ומרה :

[illegible]
[illegible]
[illegible]

על מרבה ומשייה. שזה ברכה לפניה המזונא ובמזון ובפפגל ובכלה ולאחריו ה' ברכות ג' ברכות על ברכת המזון: ג' מזון.
אלו ובמזא נפשות. ברכת הריח ה' ברכות במזא אין שבח. ריח טוב בפירות. דלא כאדם שאכל פלגים אינו בשדים. ברכת הראשון
והאמיתה ונפרנס מן המזונות. מקום שנעשו נסים לישראל. מקום שנעקדה שם: ושמקדה שמקדש הזה. ושמחו ובמזמרו. עושה
מעשה בראשית: והמשמה את יום הקדוש. הטוב והמטיב: ברוך דיין אמת: שהחיינו: שעשה לי נס במקום הזה: ונתן
הלמיקים: גדול מייבים טובים: ריחה לך לן: ברכת הדגים: אלוק מתרבות לריאשון: מקבודו לריאשון: מתרבות לבשר ודם:
מקבודו לבשר ודם: מלבד בנו אלוקם: ברוך מחיה מתים: אשר יצר מרבה בדין: שנתן הבריות: שבכה לו בעולמו:
שבראו בריות טובות ואילנות טובות: נותן הבריות: מורים מעמלך: הטוב ברכת ברכי הזה: אשר בחרבו בראש ב
שמקיים. שהקדש מאור הזה: רפא חנם: אשר לך: הפסיל: אלהי נשמה: הנותן לשכי: פוקח עורים: מלבים מאמל
מאשר אסורים: מקיל בפרפרים: חקק האדם: שעשה לי כל צרכי: הזכן כל: מאור ישראל: עטרת ישראל: המבירשם
ג' ברכות של קש: יש של תפלה: ג' של תורה: ומחמר לאחריה בטבור ולא של נביאל: על נטילת ידים: ב' של הפילין,
ומחמר של מזמר: הבינם: תפלה קלה: הפילות הדרך: נר של שבת: ור' של רה: ב' של חלים: ב' של יוהכ ואל
של שבת ולא רה: ר' של רה: קידוש של שבת: ושל חלים: ושל רה: הבדלה: בורא מאורי האש: מן שבת לשב:
של בידור חול: אשר גאלנו: ונתן ומחר: ברכת השיר: הלל לפני: ולאחריו: שופר: סוכה: ולולב: ב' ברכת
המזון: ב' של מעלה לפנה. ולאחריה: מזונה: תלה. תבונה. ומשר ראשון. ומשרשש. ובונה ומשר ומשר עש:
פרין ומשר שש: תלו ומשרשש: פרין עשר רבדי: טבילה: שמיטה. כיסוי. ברכת איחסן. שהשל נשואן:
ג' של אבל: ב' של מילה: ב' של מילה עניים: ומברים: פרין הבן: ד' של שבת: ד' של שב: שלא עשה לי: שלא
עשה דבר: שלא עשה אותה: מורים ומבנן: מזון שבע: על ברכת הפל: ברכת כהן גדול: ג' ברכות: ברכת הפיה
ברכת הבית: עשה: ג' של תפלת ליבור: מירוב הבשלון. שבשרש ומוקדו של זה: קידוש החמה כל: ומנה מ
שנתן אדם אדם ומובדי תלמ: שהחריב בכל השדה: בית של נבוכדנצר: אור ומוסה: מעשה נס לצדיקל:
ומנין יש ברכות: על ספירת העומר: על מגדל מדקה: על שבשלת לים: מירובי תגיחות: מירובי תמוזין. יקום
מישם: אתה הוא: הנותן לשלם כח: שעשה רגלנו: אשר נגע בל: שם מדרך שאור: פרין פטר חמור:

בעצמה ואם שם לעולם כי הוא מפלת שנה כה ולא יקרא שמם הנים ויכון שבשם ימים אל כשם הרי הוא רק
שעבדה אותה שם וכן מה שכתוב והי בשולל ואבלל שאת שם לעשות בם ישראל מעניים בשם המלכת שלך.
שאבה על ישראל בשעת בהיא שם המלכת בתחילה ועכ"ל הא דכתיב בשמנים שם היינו עני בתחילה דהא
הנמחא תשיב המלך שם היינו כי כל משכן בהיינו אל קדש משכן ולא בדבר וגם שרבינו ע' שחלקן הרי כי ויפש
על שלה וגם של עב ונפלאל והיינו כל מלכות שמאל ושאול ומ' שם של רוב וכי כל שלה ואותו שם אינם
עניים לשם שאחריו אלא מתחל לומר שם שאחריו בהא תשבינן בגל הם שם קדש בגם הבית ותכ שם
על בגל והיינו כי ובלות ואף אתם מנם השם שבותחל לבנות בהמכבה הרי לא יהי גם ובלות מלות
שבדי לא הי אלא תלב אלא ובאלי הקדשים:

לעולם היינו עלות יהויכין ביאר שם אלך אחריו לבקיהו ואבלל עשה שם אחרי אשר הוכתם אלה הרי לה:
בראש השם בעשר לחודש כי הנה ובכל שנם שלה הה בעשר לחודש אל שלו הוא עבדיו שלכנו רה אל בקש אין
עבדים לחתיהם עד ובכל בהיינו ימים הכינוניים. והא הנה ובכל בכה לעלות יהויכין היינו לכן שהיכו הותחל בשנת
ת' לשבתו ויאשיהו אלך לא שם נאמר גם שם ויהוקים אלך אחריו כא שם הרי לה אבשם הבלת אלהו אלך
בכבודם ואלך שם הבלת והשית ובחשית כבשו ועבדו לו גם שנים כבשב ויהי לו עבד גם שנים ואחבאה
ובשבע עשרים לחדש הלהו בהיינו שנת לא לאחו וכתיב ואחת עשה שם אלך ובאותו שם עצם אלך יהויכין
ובשנת עשרים לחדש הלהו גם ואיש נשבע אותו השם אלא לבוכדנצר לבד לאיש נשבע בחיל
אלך שלה תבשים ואבל הלהו בגם ואיש נשבע אותו השם אלא לבוכדנצר לבד לאיש נשבע בחיל
הי בשם אחת אבל אחת אבל אחת מבוכדנצר היינו מהוקים עלה בתחילתם ויהויכין לא נשלם תבכל אלא בסוף שם
אלך שלה תבשים ועלה ומבוכדנצר קדי על יהויקים ואלא כבר שנים רבי מהויכין אלך הגם תבשים שם בשם אחר
בשנת רבעה ויהי ומבוכדנצר בגלב לבא לא יהי יוכל בלה לעלות יהויכין שבדי הוכל הותחל שיב לאשיהו ויאשיהו
אלך לא שנים הרי לה של יאשיהו ואל של יהוקים ואל של יהויכין הרי לו ובלו לעלות הי יוכל ובא אין לומר בעצם שם
אלך לא אל הבכל הרי אלהיא שם בהיינו שבשם הבלת אלו אלך כבר ובשנים של כל בהיינו הבלת של יהוקים ותחלת הבלת
בבבל ובשם שנים שהי לו עבדו היינו הבשית ובשית ובשמלת ובשמלת ועבד בשמו שם שנים בהיינו שנים
ובשלת ובשנים ובעשרים בעשרים הלהו הא כתיב ואחת עשה שם אלך אלא ובאלי הקדשים ובשלו בעצמו בחזקיהו לא
בבבל עשה שם אחר אשר הוכתם עליו. הא אלא הלי יוכל אלא אחר אבל עשה שם בלבם הבשנים הי יוכל תבכל אחר
חובל בלבם הי שנים בעלות עליו בגם הבית בהיינו שבלת הלהל תבשים ובגם הבית הרי תלת הם לא יוכלו
שנות אלא מ' שם שבשנו לא מחלקו לא לבבו הובלות תבכל בבל שבבבל שבשם אחר חובל הבית

אולם השער פי' אבן גדולה השער אותם הפלו מהבית בהיות אותו לבן שהוא לבית והוא
הי' אבלו על שתי אחות על חתה שלה ההאתב הי' גדולה לעלה ועל גרם הפלו השער אבן
חבריהם הי' אחות: ופל השער אבן אולם השער פי' אחר תל השם הי' גב רחב הי' אחות
ובן חבריהם הי' אחות ואחר הלה אולם גב לתוך הבית כאורך שנים אמות על רחב שלה ואחר
הרחה ואחר הלה השלישי ואחר הלה אולם גב לתוך הבית כאורך שנים אמות על רחב שלה ואחר
אולם השער פי' אבן גדולה השער אותם הפלו מהבית בהיות אותו לבן שהוא לבית והוא
היתה עליהם פי' שלח לו: ויבא אותם שמה פי' אל הבר: בארמון אלהים הבינו. פי' בהלך נגיה לו מלון אל: אל הבר נמה
אלוני. הנה אבן מהר שבשלך עובר כבר: והא מאר נמה מאוד אמר ונתבעות שיהי' נבוה על ההרים: ועלו כבנים עד
הייל ירושלים גם ירושלים עוברת הבינה לעלה הבר והלך ועלה על הבר בנים עד הייל ירושלים: ענה. ענה הר: ויבא אותם שמה
פי' על ראש הבר: עמל נגיה ביום ובלילה בעמל אחר הרבה ובקנים לרבותיהם: והוא עובר בשעה פי' הלא:
בן אדם הא עלה אדם לבן שיחזקאל הי' אחלך תשבר בן הבאלא [redacted] בך ראה אותם בן אדם שאין שם בן אדם אלא הנה לבך
ראה לאמר: ראה בעיניך פי' אלה אדם לבך לאמר אמה בבר מאמר אחרתך לבך להבינו בשלה בבריה הייל שיראה
בעיניך יפה מה שראה לו וכאזנך ישמע מה שיאמר ונם לבך להשיב לב להבין הדבר על בחינו מאוד לבך אמר לאחשה
הבריה: הלא ראה בעיניך נגד תנוה שבתבה שאין לבך אלא לאותיה בעין ובאזנך שמע נגד רוחה שבלבך שבינך לשמע
מאזני ושים לבך הייל נגד פתחות שלפיך בתחילה להבין ולשים לב כי אין מוסרין אלא בלא חכם ובבין מדעתו
והנם חומה בתוך לבית הייל שכל סלתה לבולה הבי' עבר סובבת את כל הבית ולא הי' הבית שבה הבית האלה
את כסלן: באבה ונטעה פי' כל אשר הי' בת שבה טבלים הייל שהי' בה אשה ונטעם ונטעם: ויבא אחרותה
הבנין גם אחד פי' שהי' בשיבולו הבר ונעשה יסוד חבר שם אמות ובאבה שבה אמות ואל הי' עובר הכתל והייל אשקבה
והייל רוחב הבנין: ויבואו אל בעל אשר פנו דרך הקדיחה פי' כי בתחילה כשבאר האשקובה הי' עובר בתוך
בלתל ובדר ואחר כשלקו לדרך הסלע הייל אמות הבית הולך לתוך השער ולכן אמר בתחילה והנם
חומה פי' מראה חומה אבל לא הי' נבנס לתוכה ואחר כשלקו לדרך הסלע נשב ויבא אל השער בהייל אל תוך השער
אשר בנין דרך הקדמה פי' כשיוצאין מן הבית הקדמון אל אותה שער כנגד הבית: ויעל בשלשותיו פי' גם שבע
לשער בנגד הבא שהוא עולה בשלשותיו: ויבד אחת אל השער פי' הייל אמות השער. קנה אחת רחב אמה
לגעבה ואל לפנים: והנה פי' שהיה עובר תשבל הכנסת לתוך הבית התיצון ושבל אל לפנים
לעבה ואל לפנים: ומן הבלים חדר לפניך אחר מדרגות הבית נבנה אל תוך הבית ובבר אחרתה: ומן הבלים חדר
הם אמותם שהי' רחב בין הבל לתבני חמש אמות בהייל שהבל הראשון היתה עובר אבל
בחומה על פתח לתוך הבית ושבל גב לתוך פתחים מדרגות לעבה אל שבל כנגד

בהיות אמצעי אמרוך קצת אחר הי: ועוד את האלפשטר קצת אחר מפני שיהיה בכ את הנמל על אולם בלבד הבית שלפנים
ולדעתי בהיות לכן חבל אולם שהאולם נקרא אמרן עשר אמות שלכן גם לכן גם לאחר התלים בתוך התלים נקרא עולם
אל השער ואחר התלים נקרא הריות שמתחיל אולם ובלתי היה. כותלים אחרן לכן הפרת שנים אמות ותחבן לכן
שבה אמות חלון אור ועוד את אולם השער היה כולל האולם מהבית היה ולחצו שהוא שלפנים ולדעתי קצת אל הי
ועוד את אולם השער הי' מגדרת שלמה שנים אמות: ואולם הי' מה שנקרא בתחלה סל נקרא עתה אל כי לכן גם הי' בין אל
ומקום בהי' עובר על אמה סל בתוך אמות לכן השער מגדרת לעמה: ואולם השער והבית הי' שהי' אולם השער אחר התלים
ומקום לפנים בין התלים יותר מן התלים כי בתחלה הי' שלשה תלים ואחר האולם: ותלי השער רחב הקרים הי' אחרן התלים
עבים לפנים בין התלים יותר מן מגדרת ולשה מקום הי' המקום הזה שהי' שלשה מקום ושלשה מקום לכן הטל: ומגדה אמות
שהי' בשער שמרבע לקרים היה לכן מגדרת ולשה מקום הזה שהי' שלשה מקום ושלשה מקום לכן הטל: ומגדה אמות
ולשמרן הי' מה שמקום לעל שהי' התל קצת אחר אבן לבולם: ומגדה אחת לאולם מקום הי' לכותל התלים על תל לא הי' שם אל
אבל מלכן הטל על הקרן התל הי' אל נגד הכותל הטל וכן לכל התלים ומקום הזה שהי' מגדה אחת לאולם מהיה לכל
הלולם אבל עדיין לא מקום רחב הי' המדרה על האולם: ומגדה את רוחב בית השער: כי מהיה הריות מלפנים לדרום
עשר אמות: אורך השער כי מהיה האורך שהוא לגבהתלים שלש עשרה אמה והשתל מקום מה שאמר שלש עשרה
אמה היה שנבול שלקח התל אמה לאחת כי בתחתל התל הי' עד אמה אחת ומה שקורא אותם נבול היה ושתי
שאין לכן לאמות רוחל התל שלקח החומה שבקצה ומעבר הי' לה כותל אצל החומה לכן קורא לאותה
הכותל נבול שהוא מעמיד בין החומה להתל: ואמה אחת נבול מקום. כי לכן הטל על הקצה: והתל שם
אמות מקום ותשב הכל בתל בקצה מהיה הלבה על הנבול והשמה על התל הי' שבע שמה שלכותלהיו
שלש עשר אל כותל הטל על התל לא תמיב שהי' הי' אצל אל חוחב אמה בולט לשער לכן לא תשובאלא
עד האל נכון הי' אל אל לכן התל אצל הרחוה שבקרקע ה' אמות: ויעבר מגדל התל לבנו כי שבע
לא הי' יכול לבנות מגדל התל לסובבו מקום שלכן התל על התלים הי' אולמים אורך הי' אמה שמה כותל
לכותל מתל לכן לא הי' נכון מהיכן מתחיל כותל התל: רוחב עשרים וחמש. כי שרוחב השער עשר אמות
ושלש תלי תלים כי אמה הרי הי' אמה ושלש תלי התלים לכן השער הי' אמה ושלש תלים אל לכן הכותל הי'
תלש אמה הרי הי' אמה: כמה נגד כמה. כי תלים שהיו בלכן בתוך על שלש פעמים לכן לפנים ותלים שהיו
בלכן לפנים על השער הי' כמה פעמים לכן בתוך: ויעש אתם אולם עמוד אמה כי גובה היו שמונים אמה ואל
התלים השער סביב כי שהיו כן אל אל אולם שבתלים עמוד אמה גובה: ומל כמה שער הלתלים כי אמות רבעים
השער

ולכך נקרא שמן על שם צניפה: על לפי אותם השערות הקטנים כי עד לפני אולם השער וגם בפנים וחלה:
חמישים אמה כי ארכן שנות לשערב חמישים אמה גבוהים כמו החלל גם שלשה תלים עם שבה כתלים שחבן אמה
הרי"ל ועשרה אמות על שני תלים שבין התלים הרי שם ואמה עם הטל עשר אמה הרי חמשים: ותלונות אמות
כי שיבולים לסתם אותם: אל התלים הרי שם תלונות: ואל שלהביה כי הנה אלה שעומדים אצל אולם
השער הרי הם לבנים שבל עמודים חלונות אל השער: וכן אלשות כי שהם גם תלונות אלשות שארכן בם אמה
והרי הם גבר לגם החלל והוא נקרא בל בשער: ותלונות סביב סביב לפנים כי לגם החלל: ואל
אל תשורים כי אל כל אל שהם שם הין שני תשורים מבפנים לגם תשור אחד יפה כי: ויבואו אל הכל
הילדים כי שתוך השער אל החלל: והם לשכות ולבה עשוי לחלל כי שהי רצבה בחלל הילדים
ועל גבי הילבה לבנות: והילבה אלשבל השערים כי עומדים מלמעלה אל הבשלם: לשומרים
אורך הטעמים הילבה התחתונים כי שהין שלה הלבנות גם עד זה ועלמה בלבה בתחתונים והתחתונים
הי אמה כנגד אורך הבשלם הילדים הי טוב: ועוד חוכב עולם הבשלם התחתונים כי לפנים מחלל
ובלם הבשלם החילדים עם בשלם החלל הפנימי רוחב אמה הייב שהי אמה אל בשלם החלל החילדים
אל אל אל בשלם מחלל הפנימי אמה אמה בהבשלם אל חלל הפנימי הי לחלל החילדים: והבשלם אשר בפנים בתוך
הבפנים לחלל החילדים כי שהי לחולם בתוך הבשלם בפנים לפנים בשלם הבשלם אשר בפנים בתוך הבדיל
כי בשלם שבבר זכר לגם מזרח: ובשלם לחלל הפנימי לפנים בל נגד הבשלם אל חלל החילדים שהתם
אל הבשלם החלל החילדים הי לפנים לחלל עב מתאים אל חלל הפנימי הי כולם נב לחלל עב: לבפנים ולעמים
הי בל שלם עב בשלם: ועוד בשלם אל בשלם אמה אמה כי בסוף בשלם החילדים ותחתם בשלם הפנימי בהיים
אל אל בשלם לעל: ויוכלו בתוך המתם והבשלם הדרום כי בשלם שהולכים לגם בתוך בשנות האלה
אל אל בשלם לעל: ותשורים לו אמרם כי אל כל אל שהי בבשלם הין שם תשורים מהיים אחד מפה וגם אחד בל
הם: ותשורים לו אמרם כי אל אל: ובשלם לחלל הפנימי בתוך הדרום כי שהי גם בתוך הבשלם לגם בתוך
אל ואחר מפה וגם הבשלם אל אל: ובשלם לחלל הפנימי בתוך הדרום כי שהי גם בתוך הבשלם לגם בתוך
ובדבר קרם שבא לבשלם הפנימי הבשלם אל אל אל

אל מקום שם דרך החלון הקטן קטן: ובאלו אל שער הגבן פי' על חלון הקטן: לשכה ופתח
לב עם הפתח באלו השערים פי' באלו שהי' בשער כולו כמו הלאים לה אבה אחר ונחבר ה' ביחד
לבה ופתח ושם לשכה הלו ירחמו את העולה: ומאלו השער פי' היא שרחבו שמונה אמות ושם
שלמות שבה ויפה פי' לון השם בתחלת באלו: אל הקטן מחלי לשלה פי' מחלי לאלם: ועולה פה
פי' מחלי לבד שעולים לפתח שער הקטן שהי' עובר כהר וכל שהולכים לפתח שער הקטן הי' עולה ועלו
מעט מעט ולא לון החלל: היה שם שלמות ריצף הי' לון א' של אולם מ' שלחות: ואל סלע באחרת
פי' לון הלל של השער פי' גב שם שלחות בילקוט הגה: ואמצע שלחות פי' עוב מ' שלמות היו:
לעולה פי' גב מלעיל שהו עומדי לעלה מעט שלמות הראשון ולהכי קאמר לעולה מלעל: אבל עוד
פי' שהון של אבן גדות: והשתים טופח אחד פי' שהי' בתחל הלשים לון פנים של השער: ומחלי לשער הקטן
פי' מחלי לשער: הו לשכות פי' הו לשכות הרבה כלשכה: ברוח מחלי הקטן פי' לוויה שהם שלוחים
מחלי הקטן: אל סלע שער הגבן מקום הכל הי' הלשכה לון השער שהולא לון לבן: ופנימה מלמעלה
פי' פתחה לון אחר פי' עוד לשכה א' הי' עומדת: אל סלע שער הקדם פי' לון השער שהשער
הגה לון קדים: כמו מדרך פי' מה של הלשכה לון מדרום של הלשכה: ומזרח אלו הלשכה אשר פנים
מדרך הדרום היא מלמעלה מלבן: לבנים טובות מסמרת פי' שם היו כבלי הון כהלי שחשלו בלי
לא יקריבו שלי הנבה אלא רק לשחוט ולסור משרת [redacted]ות כמקום לקבל שלהם הי' חבר החלונים תכל לפה
ולכן קאמר לשבה לון אחת שבשה מדרך הדרום: והלשכה אשר פני' מלמעלה הגבן ובמקום שמות
הבית הזה בם לשלך הקדם פי' שהם עקיבי הקדמת: ומה את החלם פי' חלון הקטן: ומזבח לפם
הבית פי' לפם המלך: ומה אל אולם פי' שהי' אל אל אולם הי' חבר שמונה לשלב ה' אמות והי' עבים
שם אמה לפני חלם: ויסף פי' כלומר בשם: וחבר השער פי' היא פתל שערבי של עץ ובמקום האולם
הי' שער בתחל והכל קאמר רוחב השער: שלש אמות שמונה לשלב אורך האולם פי' אבה שלבן המשקוחב
שמונה לשלב משם עשר אמה: ובעלות אשר ישלו אלו בשלבים לולך הלולם הי' לבים לולך על עלות
ועמודים אל הלולם פי' לון אל הי' עולה: לפנים פי' לפנים עלי: ובאלו אל הבית עשר את הלולם
שבה אמה שמונה לשלב: רחב האמה פי' שהי' השבה אמות רחב כנגד האמה על פנים שבתחל
הי' בב עמדו שבה אמות: ורחב הפתח עשר אמות שלבן לרוח: ובתיפות הפתח היו יפים ולבד

ועד הכותל הוי ה' אמות ולכן הטע הוא כך ה' אמות: ועוד אחרו של ההיכל אחורי אמות מעלות:
ורוחב מזבח לבון ארוך עשרים אמה: ומה שכתוב (ויבוא אל הקדש) ויבא אל הקדש כי שהי עומד אל לפני ההיכל
אל כותל ק' ולקחו שוה עם הכותל אלא הקדש והי רחבו מזרח למערב ב' אמות והכותל ג' אמות והקדש אמה
כי מזרח למערב עם האל שהי אל הכותל והכותל הי רחבו ג' אמות: ורוחב הקדש ד' כי מזבח לבון ארוך:
ועוד את ארכו ל' וכן הייתי לך על פני ההיכל כי כנגד ההיכל: ועוד כיר הבית כי קיר שהוא אל הבית: ורוחב
הצלע כי תא ורחבו מזרח למערב ב' אמות והיינו תא מלמעלה: והצלעות צלע אל צלע שלש ושלשים כמספר כי התאים
הי מסובים כל צד בהיכל ובדרום אחד עשר מלמטה ושלשה פעמים היו צלע הרבע לכל ובלבד מלמעלה כל לך היה
תא על פני כל לך ונם צלע שלשה היו בצד לבון ובלבד מרוח אל לבון לגיקורות המקדש כי תא אחת: ובאמות בגיר
אשר היא בית לאחר הקורות המקדש כאלו בקיר שבפנים ולצלעות הלא בקיר של אל לך והבית כי
לחיות אחזים בקיר שלפנים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית כי קיר שבחוץ מבית לבית ולצלעות הוי קיר אמות
ובין קיר של תאים לקיר הבית הוי מן ה' אמות [illegible] ורחבו ונסבו ונעלה ולצלעות מלמעלה
הי נשבר שהיה הצלעות של התאים מלמטה רחבות ומלמעלה הי נכנס אל לעבי ומלמעלה הי עוד נכנס מלמטה וכך הי
עד התאים העליונים כדי שיהי לו מקום מלמעלה סביב הבית והנה כי ורחבו ונסבו ונעלה ונעלה מלמעלה הי רחב מלמטה
ולכן הי מסובבין הבית כי מוסב הבית מלמעלה ומלמעלה סביב הבית הוא ומלמעלה ומסב סביב לבית כי בכל הי מסבבין
ולא [illegible] שמלמעלה לא הי עבר: וכן התחתונים יעלו אל העליונים ותכונים כי מתחתונים לעליות מתחתונים לעליונים
ומכתחתונים לעליות אל התכונים ומתכונים אל העליונים [illegible] בית נמה סביב כי שהי הבית נבוה מהתאים ומסבבת הצלע
כי יסוד הצלעות הי רחב מן ה' אמות ומלמעלה הי ה' אמות אל כנגד הי אלא הקיר: מן ה' אמות אל הקיר
הבנוי אמה אל מן ה' אמות הי עובין של כותל מן ה' אמות ומלמעלה לבן נוהה כאן ואל אצלו מן שראל: רוחב הקיר אשר לצלע
ותל כי מקום החול הי הכותל רחב מן ה' אמות ולאחר מקום כי הכותל מקום הלא אל מקום ולאחר לבית כי שבמקום
אל הבית: ומן הלבנות כי לבנות אל התאים מלמטה לבנים ומן הלבנות לכותל התאים היה עשרים אמה
ומקום הצלעות לחוץ כי שהי מקום תאים לחוץ סבוב אל הבית: מקום אל הקיר הלבן כי תאים מבן בלבן
מרוח הי מקום לבן של התאים וכן מקום הלבן: ורוחב מקום הבנוי ה' אמות מקום הבנוי לעל: סביב סביב לבן לבנים:
והבנין אשר על פני הנזרה כאת דרך רוחב שבעים אמה וכנגד החשבון תלוים ה' אמות ומלמטה תלוים ו' ה' אמות לבן
ומקום הבנוי ה' וכותל ההיכל מן הרי לה' אמה וכלפי המלמעלה הרי חמשים ורוחב לבן לה' המשבעים אמה:
וקיר הבנין חמש אמות כי הרי כסוי הבנין לבן המשבע אל התאים מלמעלה הי רחב של קיר מלבן לחוץ ה' אמה
ולבני לאחר קיר הבנין מקום לבן המזרח של הבנין הקיר חמש אמות ומדת כיעבה בנין: סביב כי מקום לבנין:

ואחרו תשעים כי הכותל עם היום ועם הכותל השני שנבנה לערב שנוסף הי עליו הבנין עמה הלום ינקה לערב
ובן החשבון מה ינקה לערב של לילה ו' אמות לילה כ' הרי כן וכותל מערבי של היכל ה' הרי לילה וההיכל ה' הרי לילה
וכותל ההיכל לילה ו' אמה ... ואמה ינקה וכותל האולם ג' הרי תשעים: ואמר את הבית לאורך מאה אמה ורחב עם
הבנין והעזרה כי העזרה לעזרות וכבן היינו ההיכל ולילה עם הקדושה אינו לגבין והא לו בחשבון וכותל אולם לילה
מערבית הרי תשעים כמה לעמוד ג' אמות על תא מערבית ומחלה ה' ואמה שהיא אלה מיסלר רחב אמה אמות
ורוחב כמו הבית והעזרה לקרן מאה אמה כל לילה אמה עמיד כנגד חלון על הכותל ולילה הי בלעם לחוץ
לילה אמה לילה: ואמר הבנין אשר על פני העזרה אשר על אחוריה כי לילה הבנין והיו לילה: ואתיקלה
כי הי עמוד כותל ובכן הלשכה והיו שמאלו הבנין נקרא אתיק: יפה ויפה כי אינו לשון הי אתיקים אמונה מלרבה
ומערבית ומשם האתיק הי מאה אמה והכי מקום עם ההיכל ומשם לאולם מלמעלה מאה אמה בכל מקום אמונה לערבה
הי מאה אמה: הסיפון כי אמונות וחלונות האטומים כמקרשתשל עזרה והאתיקים הלל סביב לשלמן הלל: ונם
כסל כי גם האתיקים הי חלונות ומי לבם סגרים: אחרי על כי כל הבית הי על סביב בתי מקלט לשבות
עליה אבל אשרים כסים מעל משרות הכותל אבל בתי בשלם עשו לקשרי מאור מחוץ הכסל והיו אחרי
כי לקשרות: ובאמת לי מאמרל עד החלונות עשו כן: והחלונות כי חלונות עצים מכוסות בחוטי עץ: על מעל
הקרנות כי לעלה מקרנה מהיו אמה אמה בגיר עד הקרקע: ומה הבית הקטן כי עד לי: ואל כי כאל לילה
מלמעלה מהיו לגבי ההיכל: ואל כל הקיר כי כל הכתלים מהון: מגזרות כי אחכות כל: ופנים אבן אל
התשורה יפה עמוד כבר אל התשורה יפה שהי שלו תשורה וכרוב ואחרון תשורה ואחרון עגב וכן:
סבב סביב כי סביב הבית כן: מהאמל עד מעל הפתח הי כן עשוי מבנים ותשורים וקיר ההיכל הי
עשוי בעצים וכן: ההיכל מזוזות רבוע כי ארבע לעומת: ופנים הקדש כי לילה הראה כמראה כי כמראה
הראה שהי כרוב ותשורה: המזבח הי לפנים לילה ולא על אלה אמה גבוה מהאמל: ואמר שתים
כי העליון: ומקרותיו ו כי שלש הי עגל ואמר הנה כי העליון וקירותיו הנה מעבו עשוי כלים
ומיטתו עליהם הנה: על שהי הכל: ושתים מלמעלה ומקרות כי שבכל של המזבח ומלמעלה
הי מלמעלה: שתים מלמעלה כי שהמלאכה חצי לגבין וחצי לגבי הדום: שתים מובאות מלמעלה
מלמעלה הי הי שתים והכי כי שתים ומלמעלה כי לכל חצי מלמעלה שהי מלמעלה הי חלון עגלה
מלמעלה ושתים מלמעלה כי מלמעלה: נגב על על כי בשלם שמאל כי הנגב על שהי על ההיכל הי מלמעלה
לאל על כי האולם בנגב הלל האולם: אל כתפות האולם היה עשוי תשורה וכל הנגב כותל אל אולם שהיא כותל מי
לעי שרחבן ג' אמות ובן מקומם כתפות: ומלעות הבית הנגב יא אמה רחב האולם: והעומד כי קורה

והיה עבשיו מוצא ומצא בכרמו ומו: ויוצאים מן הדרך אשר הלכו בו שמא ובן לבן: ויבאו אל הלשכה
בן שני האנשים: אל הלבן ובן הלבן: אל כל אורך אורך האלה כמה הלבן בן שהיו כמה מן לשכות הלבנות
אל כל אורך אורך האלה שהיו עמדות לפני הלשכה אלה אמה: והרוחב חמשים אמה שהכמה ובן לבן רוחב חמשים
אמה שהכמה היו בקצוה כיבוה לבן: עוד המשרה ובן בן שיבוה ומו ומן הלשכות עשר אמה והיה הלשכה
עוד המשרה שבין הלשכה לשכות האלה כ אמה: אשר לחלק הפנימי מאלה הבנוי: ועוד הלבה בן
שלחן הש מן הלשכה הרלבה מן חלק החיצונה אצל שער הלבן מן עץ: אמרו אל כל אורך בן אחרי
בלעדו שהיו כולו מהלשכה אל הרלבה ובלהשש הלל גב אחרון: המשרה בן הלשכה לפני
הם אחרים אלה: ולכל הלשכות בן לבנה: שהלך עשר אמות בן רוחב לשכה אחרת: רוחב אמה אחת
בן רק בצד אמה אחת הוא רוחב הדרך עשר אמות בין כולו מנחיות מלהלשכה לכולו עד וכן המזרח מכולו
מערבית הוא כולו מן אמה וכולו מלבן עד הוא לבנה הרי בלו אמה וכ אמה הוא רוחב בין הלשכה לכולו הלשכות
בלבן הוא עומדת כפנים אמה אחת מן הכולו ושם הוא רוחב הדרך מזרחית לשכה עשר אמות: ופתחו בן הלשכה בן
הא שם חדרים והוא בן הפתחים לבן לבון והלשכות העליונות בן כולות העליונות ויקרא אמה כי יאכלם
אותקים מהם ויעמס מהם כולות ומהמעלות ומה אלה בנין שהיו אחרים שיוצא בכולו מן הלשכה עד הרלבה
ובנפשם ואת עוכי הכולו ולכל לבין שיהיו כולו הלשכות והמעלות שם רחבים מלמעלה מן אחרון לכן אשר
כי יאכלם אחרים בנין שהם נבשים לעוכי הכולו לבון הבנין ויקרא אמה לבון כי שלשות הנה בן אמה
לשלשת אלה: ולבן להם עמודים בן אחרון: כעמודי המשרות בן דרך חלחרות הבתים ושלשתם הם עשוים על
כן אלה

ועוד אשר לחוץ לעומת הלשכות בן שהיו
עוד עולה סבב המתנבלשכות: והעוד הוא יקרא בין חלק החיצונה לעומת דרך החלל. החיצונה בן הוא דרך
לחלק החיצונה אל העוד: אל כל הלשכות אשר היו חמשים אמה בן שהיו הערבלים לשכות אשר חמשים אמה
אמה לבן יום כי הלשכות אורך הלשכות לחוץ בן לבן החוצה הוא לבן חלק החיצונה הוא אורכו רק חמשים
אמה ולבן מערב של הלשכה הוא הלשכה משופה והוא הנוד סובב הלשכה לבן זה שאורכו חמשים אמה
ומה גם הנוד כנגד הלשכה חמשים אמה: ועל פני הנוד אמה בן מלבן הלשכה אשר הנוד הוא אורכו
לשכה אמה אמה: ומתחת הלשכות האלה המבא ומבדיל בן הלשכות מלבן הקדש לבית בבואו ובנים בן הלשכות
ההנה ומלבן החיצונה בן הלשכות ובאו מלבן החיצונה דרך הקדש והלשכות הלל: כרוחב עוד בן אמה
עוד החלל דרך הקדש הלשכות דרך מלבן: אל פני הנוד אל פני הנוד בן כנגד הלשכות
אל פני הנוד ואל פני הבנין בן הלשכות הלל כנגדן: ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך לפנים

כי גם לפעמים הי' דרך רחב עשר אמות ועגלות ומשרב ורק כעגלה אחת הי' העשר אמות כמקום לעגל
והשתא מקום המחוק שבין המשכות לדשכות שעומדים בעגלה הבנין: כשהכן רחבן שהמשכות הם מעל על ג'
בעל. ועל יצאו וכו': ומקצתי המשכות אשר דרך המדרש כי המשכות שקורים בלעזמדים מ בנין כמה כאשר
דרך כי תשכן ולראש דרך האיה הי' כמה כלהי' כמשכות: דרך כבש נמשך הענין כי לפי תקונה הי'
דרך: המדרש כי הנדר ענין לפי רגשים אלא יכול בוקן שעה הנדר איר נכון בוקן: דרך הלקח
בבואה כי המשכות הלקח הי' נכי כבולון: ואמר אלו לשכת הלבן והמדרש הייר כל ג' לשכות והם מקום המשכות
אשר על הנדרה כי שעומד בלשכה הגדולה הייר שבשרב: הם המשכות הקלות כי בבריא הנקלטים: אשר
אמלל שם כי כשבה בן וכו': בבואם הכהן והשתו מקום הם המשכות כלם מונח שם בבואם הכהן
כי כשרוצים לבוא אל הלל החיצון שם ישבו כל לשכה שבקל כי קלים כי הבגדים: הם ילבשו בגדים
אחרים כי לשכה זה ולבשו בגדים אחרים: ובדי סיבה כי הר הבית ומחוץ מזרחו: להבדיל בין הקלים ובין החול
כי שבדרך המזרח הי' מקדש ומזרח אל חול: ולילכו אל המזרח כי שהי' מחוץ אל הר הבית שבדרך המזרח מחוץ
והשתא יולך אחרו אל אשר מבחוץ: אשר המזרח הזה כי הם דרך הקדש כי רשיו לשים דרך המזרח הזה המקדש
לבד מזרחה הם כמו מדרך הקדש עשרה המדרגה אשר ראיתי כי כל מדרגות ראה יחזקאל א' כקלה ומלבואו
לשחת המזרח ואל על מקום כבר מה ראה כל ג' מדרגות ומקום המדרגה הראשון אשר ראה הי' המדרגה אשר ראיתי מקדמה
ומשם הי' רבו מדרגה מדרגות בבואו לשחת את המזרח ומשמו הי' המדרגה מדרגות על מקום כבר: ומאמר מעל המזרח
ולא בדרך המזרח מדרגותם הסמוכים לחוץ המזרח אלו נשמה המזרח קלים כמקום לבנין אל החלק שם שמתם הלוים
בחול: את מקום כמאי ואת מקום כבות רלו מבית המקדש שבמזרח מכון עם בית המקדש ומשלה: ולא יטמאו עוד כי שלא
היו מטמאים עוד מקדשי: הם ומלכיהם הם ישראל ומלכיהם של ישראל: בזנותם שזנו עליו ופגרי מלכם
הבלי מזנותם המלכים ומקום מה הם מטמאים מתיהם כי בזנותם סיבם את סיבי כי מזנותם הלוזנותם
ומזנות אבי המלכים מרים אצל בית המקדש ורק הכותל מפריד בין המקום ובינם: ואל אותה מקום מלכי הם ישמו
ויחלו את מזבחם כי שהם מחלקים את מזבחם ואת פגרי מלכיהם מבית המקדש: ולא שבתם בתוכם לעולם:
אתם בארץ כל ויקלו מלכותם כי מבית המקדש בשכל מקום לא יהם בית: ומדרגם כי לא יהיו מזנים אחרים מזנות
הבנין: והשתא מקום מה מלבנו מלך אשר עמו כי עובדת בשכל זה אל הם בית: בעבור בית כי הבית הראשון ומבונים
שבבית הלל וכו': ואת לל תוקמו כי בבית הזה אשר אמר מלאה אותה וכל עמו וכל הבלי אומם כי לבל ישראל
ומרו אותם וכל ושמו אותם כי מתוך מלכם שבמלכם הם עמדו מתוך מקום בית המלכים ומן הבלים המתרבים

ל גבולו סביב לרוח הקדים מבחוץ הוי גב לרוח ובך קורא לך: ואלה מדות הזוית האמצע לפי כמו אמות: אמה לפי
אמה קטנים כדרך ל אמות: אמה ושמנה לפי אמה שעל המזבח שהיתה פחות ל טפחים והיתה אמה ושמנה אין אמה הקטנים
בשתים עשרה עם אמה: החיק האמה לפי שמדד עם החיק על גובה אמה חצי לפי שמדד עם האמה הסובב: ונבולה
על שפתו סביב לפי שהיה בשפת הסובב גבול לעלי המזבח והיה באויר רק כשעור: ואת האמה לפי שמו חצי הגבולים
אמה כשעור לבד: וזה כי הזמה לפי שמדד עם האמות גם עם הזמה לפי לעלה: והשתא מקום הזמה שהיה לבד:
ויחיק על הארץ לפי עובי על החיק מצל שהחיק נקרא עזרה קטנה והיה עובה לפי אמות: וחצר החיק אחד: מעזרה הקטנה
לפי שהחיק יש עזרה הגדולה לפי עבי הסובב לפי שבסובב נקרא עזרה הגדולה: ארבע אמות גובה מהחיק: ורוחב על הסובב
האמה לפי האמה קטנים וגם מאמר האמה הילא אמה הקטנים לפי הראשונים אמה מקדמת שיבא היו שתי אמות ומקדר
הראשונים אמה ושני אמה ושמנה על מאמר האמה היינו אמה הראשונים מאמתם: ההיקל ב אמות לפי עבי מקום
זה מאמר ב אמות לא שהיה ההיקל ב אמות אלא עובה אלא עם הקרנות הי עובה ב אמות והכי לפי ובהיקל ולעלה
הקרנות הן ב אמות אבל ההיקל חוץ לקרנות כי רק ב אמות גובה והקרנות אמה לחוץ: וההיקל לפי גובה הי
מעלה חצי יב אמה ואורך יב אמה: והעגול לפי הסובב הי יב אמה שעל לפי הי העגול רוחב אמה כשעור
לעיל: והחיק לב אמה לפי הסובב הי רוחב על החיק אמה אבל חוץ לגבול לא הי בולט רק חצי אמה שהגבול הי רחוב
לסובב כשעור עשרה הגבול עד החיק הי אויר והחיק הי רחב אמה שהסובב לפי לא הי בולט חוץ לגבול רק חצי
אמה מלמטה כמו הקו לפי מסוגל לקרא והיינו מדות גדולות:

האיש חשבון שם הבעלים ובהתפעלות עליו הוא שם הבעלים ובו הוא אלקשות ה' ומאור
בעלים לו: לפיכך ראשון זה ושל יבא כבעל זה ויבאר שלבעלים ית והאילו: לפיכך ראשון
לבא נמיצות ופסוק שני עוד ופסוק שלישי כה שם הבעלים השמים הן והמאור כי נעלה בעלים לבא והוא
קן הגדרה הבוא יבא הי בגן פסוקים אלו כי תיבות השם בכבש יה בשבה חוגעות וב ומעלה
אלוהים בכל ה' ומשה השם אחר כל תיבות וכמו בקדושה כראיתא בגדרש ואחר פה
חוגעות בפסוקים הראשונים כמנין אלף והשלישי כמנין השם עם התבר המלא וכולם נעלים
בכל פסוק הראשון והוא הסוד כולל ילבנים והוא באותיות השם בכל עליונים לך ובה סוד האגינ
נ נעלים בכל יב מיצעים של הבעלים: השמים ה' שמים והוא התפעלות הבעלים בהם והוא
סוד ה' שמות שבמדבר והן המלאכים רקיעים בשמים הכוללים והן ה' שמות שלה' שמים ה' חלקי
תורה ויש של לך ומלבד כולם בגן פנים והכל הר כולל כולם ובה סוד שלמלבד בכל
שמות שלה אלכך אין לו אלהים ומעלים המלשה:

אברהם הוא שם הגדרה כי הוא אור ה' הא הוא סוד ה' והוא שם אמרנלא בעליונים והוא סוד הנל
ולתמן בינים עם עקוה והוא סוד ו' של עיבור רגל שלישה וכך עתיד ומשך שיבשמים
כלם ועמ נ אותיות הכל הוא סוד אמה ורחל: ה' של אברהם הוא נעלם והוא עתבש שמים ו
ואילך של בחלקי הפסוק תבור ה' עמ' ו' שלמשה עם ה' הוא הקשת בגן נעלם מאחרלך
מעגיות בהן והיוד שלם כי הוא נשלם מעינים כל חי וכמן יב עינים עינים נשבעים ת
תמרים אלו פנים לך פנים: והאילך הוא שם ירמיה עם ה' אותיות והוא (כל) עם עקום
בריבוע אל בעליונים והוא כל עם נעלם: מאחרי הוא נ אותיות השם בעליונים בכלם
והוא סוד תורה בארבע, ה' הוא סוד כולא של ה' הוא סוד לן:

אלה השנים בלב האגינ א אלו שמים אחר האגינ ואלו אילך שמים בלשון רבים ו
ונשבע ואלו אילך בלשון יחיד ונקבה ונפתר נ אלו שמים נאמה נ תיבות ואלו אילך
כתיב פה וכמן ומכן לא כתיב פה: כמן עתיל בה ומכמן עתיל בזאו: כמן
הוא איתר הריבר אל השמים ומכמן מינ איתר ה' הרבה: כמן מאור ריבר וכמן כתיב אמירה
כמן כתיב ואברהם לשון יחיד וכמן כתיב אמרי לשון רבים כמן הוא נ אותיות וכמן ע נ אותיות
ואברהם בה נפש: והעמן הוא כי נתן ישמעיהו אחר הלשון הזה אל בהפך ו

ואמר שאינם לשון הארץ ישראל קשה ומה אמרו רק בזולתו אך הענין הוא כי העברות
צריך להיות ב פעמים אל לא תעשה ולפכך יתרעשה אל לא תעשה ו
ויש לי אל העשה והשאינה הוא יותר איתה לשון ונעשה והעשה הוא יותר איתה
ואחר לו לך עה נעשה ונעשה נעשה כנגד העלות איתה לך ונעשה כנגד התורה
איתה ונעשה ולפכך אשה שהגדיר על השאינה אמר האונה לשון כי הענין
הוא יותר לשון הבנה שאמר ושאי שהגדיר על העשה ולפכך אמר האונה אחר
ומה שאמר אל לשון בלשון רבים לפי שהם רבים זולת הארץ שהיו כוללים אלפים
היא יתירה ונקראת בית שבעה ומה שנאמר לשון יחיד לשון לפי שהיא תורה אחת
אך אורך שהיא תורה שבעים ואמר בה יחיד כי בלה הנביא ואמר יחיד
רק כמה אל אמר בלשון יחיד לה והוא פ' ותורה ומה שאמר כה אל הארץ לפי ש
שהיא כל מה שאל בשאינה ומה שנאמר כאן נ' וכאן ב' לפי שבשאינה כלולים והוא אין
אין אותיות. והארץ ב' והוא אין אל שאינו לכן ברכת השאר הם נ' ו' רבוי הם ב'
ומה שאיתה הגדיר לשון לפי שהשאינה הוא עיקר לשון ומה שאנו לשון בלשון יחיד לפי
שתורה שבכתב כלולה בתר עשרת הדברות בדיבור אחד זולת תורה שבעל פה אינה
כן ומה שאמר ואדבר בה נשמע כי הדיבור הוא הארץ ונעשה אל שבעים לו
אותיות כי הארץ לך ולא בשאינה לכן אמר אל השאינה לשון נבה כי זולתו איתה
הדיבור והשאינה הם שבעה והארץ היא יחיד אל שהיא כוללת ונכנסה הנקראת
בתר שבעה ומבלה לשאינה לכן אמרו הנפלא האשון בה והוא נעקר חלק תורה
שבכתב ותלי הוא בה והוא תורה שבעל פה ומה לי אינו לשאינה כענין והשאינה
יהיו כנגד הרקיע שהם חיב ושופט שלום ומלחמה והשאינה ובין נעשה
לה ... אינו אל הפירוש כענין כל התורה ומלאכה בסוף תבר בסוף חלות אל
הלחות ומה לבקש כהדרי אל ומה סוף קרשים בעלותו כי השורה הם בסוף קרשים
ול הפירוש בסוף עלותו ... ירוש כמו לפי כל ירוש כי נ' שיעל לבחים והרבמי המלכים
ה' שיש אחר והאחר שהם ל' אחר בפסיקות השבעות אחר לאי והעל לפי ירוש כ
כדרוש שארל ישראל עלות פירות בעיות המים שאין אמן עשים שם ומה הנקרא

שאינו רק העשר הבנים להלוות את הרשות: והרביעי הוא העשר היותר גדולים להלוות
את הטבעים האחרים גרם: ולפי שהעשר ראיים לכן נמצרה בפסוק בלשון עצמה:
ירדן כמו ה' רוחות אין לה ירדן כמו שהוא לקחו את מערב מדבר אל הרוח הנו כמו בא
לפנים כשאינו בא אחרת האסאיר את כל האדם וכבבלי שלו עשרה בא ברוח
המערבי כל אינו לחתים כשבאתר בלא זה רוחות שאת מערבה אנחנו לפנים אסתנו
אחרת שבא ברוח אותה ובאריך העתנו הטעות נמינכן זה רוחות ושאים
ואדרל הם ז' קלוות: בראיות האדם כלו הבב שאים ואדרל ים והם תבר כמו שנאמר
ה' בחטם יסר אדרל ומל בעצתו תהומות כמו שתנים כמו וכן בפסוק ראשון כלו
שאים ואדרל שהות תבב ובפסוק ב' ל' ומער שהם המתבבים שאים ואדרל כמו בעת
המתבב בין תבב כמו שנאמר ה' בחטם יסר אדרל ומל בעצתו תהומות כמו ושתקו
ארצות: ויהוא שבעת כלו ארבעה והעל עצות כלו אשה לכן מער כלו לזיעים
מער וכן רוחות הלב שמתבבים שאים ואדרל לכן הן לא נכלל בבר זוחות הם
ה' לשונות על ריבם הכלולים והן ריבר אמירה ובאמירה כלו ל' לקחי אמרתי: כמו
וכאמירים וכבבים והן תורה שבכתב ותורה שבעל פה ומלות ומעמי התורה ומצות
ומצוה לכן היא כללה וכלולה אשתן כמו בשם שלכן בה ל' לוים שכולל נמתמעט
שבמעט מהן וכאן שם שלנבורה ואהבה שם ה' אלוהיכם כמו שהם ל' ברכים: ולאמר
כל לבבי הם שלבב:

כי שם ה' אקרא כמו כשאני בלא זה בהלבשו ואמרתם אל אלה כי שם ה' אקרא הוא
השם והם הירח והכוכבים: כי שם ה' אקרא תורה הבו גדל אלוהינו זה תפלה
בלא ערבות ובתי כנסיות כל אחר כלו אשר שם ה' אקרא תורה שבכתב
והבו גדל אלוהינו זה תורה שבעל פה כי שם ה' אקרא קדש הבו גדל כל זה תפלה
כי שם קדש על שם קדש: אקרא אור עת כי יבא ואמר עם בן אחר בעה וקדש וזה סוד צוורבאר
הבו סוד לקדש הבו גדל סוד ל' אחר בלא שהוא סוד הרבן עת הן לקדש: כל הארה
בעבור על שם בזה שהן כסיים גדולים אלה שלא בב אחר אין אלקים
אלקים לה' ובכל אחר סמוכים בעלה בב שיטות חלקים לפי ולאחרי הם השלמה
לבב וכן בכל בב הש השרת השלמים אותם

ויש בה כו' פסוקים עגולים שלמים ב' חלקים ו' ב' שיטות ויש פסוקים קטנים חלקים
ב' והעגולים בכל חלק באמצע שלא קטן בסופן מתחתא ומה שהם על מתחתא
ומה ויש ב' פסוקים העגולים בכל אחד מן פסוק יש והם שני פסוקים והעגולים הם
תמאות בקר ושלג ראו עתה כי אני הוא עד הכתיב הסדר הרביעי עד פסוק
תמאות בקר האחתא והזקן כלא ופסוק תמאות בקר נהפך הסדר באמצע
האחתא ומה ובסופן הזקן ובפסוקים קטנים באמצען מתחתא והוא בסוף
השיטה ובאמצע השיטה מה והוא כך עד ראו עתה ומל ואנו נהפך בראשונים
ב' יוצאים מן הכל ב' בפסוק תמאות תיכף לזמן ותבכה כרים ואחר בפסוק
ראו בני ואחרי ומה בפסוק עני ראה בני ריקוטים הקדמים אשר הקה על
שנה כבר עשיהם שמור ושמן ישורון ושאר ראו עתה כי אני כל שהוא
על אחר אנו נהפך ותגר בראשונים וכן בשירה הים ל' שיטן ושיטה חלק
אחרון ואחרי הרי ב' וסדרן פסוק אחר נחלק ל' חלקים ב' סתומות ושיטה
אחר נחלק ב' חלקים ומתוקים אחת וכך סדרן שיטה ראשונים אנו ישיר נחלקים
כל שיטות שבתורה בלא סתומים ושיר נחלק ל' ו' לשנים ו' ל' וכן
תוגר חולה עד שמעלה שיטה אחרונים בשלה וכל השבחות שלפני הסתומה
מה מתחתא ונקל חוץ מב' שיוצאים מן הכל בשבחות אשרי ובתי בחוץ וכל
שיטה החוץ לשנים נחלק באמצע שיטה החוץ בשלה תיבה אחת בתחילת
השיטה ותיבה אחת בסופה ושאר באמצע וזה היפך שירת האזינו שבאמצע
יוצא לפנים השיטה בפסוקין חוץ משיטה אחרונים ויש בה עד סתומות ובה אחים
חוץ שלפנה ואחריה וכל הפסוקים נחלקים אחר לשנים חוץ לשלה ובה ב' בפסוקים
נחלקים ל' תקעו בא ל' פסוקים שאין נחלקים כלל ל' תהלות נשמה ה'
הפסוק כי זאת והבור הם שלוקח בהעתקה הבור כאן הוא הים השולט
אחר תבות הלוח ושמאל אינו כלל בימין וכך נמצא כי אל הוא כל אשר
הבור

הלוי הוא חוזר לכל שהוא בבטן עמ אחר כאן נ"ב בבשרים ובעורותם שהם ראה
שאמרו טלה זו מה תהא עליה שהן כלו המעות כשם שליבה לא יבן בנפשותיו
וקנין ועור בנעשה קודם לבריאתו ובהיותו ואחר עשותו ומה עשן שבעות מעבלם
בהן הלוי הם יב פרקין שבשם שהם בפר תמים הוא עוט כפל ומתור כעורה
הוא העקום כי כל הם שלא הכורין כשם כי כל בשעות ובאמרו בו הם הטיי של
יב ולכך מאחר ברכו כשם לגעלה בכל ברכו והכל בשעה לכך אהי
חול בריבות עלופין הוא הלוי לגעל בגב תחומין ובו שם אלוה והוא כנגד שלמוניר
סיני תבנות שלכל הם הן והוא נ"ב כנגד ומתור של עלופל גב של גבה אותיות
בה נבריות שהן נ"ב גבה אותיות זה אמון ובזה כך והמשיר אל אלוהים
מוכיאים לגעל הוא אב הוא יב ובהכרחת הם אחר ויבוא שם מלכים לבה גב
בשם ברכה והם לגעל ושר ב בלגעלה בשר :: שהו לו אבנו כלי שיהו
ועלמת לו בנו אשר עלמת כלי בנו כשם ונכנס עכריב אולם ואלו הם כי נבנו
עמו ושו הם אומה לעולם נתנה המות שו שאלם הם כנגם עמהם ובבמובבשים
הרע הנמור שהוא מות בנפש בור עקם בלב ופרלמו באשה : שיהו לו וכל
כי יש נכלי עבריה נ"ב שם ומו נ"ב נ"ב נ"ל השחתה ברע ובל בתי אל נפש
ומרוה שיהו לו זה השם לאבנו זה כל בלבל כרות מות זה ערוה הנקרא מנר
מות זר : בור עקם זה עם הנבן של המשבם וכשם עקם ב פרלמו זה בר כשם
הם ובעת יארבו : נ"ל ומאחר מות מעמא אל מעמ מעמאין אותה הרבם מלעה מלמאן
מות מלעה במוהו מעמאין אותה בלהב ונשה שיהו לו כי שיהו שיהו לו
כלו לו אבנו כמן אשה אל כלו לו אבנו של מעלת מות כי זה נעמר הם בלהב
כשם בימוקאל יען אשר שרתו ועל ולא הנשו אלו לבן ונעשו מות כל מתם : בור עקם
ופרלמו מבמעקם אל מעלו מלעה מרלמן מות מלעה מנמר עם עקם מתלו ובלן
קרשת מות מקרם אל מעמ מקרשין אותה הרבם מלעה מקרשין אותה מלעה בלהב
מקרשין אותה בלהב וכן נ"ל ראשי עבריות נ"ל נ"ב ולא הוא נ"ב בבית שבנו לעשו
שבנו לבין הבריות ושבנו לבין המעלת נ"ב בנו לעשו כשם נאלף אשה חסר ב אשתות
נעשה ישראל עם בנו לעלת גב בנו לבין חברו : וכן בקרשה הרוקן לאהי

הסיבה מפני כל ענייני כל אדם אמרו בשתיקה על דברי המלאכים שלא
התורה ועל המצוה ועל קדושה שיתנו לו זה הבריות שבינו לבין
המקום ברור עקב שיתקבל עם הבריות: הלא תקלו נאת עשה ביבור ושבתם תקלו
נאת בעשה כשה נעוו ידי אדם ועשה לו עם נבל בביבור כשה כי נבל נבלה
ובבר לא תכם בשבתם כשה ובתכת ישב ברכב ואותה ובלתי לא תכם לבב
נבל תכם: הלא אביך קנך הוא עשך ויכונך בעשה אתך ויכונך בנב
תלי הרבה כנשות בארבע הוא אביך בעשותך לעשותך קנך זה הטעם שקונה
אות כל הנקנה עשך הוא הרגל לכך נתנה אל אביך ואל עשך הוא כשה אעשי
תיל אעשי אות ויכונך אותפא בנפא ומה אביך קנך עשך ויכונך אבך
בנפש קנך קנין נקנה הוא עשך בלבושין ובקנינין ויכונך זה קנין הבירה: הלא
אביך אמי אמרתי קנך אמלאים שמאמר לו בני ישראל עבדים עם זו קנאת עשך בעזרת
תורה כשה ושיתם אותה ושיתם אתה תחת הנפש אשר אמר בתרי ויכונך זה אמלאים
ובנין המקדש אמרתי עבדה כתוב ירק: אבר אוכאות לו דברים בעזרתם אמרו
ראיה אי אי שתתם אי אי הבנים ובשה ראם בעיניך ובעיניך שמר שיים לכך
וכן הוא אומר השמן לב העם הזה ולא כן יתלם לו וכן הוא אומר ולא נתן לכם
ה' לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע ולא וכתבתן בתורות כתב: אמר בעזרתם
דברים אבר ובינם אל וכן הוא אומר לעשה השמים לך ושמר נפשך אמר
כן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך ונהו שאמר כאן אבר כתוב אל תשכח וכתוב אשר ראו עיניך
בין כתוב כן יסורו מלבבך אל אביך ויגיד ונקנך כתוב והודעתם לבניך ולבני
בניך כתוב אותה ובא ובאו אבר בעזרתם ומתלי אי העם וכן אמר אבר אל
תשכח בנים אלמתם וכן אמר בין כן יסורו מלבבך: בעת בבואו וכן
אמר אל והודעתם כתוב בנים אמת ובעת כל אשרים וכן אמר
והודעתם לבניך ולבני בניך וכן הוא אומר כאן אל אביך כי בקנך
כי כתוב

כשבע עולם שם נמי זכור ומות עולם כנגד עולם בין שנת כנגד שם יעקב וצחק כ
כנגד שם הכוונה שנית כי עולם ושם הם גון שנאמר זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר
ולדורות כל עולמות ומשלוש בבל דור ודור וזה שאמר כאן זכור ימות עולם בין
שנת דור ודור והחילוק בין עולם לשם שם הוא בקדש והעולם הוא בבל לכן
נאמר עולם בין שנת דור ודור בכולם כי הנקבה כפולה עובר כמו אין לשלילה
ודרת שלשה כי לכן אות הנקבה נתלה לשנת וכן ומות שנת בכי ונקבה כמו
כי בני ישראל ושנת חיית יוסיפו לך ואומר ימים עבדו ורוכבל ולו: זכור
ומות עולם זה עשה בין שנת דור ודור זה יהושע ודור הבא אחרי יהושע שנאמר
ויהי כנגד עולם שם שאל אבקש זה הנביא כמו אבקש אבקש רבה ישראל לך
אלו הנקבה בהם קודשו ובקשו לכן נאמר שאל אבקש כי הם סמוכים ויותר מנקבה כמו שאל
שה קבל תורה עשר ועשרה ויהושע ויהושע נגלה ונקל לנביאים: ויעבדו ויאמרו לך
חילוק בין הנקבה לזכרה כי אמירה בקיבור והנקבה בקדשות ובקדרים ותלה
באמירה נגזרה בלב והנקבה נגזרה בקולם ושבחם אותה כשהלא שבין ב' בעורה
כלות כי בי אחיות בראשונה והנקבה שהוא בפה לרוח לפני הדבר היטב וזה הנ
בעורה חבר עריך ענבים אמור ונבא לבב חבלים שהוא תשוה והעינן הוא כשנשים
נבואים בראיה וריבה וזה שאמר הכתוב כי לפנים יקרא לנביא רואה ונבא הוא
שעשן נבואים שלא הדיבור כמו שאמר ונתתי דברי בפיו ויכלם אתם מדברים
הנביאים לכן חבר עריך ענבים וזה שבעים ונבא לבב חבלים שבבינה הי בחלק
וכמו שאמר כיה כתה בדרכם וכמו שאמרו שפל חגיל בב אוזנא ומינהי עשיהם
וכן באמצע זה הנקל והנביאים לכן שאלה כולם שבחם לכן אמר אל אבקש ויעקב שהוא
הנביאים נקבה ויאמרו לך שנביאים אבנים: ואמר בתולה ויעקב חגר ויאמרו לך
שיאמר אבת בתולה ואחלי הנקבה כמו שכתוב שמה לרבים: ויעבדו ויעקב הוא
את הישי שהוא לשם ומשמש ובכל אותה נעלם באות אחר ובאמרים שאל
את הישוב: אבקש זה תשבעם אור ויאמרו עם שאמרו בינם את הכנעה לך
שאמר התשובה: ויבקש לך שפל נקבה לך אתרעה
בהבל

בהמה אוכלין עמה כי הנמצא הקבר לא מתה עד שבעים שנה ותמה בהקבר בני
ארץ בארה הלוקח שמלון כי אותם ומקום אחר ולא אותם חלק הקבר מתה:
גם בהמה אוכלין עמה כי שהקבר בהמה אוכלין אל הלא הנמצא ולא שרו עד
אותו מת אותם הנמצאים ו בהקבר בעל ארץ שהקבר כי הנמצאים כל
אומה ואותם הקבר ולפי אומה קאי אל הנמצאים לכך אינם כמן הלשון ומה
בני ארץ: ולבר נמצאות עמים ומקום בני ישראל: שהקבר חלק אי אתמה לגבי אותו
ונתן לכמן ובנו שהם הין לב ומקום בעל ישראל כדי שלא כדי שלא יטלו בני ישראל
שהם לגבי לב, ולא הם נמצאים אי ששים אומות הין סביבותיהם ועמם הין אומות
בארץ ישראל עולים עמה שהם שלו אומות ומה אומות ולכן בעל כמן לגבי שרה
ולב כמו שכתוב בתורה כשהבטיח הקבר לאברהם אל תשב שם שרה
אומות בנו כמן כי אשר הם לב ולכן אי נמצאים לשרה כי שש עשרה לקחו
מעבדה הירדן ובחלק הם לגבי שרה כי בעל ומקום אומים רק חלק מתה כמו אבל
ומקום חבל מתה ונמה ושמעון ולוי לגבי אין נמצאים אותם חלק אותה בקבר אלא
ערים מקומות הין הם ולכן הכל כי אשר ולב הן אתה לא ומה לגבי אתה כי
הנמצאים הן עולים ולכן בשבעים לגבי ששים סביב ושרה בארמלה ולכן בקבר
בקבר כמו הנמצאים ושמו לות שמו לגבי בקבר אותם ולכן בשם מקום אותם בארמלה ולכן
בקבר שמות לו אל לגבי אותות בסור תלי ולעל ולב ולגבי אל לגבי אותות לו
אל לגבי אותות והכל בקבר אותם כמו לבם ולכן בשם שמות אל לגבי אותה
כל אם שבעים והם בקבר אותם בקבר ולכן בשם אל לגבי שמות אותם לגבי הנמצאים
ולא לגבי ולא לגבי אם מקום לגבי ולכן מקום ומקום ולגבי בקבר שהם לגבי בקבר
אל לגבי לגבי אל לגבי הם כל אתה כמו אשר שהם ששים בהמה הוא בן
ולכן אתם שבע ושבע מלכות כמו כי ישראל כי הם ועל הוא לגבי לגבי בארמלה
בני ארץ סור בן ארץ אה ולכן לא תתמלא אה ולכן תמא בארמלה בני ארץ
הוא בקבר שבתוכם אה ומקום ולכן בני ישראל הבנים לות: כי חלק אה עמו

ויעקב חלק אותו כי כאשר הקבר את האם בדרך הלך ושם לו שדה ויטה אהלו
אותו כשם ומצא את לבן הקבר אבי חלון ואחר נתנו לישראל כשם כל הדרך בחלקו
היין לו אלוה וכל הדרך בני כל כי אמת הוא דרך בגדו אבי הוא תחת הדרים אבל
אמת הוא דרך בני ישו אלוה כי אמר אביך חלון שלהקבר ובדרו ואין שום ע
אשה ואם אלוה ולכן אנכי נתן הדרים בארץ דרכיה קיים כל הדרך כי שכל
הדרות תלוים בארץ ישראל וכשם אדם הכנעני ואת שכם אלוהי הארץ כי וזהו
כי חלק לה אה שדה לו חלקו עמו נתנו לעמו ישראל: ויעקב חלק אותו כי ויעקב
ובשר נתן חלק אותו ואם אמר ואשה עמו כל דרך הנערה וקרוא ויעקב עמו וכשם
ויעשה ויעקב לחן לישראל תמיד הכל ואחר הפרטים כמעשים כתבתי תחילה
הכתוב: חלק כי אי בחלה היא בחלקים אי ויחשוב וירשוים נחלת
נכ לנ חלקים ירשוים והר הבית ועזרה שהם אמנם ישראל ולוי ושבטים ירשוים
בנכות אברהם שלמה הר הבית עזרה בשכות יעקב ולכן אר העזרה היה אותם
ומזל ויכנס וגם אמר יעקב חלק אותו שנתנו לו נחלה הראשון כחבל ו
ונתנו ויעקב שגם הוא היה ראשון וגם בעמרא לא אברהם שקראו הר כי
אולם כי יעקב כל וכן בבלם עמו נחלק לשלשה: רא חלקה עמו זה אי חלק אותו
נ עמוראות בגיא חלק בי אלוקים הישראלים ב שהם נ חבר אותו לבלבלו
לעזר ב שהם נ חבר: ישלחו אחרי אברהם כי סמך לרבנן כתבנו זה דברים
כתובים בכסלגה ישלחו ובטחו כל יסובבנהו יבוזנהו ילבש כי הקבר עמו ו
ישראל תשה אחנות הון ובקר והשכן והתורה ומשכבה ומרבבר רבים
רעים היו באברם וכשם בעמרא יעקב המוכר באברם הנבון והנרא כי שהוא
עקום מורא מאור ונתן שדה ויעקב ולמאון אשר אין אים כי לאמון שהמעות היה
עקום יבם מאור מתוך הדרכים שהי אם ומעט שלא היה שם אים המולא לא
אים כל והולא לא הפי אים ולא המאכלים אין באברם ולא וגם כאן ישלחו באחר
אברם כי סמך לרבנן באן כשם המאכלים אין באברם: ובתמונה שהי
האברם תוהו מאון אים באברם כי אברם הוא אמון גדול בם נעמלו אים אין בם
וכשם

וכשם ולמאמר אחר אין אומר: אלא כי אם בא בתיבת השרשים אלא כשם שמקבל כמלכו ישיקבל לשון
אמת ומורא וכשם בשרשם הנקוה הנוראה ומובנבנו כי אם שבח את ישראל ושכן נמשל ומובנבנו הם שבחנו
אותם ולשבח: ובונבנו כי אמנם לא התנה לדברו כאשר אינו שבחנו בתנאים לשורת כאשר אין כשם על
כפים ישאונה לא תנאי: כשר אינו קיים על נשמה ומחלל יכרוש כנגדו יקחהו ישאהו על אמיתו כי ארך בעבר
כרחלה והולך בכנו עשרים זה חיות אחר תחילה כשבא אל קיים והם ישנם מקשקש בכנגדו כרי שיעלה הם ומהב
כשבא ומתך כלל ארחלה בכנגדו שלא יכבה עליהם ולא יבא עליהם אות הינם ומהב כשרחלה ועלה אותם בתחילה כשם
כנגדו שהוא הנעלות שבכנגדו ולקח אותם ומהב כשנשא אותם אל המקום רחמן נשא אותם על אמיתתם האמיתית של
כנגדו כרי שלא יהיו נעלותיהם כן שם הקבה ישראל בתחילה כשהיו בגלות הביא אותם מן הנעלות לפי שבלותיהם
אמנם כמו שנים וכשם בשורה היינו כמולקים והעיר הקבה בשם שהביא אמות על הגלות ובטלה עבודה מאמתם
והולכת ונשם כשר אינו קיים: על קנאתו ומחל מהב רחמן אותם בעמוד כבוד וכשם זה הולך לפניהם ומהב כשבאו ומהב
הגלות ומקים אמנם על הטרגות רחמן אותם בעמוד כבוד כרי שלא ינגעו וכשם ומשמר הדרך ומהב כשבאו ומהב
כנגדו זה היה מן המן לחם סיר וכשם ומשא אמתם על כנפי נשרים ומביא אמתם אלו ונשם מקבלו מלכות הקבה עליהם
ישאהו על אמיתתו זה היה עדה סיר לחם שבולכים דרך המדבר הנקוה הנוראה וכשם ובמדבר אשר ראית אשר
נשאך כל כאשר ישא איש את בנו: הא כשר אינו קיים זה רוח עברת ומן רעל יהושע ומן הר המעשה אמיתם
ולפי תמולה: על קנאתו זה בנמן ברוח מערבית וכשם תופל אלו כל הנוים: כנגדו כנגדו זה רוח ברוח מקבלת
על אמיתתו זה רוח לפנות וכשם המגיעים אמתם כל כנגדו ומן הא כשר אינו כל כנגדו לעלות
וכשם כל אמן אינם בכתבו כל ולכן יש לי שלשים השמרים ואמרת וכשם כי שלחני אלה לך כל כשר אינו
קיים זה אינה שהוא מעיהה קיים זה ביתו על אמרת כחמלה ולכן אמיתו תמיד אמיתו עלות אינה אמתו: על קנאתו
רחמן זה בלבד שמרבים על נעמו כנגדו שלו תכלית אלו ישאהו על אמיתתו זה תכלית אלו כשם שהוא
ומעלה מעל האמיתית הא כשר אינו קיים זה בלי עבודה אמתו בכל שלחנים על קנאתו רחמן בעלי ראשונה
וכשם ומתם ישראל כל אחד מעמך כנגדו כנגדו זה בלי עלות בלבד: ישאהו על אמיתתו בתורה כשם באמיתת
יפה לך ותחת כנגדו תחיה כשם בדרך פנים ישלחהו באמת המדבר זו מדרגים התחתונה שבקרא אמת
ובתוהו ולא ישים קיים בדרגים הראשונים שבן כשם בכפים הכל במדבר הנקוה הנוראה נמשל אמת מדבר
קיים אשר מדרגים המעולה קיים ישלחהו הוא את אהל בכל מובנבנו הוא את לבה ובנבנו הוא
כנגדו על התחתונה ג' שנות וכן יקחהו כנגדו אלא שכמן בכנגדו ושם בכנגדו ובכשם
בכנגדו והן לב נשבות: ולדבר הוא את עת יהו כאשר אין בת עין אות רבעית ושם הוא
קרת שלפי כאשר הוא שם קיים שלב והוא בת עין וכשם לא יקרא אדרון אינו כשר הוא שם על
ג' אותיות בקתרגום ואתמלתם בי הוא שר ובא הוא כשר ומור שר הוא את ראשי
על עשרת הדברות: ועיר הוא אחורי שם לב קיים סוד דין על הוא סוד ד' בתיבה אחתם
על מולא ראשון ובקבוע תשר בעולה שבה השנ כנגדו זה בלבד ישאהו ב' אלהה: ישלחהו
ומובנבנו כאן בזה חומשות שנמרת בהם שמים ומרכל והשביעית השם ברר נלל שמן שר
וכך כתיב ברר שהוא כולל עשר עדות ישלחהו ומובנבנו כל כשר עד כאן ובדרגות
את על עשר אותיות ב' ויין כל וכן הוא כולל על ב' עדות הכל תכלין ומזונה ומין

תל"ד דבר זה בלבד אין שם את אלקים תשעים שלה הוא ברקא רביע שנקרא אל ולכן אמר
לו הלא לשון חיוב וכמו אומר לשון שלה: אל רבר הוא אשר נברא ישנו הוא עמדו פה טרם בנה
ברר ישנו ביום במשנה עמדו כמו ונמותה הרבה ולילה במשנה אם הבין עליהם בעמוד אם מן
השמים ובה ואין עמו אל רבר רא ברר ישנו בלי ובה שאמר כל הדרבנות יש לו שלה ואין עמו אל
רבר בלי כמו אשר יתבונן ה' שם אלקי בלי ובלבן השם רא ברר ישנו בלבד ואין עמו אל רבר
בלבד ומים ויישבו בעת בברכו וכמו ונשבר ה' לבדו וכמו והאלילים כליל יחלף ואין עמו אל רבר
בלבד כמו אשר תלך ה' לפני ואתם דבקים ה' אלקיכם חיים כולכם היום: רא ה' ברר ישנו בלבד
ושמו של הקב"ה הוא המשמר לעדת ישראל ואין עמו אל רבר בלבד: רא בתחילה בתשעים
קדשה כמו רא ברר בלבד ה' אלוהים ואין עמו אל רבר בתפילה כי אלות התפילה היא שמורה
אמין יכולת לאמר כלל רק הקב"ה שמתפלל לו ולכל הבריות ולכל ההבנות הוא שהקב"ה לבד כ
אמין את אל שהוא את ההבנים ולכן כתיב אין עמו אל רבר שנקרא בכן עניינים הכל
אמין הוא והוא הנתן בהם כח והוא את שמתפלל וכמו אומרו בקרבנות לא כתיב אל ולא
אלוהים שלא יתן כח ולכן כתיב כאן ואין עמו כל והיה הוא את המיותר לכן כתיב ברר
ינתן: ירבשהו על במות ארץ כי שבעים על ארץ ישראל שנקרא על האדמות ואל
המובחות שרי שהאמתים כי ארץ ישראל ורם עבר ושם תשר כי תמר היא הארץ ושם היא
ובקבר שמאמר חב עבדים שיהיו בארץ ישראל יהיו כמים גב עמן שרוים לרע על הארץ ושם הארץ
עדים ולא גבת שלו הוא שיהיו עבדים הרבה עד שהיין יהיו גב עמם בלא כתשה: רא ואכלת
המובחות שרי חשב כאן עשרה דברים נגד שם כי בכמיעל ראשון ונת בכמיעל וירוש שם הן
ה' כנגד גב אוכל את המעולם המושכל זה מדות המוסרים שהם בשור נקבות שהם חשק ונת
ומים ויין ותמרים ודבשת ומעוזה ואת הת נגד הן וכן כאן ה' דבשים יש וירוש כל הנפשות
דברים אינם רק שנים דברים זו לומת אותי כמו ארץ גבת חלב הוא חי ודבש הוא לומת וכאן בכמיעל
כי יש ה' דברים עלומת זה מן חי ואכל וינקהו שמן חלב ודבש זה חי חמאת בקר כל וכמו אומרו
בסוד קטורת שלל כל סמים ולבונה וכמו בסוד יבשבהו ושם ה' נגד ה' תשרה אלוקות ותשרה
שנות ואכל המובחות שרי חלב כבשים ואילים ועתודים וחלב כליות חטה זה שנותה מעמדת בקרחלב
חלב לכן את עמקב: רא ירבשהו עשר דברים עמוד ועלה ואילים בגד בשם ועתודים שנות בדעת
חלב כבשים בהם סמוך לו חלב כליות חטה בתרגום כמו עם שת בעיותיה חטים ודם ענב
הוא בינם יין המשומר בעיניו שמשר התפלות בלה ארץ ואתה שרי וכן המובחות שהוא
על שמה כמי ומגם דבש ושמן ולכן אמר ויינקהו שהמשמר נמרים עולה ויונק ושם מלאולה
ומגם המאכל וחלב ובסוף אומר עם חלב כליות כמו לכ לתמו בלמדי ושמן בנים מסתי

עצמו מפני התפילין שהן בראש ואחר כאן עשה רבינו נמי עשה אחלות ועל בית
המקדש לא וכן כאן יכתבו על בשרו אחלף הוא כלל לעולם והוא ומשלים שהוא נקוה עדיף ואחר
עשה וכן בלא עקר חשב ואחלות בלא אחות לו בלא זהרות וכן כאן חשב בקיום אחר
בקיום הלל וכן בקטורת ג' מינים לו בשמים יכתבו על בשרו אחלף זו התורה בכל אמן
אמן תורה כתורת אל ואחל תנוחת שדי זה עקרא כמה לב חמו בלחמי ונקבו דבש שלא זו שמן
זית מלא וכמה שים בפלא קנק מלא זה מר זה עטר ושמן אחלים לבר זו נקרא כמה הן הם לבר
ם תאות בקר וחלב לבן זו הלכות ומנהגות וכמה לם חמו בלחמי חלב לבן זו הנקרא כמו לבן ?
שעשרת בעליהן חלב כרים זו תורת כהנים סנגא ומקני ולעברי תורה איליה בנה בבן
ומתורים זו מוסלמות ובריתות עם חלב כליות חטה זו מלכות ומעטריאות שלות ולל
המלכות ורם עקב השם חמר אילו סורות התורה יין השומר אחת ל' פנים ולפנים פעמ
נקרא יין ומעמ ורים עקב וחמר זו עשה בראשות ועשה ארבעה עקב זו אב וכמה יין השומר בעמ
ומעמ אשת ומי בראשית חמר עשה ארבעה רמת עלות עשה אהוא אילור קומם אל הארבעה עמלה
ומעה רבם ושמן בדעות ושאר הלל כסרה ואחר בלון האמלקי עם חלב ל
ושמן ישורן ויבעט ל שמנת עבית כשית כי הארבע נחלק לן חלקים עור ובשר ואלמות אבל
נבדין אין נחשבים כי הן כך קשורי אבנים והן זה לפל עזה שמנת הבשר שמן עבית ש
אחלמות עבית מן המות הארבעה שבתה כשית ושמן הטחב הוא העור שבתחת הישמן
וישמן הת האבנית הנמשית שלם הת היו שנים ולכן כתיב ושמן ושמן נחתב שהוא אבנים
הנמשים והעיקר הוא נ' מים עשירות אל בכרי הארבעה כמה ומעה חלב כליות חטה ורם עקב
והא הוא בעלה חיים כמה ומעה חלב בקר ל וכמה בכל התורה אחלף שבת חלב ובכם שהן
אחלף מעלות אל ובדרכם אשית בנשי ובנות וכמה ואהבך וברכך והרבך ומקים בריתך
אלו בנים ובנות עם אלפך אילו בעלי חיים כי אשמתך זו לגמת וכמה זה שמנת בקני
ארמה בבקר ושמן עבית בעמקים כשית בבקר ובנות שהן עשות עלך ומור הבעיות ה
הוא כסף ווהב ולכן כתיב ושמן ומן נתתי וכמה וכסף ווהב יכתבם לך ויבוא כי כל המחלה
הוא ? רבשים ? לגלגל והן אילו הם בוטח הוא כסף ווהב לגמת כי הארבעה מי בבעות
ארבעה והכל לך כסף ומן רבם ויבעט הוא בלב ויעשו אלוה אשר הוא ושל לגר ומאת שבעת
רבבות עליה נעם הלבם ומה אמר כאן כסף ומן לפי שהבטם שה שלל רבבות עם

אחר שבראו ועוד משנית עוון בכל עת ומושיע לו ונה שאתה אותה עשהו
שבראו דור ישועתך משושיע לו בכל עת זה שאמר כאן לשון דור ובבה
אותה לפי שבבריאת האדם היה התחלה והשון כן עי הגבה בובראו עי
שום אצעי אבל הישועה הבן אדם הן עי אצעי כמו האכילה האדם אוכל
הלחם ותחילה היה בא מי שזרע ונתן אבל הגבה הוא סיבת כל הסיבות ו
ועיות כל העיות אמר הפי ולכך נקרא דור העולמים כמו שתובין אבנים
שלתבב הדור שהוא סיבת הכל ולכך אמר ויעוש אלהי עשהו אשובת אותם
שלתשבותו ואתב ויגבל דור ישועתך שאדם מובר דברי נבלה כמה אותם
אדם וכו׳ ואני תגלתי זרעותם והלה יתשבו אלי רע ואלו הסב אות הן
הנבחרים לזעלם הדור תמים וכמה ולא נו שסבתו אותן אלא שגם ינאלהו ב
בגדים וכל ינאלהו בגדים אין לשון ינאם אלא בלבד וכמה כי אלינא הוא
אדם נשא אישה על אשתו כמה ראשונים ואוהב אותם ובתועבות יבעשהו
כי תועבה הוא שעשה דבר תועב בפנו הוא מבעיסו והוא עון עריות
וכמה תועבה היא וכמו שאמרו אלהים שונא גילה ובזה יבעשהו וכמה אם
כל התועבות האלו וכ׳ וכמה כי תועבת ה׳ אלהיך כל עושה אלה ואתב יבתו
לשרים וכמה ויבתו בעהם ובנותיהם לשרים ושפבו דם נקי דם בעהם ו
ובנותיהם אשר בבתו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים בנקי ושלן אמר
ויבעע שבועה לבב ובנקב שנת עבית כסית אמר כאן כי נ׳ דברים
הן מחשבה ודיבר ומעשה ויעוש אלה בחשבה ויגבל דור ישועתך בדיבור
וכמה כי כל נבלה ידבר ואתב ינאלהו במעשה ובמעשה כולל נ׳ דברים
בהם חלשי עבירות עד בלע ושם ינאלהו בגדים עד ובתועבותם יבעשהו
בעבירות יבתו לשרים גו שם ואמר לשון הרע נקי כולם ונקב זה ויגבל
דור

דור שלישי שהוא שנוי כמו בי עבירות בעשה וכל העבירות הוא אחת שבחת הבי
וכשם הוא על כי אלהי בקנאתי אבאנו וכו׳ ולכך כתיב תמיה ויעוש שבכת בלב
ואהב בא ובי בעשה ואילו הם חשבי עבירות הן בה חשבי עשרת הדיברות
ועונשיהן בי בעולם ובי שיחות ועל זה בעולם הבא וכשם שהיתן לך וכו׳ עם נתן
חשבים הם מעם אנשי שהרובה הם כאלו כופר בעיקר לא יהיה לך אלהים אחרים
הוא עבר וכו׳ וכן ה׳ שיחות הם בי בעולם והם הוא שריפה בעולם וכשם אני אלהי
והנהנה אלהה: יגבחו לשדים לא אלהי וכו׳ אלהים לא ידעום וכו׳ כי הלב נראו אלהי
אחרים שהנים בכתה שבאות הם אלהי שהנים בכתה אבל לפם הם אחרים לך שבל
אשר לך הלבה אלהה בכפם עצמן ולכל אלהה סר אבל ישראל אין לפם שום סר לך בלי
בעצמו וכן כתיב כן תשתחון אשר לך וכו׳ ולכל הנעים ואהבים לנת הפם והיות לא לעם
נתה שהו אלהים אחרים ולכן אמר כאן אלהים לא ידעום שאינם שבחת אותם כלל ואינם
ודעת אחם: חדשים שנחב באים פיהם שלן נחוב שלא היו כלל בימים הראשונים כי
בעשות הבלם היו שוכנים לחוליה רוחות חדשות שהעב נהנו הרוח שבלבבו והוריהם
בבלם: לא שערום אבותיכם לא בי שלא עשו אותם אלא שלא בייחו בבלם ולא עלה
על דעתם שיהיה זה עבר כי הנחשבה לב זולת עבר כשם שחשבת עבר בעשה
וכשם לא יהיה לך אלהים אחרים בחשבה לא תעשה בעשה וכם לב שיש עבר נגד
העלם שחולל בלב עצמן וכם לב אלהים אחרים נגד בלע וכשם נגד ויבר ויעשהו ו
וכנגד האדם שהוא רביעית אמר לשדים שכם לא אלוה שכם תחת האדם ואלו
אני אמר אלוה אלהים כם שאות ההנהנה שכן אותות שנות ושלשים מאמרים
ונהו שנו של בדולו בכם אל נגדו של יגה: דור ולכך חשי פירוש עצבת התחתה
הסבתה ושבת אל אחולך שבאחר כי לב שותפין באדם והלב כלל שנבדם לבם נעים
יגה בהאחים נגד שנבדם כי באדם יש חשה אבדים לנים וחשה נעלים עין אנשן
כם ויבר ונחל חשה נעלים ריח לאחר פנים לב יותר נעלים חטה בנים

ובשם בעורא אף זה נתנות

ברא ה' ויצאו זכעם בנו ובנותיו בנין אור בעלי דעה ובנותיו אור עלה
אשים לב שהוא תושבן תורה שכן זכרות שהרוחה נתרשת בהן .....
בנו ומם לבדו שתם בעה שתם ובפסוק הזה עם אחרון ישם לב עם עלומותיו
את של זעלה כמו באלבעות ופרנין כמם שתשבין את של זעלה והן נלחמת עם
כמים אמם : אמ' אם יגע תשבת אם כת יגע בראבא בת בראבא ובשם שתשבת

ואתה כאתת ואתה נשאר בכפלו ובן בשות אביה ואתה שנעשים אלהים יגע
אמבו זתולך אמו ויבוע שאם זגרעת עפיורי נגע האב ובשם אין לך כל עיפה
ופיכך זתולך הוא כפלו כי אמו זגרעת ישנה לעלה ל אלהות נתבלן כל אתה

עור ובשר אין האב עצות וגידים ואם אות לעצום ורם ובשר שני לבושין
שערות ונפרנים בפרשים ואב ובעורות ואם ובעין אומם ולובן ולכך זה האב
זתולך בן האם שבתולה נלה הבן ובשם הביטו אל בור חוצבתם ואל מקבת בור
נקרתם ואברם הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תתולדם ועלפי שהם הסיבה
אעפיכן סיבה הראשונה הוא הפי ולכך נתן נגע שביהם :
האשם נבנה ששה דברים עור ובשר גידים ועצות ובשם עור ובשר תלבשנו
ושנם בעין אחור ולובן שהן בא התחר אדם ושנ פעמין הנגעין אות ומם
אבם שאין העצות והבשר ושנ לבושין שעמות ונפרנים ואל הלבן בא אין האב
ובאחור ומאדום בא אין האם והפי נתן כ' נעלים נגע האב וכ' נגלים נגע האם
ושה פעמים ושה תלונים כ' מיצונים שהם ראשונים עין אונן אם יבי ורלן לאפתה
פנים כ' נעלומים רות עשה דעה בינם השכל והנשה שאחרו בנם גו הנעלם .
ונשה מעלונים הוא דעה בינם השכל שנתלה בנם ולכיכך הפי הוא סיבה של
מדיה של האב ובריאות האם ונשה בור סיבה הראשונים של ולכך ואל גו סיבה
של זתולך בבטן אמו לעה אור זה הסיבה הראשונים של העשיה ואל הוא שם של
הבנה כמו אלי שאור הטי הבור תמים שבאחר שם תמים פעל ואל אמונם ולכך
מאבו זתולך אמו ויבוע שאם זגרעת מפיורי נגע האב ובשם אין לך כל עיפה
ופיכך זתולך הוא כפלו כי אמו זגרעת ישנה לעלה ל אלהות נתבלן כל אתה
ואתה כאתת ואתה נשאר בכפלו ובן בשות אביה ואתה שנעשים אלהים יגע
כמים אמם : אמ' אם יגע תשבת אם כת יגע בראבא בת בראבא ובשם שתשבת
בת של זעלה כמו באלבעות ופרנין כמם שתשבין את של זעלה והן נלחמת עם
בן ומם לבדו שתם בעה שתם ובפסוק הזה עם אחרון ישם לב עם עלומותיו
אשים לב שהוא תושבן תורה שהן ל אלהות שהרוחה נתרשת בהן .....

על פסוק הביאו בעל מרחק אורתיה בבל: ויראה ויראל בהגי לבו ויאמר
מה חבעל שהוא נשתר ויראל ויאמר כשם בנדתה דבר האמה ולפי שהוא
נגד ורם לבבך כשם ותועבת ה' כל גבה לב וכך אמר וכשם אין ויראל אביו ג
שאמר ונסה אבי ואב כתב הפסוק בנוסח כאן אתה אמרת פורעניתם .....
ויאמר אסתרה פני זהם כי ה' דברים נתנו ישראל בתוך תורה בחכי חבמה
ובחכי יראה והתורה והמצות הן בה ברגלן היהודים ושם אסתרה פני זהם
זו התכלה והביון כשם ונראתי בשם ה' לפניך שהם נראים פנים וכשם הנני ויראל
ההולא וכו' ואבטח חבמה וכי ובינת נפולן תשתר: ארמאם זה אחרתם זה
יראה ואהבה כי התכלה כולו בביון ובינה תבמה וכשם סוף דבר את האלפים
ירא וכשם אם אין תבמה אין יראה כי דור הפכוכות הלה בלעשיהן שעפכין מרע
לוכב הנוסם לרע, ושם דור על כל הדור: בנים הם הלה לא אמן בם אמן ושון גוים
אלפי שעמלן בתורה אין בם גוים ומי שאין בהם בעתון וכשם בא חבלון והלעיה
על אחר על הבעתון והם אין בעתון ולכך אין הם גוים התורה וכשם העשם על
עמוד אחר עמוד על בחיק באמונתם יחיו זו הבעתון והם בה ברגלן כשם:
אמן בם הם ב' שמות הראשונים שנתלו ושה ואמר אשר לא הלה לא שערום
והנשבות ואלה ב' עתידין לה הכל ושמן ב' שמות עבית בסיות כשם אם בדבה
אבם שיבנם תורה לעשים ומלו שלא יכנס אכלה ושתה לא: ונגם גנו אופו
בדרים בתועבות לא אחר הם נגאנו בלא אל כעסון לא ואנו אנגאם בלא עם
בנו כל עבדים וכשם אין לך שונאל כאלה הברבריאים לא: כי אם נתתה באש
נגד ב' יבתו ושנים לא אחר כאן ב' עונשים נגד יבתו ושנים לא אלה אחר
כאן כי אם נתתה באפי שהוא נגד העשה אלה ואחל ותגר כי אם נתתה
באפי זו נשים כשם ותרה אל ה' ועבר את השנים ותגר עד שאול תתיחב
זה ארלא בתחתון ואחר ארלא ויבלה זו ארלא העליון ושהם אוסרים

אוסרי הרים אולו העומדים בארץ עומד על עמודים והעמודים על הרים ועוד
העולם הזה נמלך לה תלים אי נמלך לן אי ירושלים ובמלך ובשם ההר העוב והגבון
ולא היא הבשורה כי אם נאמר באמר זה במלך ובשם ישראל נעורה באמר ובגבע
עד שאול התחתון זה הלל כשם זיר שאול אמרים התחתון כשם אם יהי נתן
בגלגל השמים זה גלגל הלבנה ותאבל ארץ ויבולה גו אי ותלבן אוסרי הרים גו
ירושלים ובשם ירושלים הרים סביב לה: אמר כי אם נאמר באמר גו במלך ובגבע
עד שאול התחתון זה הנבנה ותאבל ארץ ויבולה גו אי ותלבן אוסרי הרים
גו בן עדן כשם בגלגל בהרי אל שהוא על כל הברים שבעלך תבוא רבה
פוא שאול התחתון והם ג' ראשי מבדים בארץ
אסף עליו רעות תיבי אלה בם ראה הוא הבאה שהם בעמוד בלי שום שיח
ותיבי הוא הבאה עי שיח כמו תיה רעם אז תרב וכל אסף עליו אכנס כל
הרעות עליהם ושפרם אני רעב גם מתוא רעם שנעשים מתם ומרפי אם
נעב אריחי הוא אמרי רעב הוא יסוד הים שנמלך בא רעב רעם זה אם
נעב אריחי הוא כיסוד האויר ואולו הלך הם ראנו ומן בהשורה הם תיבי ב
הראשונים הם כל הרעב שהן ב' מדורות וכן כל הרעב: אני רעב הוא
אחרי הלים אז תסרון שים אז אריחי שים וכשם תשלך סמיתה עפר ארץ ותחי
רעב אם והן כל הרעב כשם הנם אנו שולח את כל מנעמיה ומם היה כל הלך
בדרך ואם כשם ומן בהשורה כשם אמר בן בהשורה בהלה ותיה שבולין בארתה
ואלה שבלים כל העולם כי ב' הראשונים נברא ביום ראשון וה אולו הבדים אחרון
נברא ביום אחרון שהם כל העולם כשם עם תיה שיבם בהלה ראשי ותיות
הארץ שיבם ואחר שאסף אדם ויבוא שלם הראשון והאחרון כל העולם והימים
יום הראשון כמו ב' ימים הראשונים ויום האחרון כולל ב' האחרונים חסר ראשון
אחרון אור בוקר חסר יום ברבוה ומן שבבלין כתיב ערב ובוקר יום ---

גם בחור הזה אם ברחבן הם בכל אדם בעלי חטאה ובעלי תורה ובעלי צדקה
והן נתלים ובנים בעלי צדקה עשה ויראת הטם הן הטהרות אלקים ובאו שמים
כפי ויחכון בן גבאי גם בחור זה אם היה גם בתולה יראי הטם שאינה כבתולה
שיבחר שלא כן בשבריה ולא גם בעניבות שיוצא הם אם מנוע יוצא שבי אינו
אם שבה זה בעלי חטאה אם בשאים חטאה וזה שאדר בלא חזקיה כטם
שבעטותה הנמן עצמו ופני שנה אמר בחרה כי בעצותה הנמן ופנו שי שבלא
אמר בחטאה ... כאן הוא ג' עלות נגד ג' אות על יבהלה ג' שבורי
ניהוש ג' הכלון שמאל ג' אותיות את מאדם ע' העולם ג' עונין ג' אותיות
כרת איהה בימי שים אלוה ופל אחר נעלה לה בגם ורפי לו ותגל פנו כל
אחר יגיע ימים שנעלו כל אחר לה עיתים ופנו ג' אם שבלא שנעלו לה תלפות
ולא עיתים ובחן נכלו בשתים רעב ופי לבר שתים הלא ויעמו ויגבו אם ל
ונדאהו רעות רבות ואור כי אוה בגרבי ..... אחרת אמאיהם עשיתם
מאה כי אחר הלא נפל בחרבה בו אשבתים אחנים ובחרם אלא יבחר עליהם
גם אחרם כלו ושתים אולו נגד שבע יהוא ובנעים שאנעם בירבים אחרם בו
אמאיהם בעה ועשרה הפנים הן נשבתם כלו ולא יבחרו בשם והם נגד הלא
דור ובלך חמי נגד זה אחר אמאיהם ונגד ותבח אחר אשביתם אלא יבחרו
כלו ובלא ושובה אל ארלם אחרת לה רבתי שבלוך אותם בבשלה בעולה
בלא זעם הרתיקם אל נבולם והן אם עלות נגד אלו שבלם תבחה ג' לה וכן
כאן ושאלם אל אחרה ואנו אנחנם הם ג' ובלא כי אם ג' אספה לה תעה
פעמים ג' בדרגם אחרת ג' הם נכלים כלא שמן לה בשן בחור כלו
ועתה אבא שיחלו הם אלו שעדי בלם ולה נשבות חטאה יתפכרשלום ובבה
פלא ונתן ג' אהיה אתם כל האלות האלה על אחרם ועל כל אנשי אשר

והמתרגם ה' עליך וגו' כי יסוף ה' מן דבור עד תשתה חדר שכן העובה עשה
עצמן הן לב נתבאר תכלה:

ולו כעס עוב אמור וגו' פעל לשון נורא שאנו מתירא אפנו כעס אויב: פן יבכו
דריו פן יאמרו יבינו פנה. ולא ה' פעל כל זאת כי יפנו ב' דברים יתלו בשינוי של
ניים הזה או יפנו שיאמר ענרה הוא או יפנו שיאמר. אבלו נרם אל שיאמר
שלב נרם לחיותם יהה. ויהה פן יבכו דריו שיתלו באלוה נכר שלהם פן
יאמרו ובינו הזה שיתלה בגבורי. ולא ה' פעל כל זאת אלא ענרה הוא. ב' עולמות
הם עולם הגדל הוא עולם התחתון עולם האלאכים עולם העליון: פן יבכו דריו
תלא עליון ובינו הזה עולם האלאכים ולא ה' פעל כל זאת נגד עולם התחתון
וב' אלו נגד ב' פרעונות שבתוב אחלה הבאים אחלבה כי אם נתתה באפי
אספר עליו רעות פיני אבלה בם לכך אמר כאן כי יאמרו כי יפנו ב' דברים א
אחרים ובם הזה בנגד אם נתתה באפי יאמרו שלב נרם לבם לחיות ובם הזה
נגד אספה לכ אמר פן יאמרו שלב נרם לבם לחיות ובם הזה שיתלו בגדול ונגד
חפי לכ שלא יבלו לחלות לא בגדל ולא בשלב יתלו זה בעצמה....
ולא ב' דברים אלו ואמרם ובנו אמרם פן יבכו דריו בשלום עם עובדם הקב"ה כי
כל אלהי העמים אלילים ה' שמים עשה. פן יאמרו ובינו הזה ובינו הזה ולא ה' פעל
זה בארץ כלם כי אנו ה' בקרב הארץ. פעל בלי נלוסן כל זאת בלי אחרים בלי
עזרם זה כאן נגד אבולא הבלם הראשון כל והמאה זאת בשמה אי זאת
כי לי אבנה עדות לכ אמר עדת הבון הבון ושבות כי בלי דברים העולם
ישתנה כלם ה' בחכמה יסד ארץ בתבונה לכ וכן בעשה השמים ואמלא אמר
לכ וכן בעשה הגדלים בב היו ב' אלו ובלן נתנו ישראל והבעת בגרא עבה
כלם אין הבנה ואין הבון ואין עבה יכלם את אי נועלם וכו' ובכלם פלא ועלם וכ
והלא אתם עיונים בעל בוה ולא נתנו זאת אלילים כל כלם ראו אחר אסתרם
ובלם

וכלם אתם אחת רחב כמו וכולן כפולים ונקראים תמה ושם ובנשמה תבונה
ועצה נאין לה אלא שם אמה ולכך כתיב אמבה עצות היה וכן תבונה אין בהם
שם בגד הרעת ועכשיו אמר גם אילו השלה שיכולו להבין וגם זה אין נתנים
לב לבם ולכך נאמר לו תכנו ישכילו נאמר ביניר: והנה ג' אותיות שנכלו בג' נקלו
בזיהה אחרונה שנראת נאמר ולכך כתיב ישכילו נאמר ולכך כתיב בפרקים ב
בנאמר תרע כמו ולא שת לבו בזה ונאמר וכן כתיב אים בעלך לא ירע כמו לא יבין
את נאמר זיהה שנראת נאמר והנו בפרות השנים כמו ובסוף הפסוק עדי עד
יביני לאחריתם אם היו משכילים זהה נאמר אז יביני לאחריתם בינה שנראת אחרית
ולכך כתיב יביני לאחריתם והתבונה שנראת ראשית ישכילו באמצע נאמר כאן לו
תכנו שהיא ראשית בתחילת הדברים על שרשי אם היו מתבוננים שהה ונראה לא
אמרת עד שלבם כמו כי איבה ירבוך אלקיך אזה לא יבינו הינו אם לא כי בזרם
אבדם ישכילו נאמר ועוד שהיו משכילים זיהה בנראת נאמר שהיא נחמת אשה
הם כמו הרשעים כמו ונם היו מבינים לאחריתם אחרית שלהם שגם עליהם תעבור
פרקים גם אם ועשו הדור לא נתתי הלבב על דעת עוונות כמו ועובדי הדור הזה
וכמו והתבם עיניו בראשו ראשו של דבר הוא מבין אחרית שלו אבל הגוים אינם כן
תבונה הוא מגוים גרע אלהים ארקי תכנו הוא יב אותיות שלה: יביני בן כלא
סמ הרעת ג' בן יבל נשמה שתעשה בלת נהה שאלר אובד הזה: איבה
ירבוך אתה אלקיך נשמה ינאם רבבה שמלת אורך לבבם הם נשים שנאם אנים
נהה ונראה שלא עם טבע אם לא כי בזרם אבדם שקלבה הוא בזרם אבדם ושהאל
ושר של הגוים ונהו ירבוך אתה אלקיך כמו הסגירם נגד ינאם רבבה שבה אין
תלוי בכת הגוים אלא בגורלם לבבם של ישראל ולכך אמר כמו הסגירם שסגרם אותם
ביד פסר ונעבד נהה בלא הם אורך לבבם כמו הסגירם הוא ובית מיני וכן בזרם
תשבון כמו אלהים נהה כמו שמשלה ובמו אלהה

כי

ונגע זה אחר בושביה כל הנתרים בך שהוא בן שתשבה אמנם
אמנם תשיב ועשה תחת הנבנים ינם אולו אנשי אחרתך מעשין הרעה בעבה
היין כמו העבים הם ישוב ועינו היין בו כן אנשי עזותך הם עקר הרעה ב
שתשבתו ועל ולכן שריך עכבתו נגע אנשי עזותך כמו עבים שמלא ויבוים
רע אעפיב עזות הרע איך אולא בתשבתו כי הוא איך יכול לעמוד עד בן
אנשי אחרתך אולו המשין ואחר כאן ביהן בו אתשבה בו אנשי ריבך אעפי שאחר
אולו המשבן עזות רעה אבל אין יכולן לעמוד אנשי עזותך אולו היעבין עזות
תרים ראשי נגע המשבן וכן כתוב הן יבוסו כל הנתרים בך וכל יאבדו אנשי ריבך
ונגע זה ואתה ה' נגע בעבי נגע המשין כבודי ותרים ראשי נגע המשיתן ובעבל
רוב זה רבוי בני עושין שתוסבן ועל רבים גלים שמשיתן רבים אחרים שבבין אחר
אפי שם בהנים ה' ביום אתה זה שעושין הרעה ג' אינם יכולין לעמוד בן שמשיתם
עזות רעה ושראל הבן אינם שמשים בן שתשבתם תשיב לעמוד רעה וזה אחר
אנשי אחרתך אולו המשין ואחר כאן ביהן בו אתשבה בו אנשי ריבך אעפי שאחר
רע אעפיב עזות הרע איך אולא בתשבתו כי הוא איך יכול לעמוד עד בן

ואעפ"כ אין דברים רע אחר כאן אובינו פלוגים שהוא עכה עזרה שהוא בין הרע
לה שאחר כמו דנקן סדום ומשרות עזרה כי בסדום היו ישבין שופטים שהם
והקדינים. ובעזרה היו ישבין שאר העם וכלם שמו דבר הקדוש סדום וכמו
כי הנשאה ושרים ומרת אלהיך שאר העם מו בעזרה וכן כתוב בסדום היתה
שמו הסרים כלים ועזרה שאלו שאר העם היו כלים לו ואחר כאן כי נקבל
סדום בכלל משרות כי הנבין תמוך זן המשרות כי כולם הן הרע הן הקדינים ו
ושאר העם כי לא שהיו כולם הרע אל היו יכולים לעשות רעה ושראל זה כלה זה
ט הזה בכלם והמשרות כולם רעים הן ושראל בא לכך כפל א' נגד האנשים
והשם נגד הסר שהם וכלם ועלה כי לא בדורינו ו' כמו בא נגד ג' לילות
אם לא כי בדורם זכרם זה לילות הראשון הם ליהנים שאר עתם נגד בינה: נגפם
סדום אולי לילות אחרי שכתבו ובעל הבקר הסרים שהיו באמצעות נגפם סדום גם
אתמורים המשרות עזרה זה נגד הן ארבה מתחברים לילות כ ושראל:
ענבאן ענבי רעם זה לילות יון אחרו כתבו על כן הסור וכמו תחת תנים
זה לילות אדום שכן הכל והא כתוב בפסוק ובה שמנו כל הראשונים ולכך הם
כפולים כי בכל לילות היו כפולים בבל ובשרים השב פרס ומדי בל יון ומנדים
הם אדום ומעמלים: נגפם סדום לפי שבלילות ומדי באמצע הם הבלה אחרת
ומעמדות אמתמרים ומתם יון לכך כתיב נגפם וזה הטעם שמלת פורים ומות
לפ שהאכל בא הם מחזת אכלה ומתה לכך כשהפך ומתה תמר ואכלה ומתה
בא נגד ג' עלות שכולן ד' רוקן ועשות הע ואובינו פלוגים הוא הרביעי בא בלי
הרבים אולין עליו בנפש ובעשר ובמזון בגופן ברוקים ויסר את הנלל בעשר
ברוקים והרתן אחתר ובמזון והרביעית ברוקן ומעור הרחתנו לו וכן כתוב והיום ה
האלף נגדים ונעשים היות עוזים דמי שמה ומתה ומות מנות מנות
ואבינו חשב כאן ג' הדברים נגדים הוא אנרא מנות שהוא נכרון הפ ונעשים

ש בו ג' דברים שהם ושאה ושלום ונחת ועם נגע זה בחסד הלן הרע ישראל בגלל
הברים וכשם והשגיח בו והשגיח התורה ישראל כשם פורו על אדם שלא שאר בום
עצום ושרש לן התפה והרוח בו בריאת הנפש כשיהיה האדם אל הנפש כולרה
ואמר ואבד בו הנלל שעלה לאתר הריגה יאבדו את בנפש לן בעולם בו ולרגל
ובדלה: ושלום לבוא הוא בדרך הלון וכשנפך הדבר ועוכה הפך לבבה ותחבתן
כולם והפך זה בחסד הוא רבה ועוזר התורה לכן בתולל עוד אדם אלה עד
התורה ונגע הלל אתרים אחר לי שתה הוא נגע ואבד שהוא חנולל ונעתם הוא
הנולל ושאה הוא לנפש וכשם ולבי שת על עלה וכשם לב ובדע ארחי נפשו ובשתתן
לא יתערב בה שלין הבשה אלא לב וכשם כדרכם שלשבר יהיו הלב שלה יותר
מכל האבדים ושאלוהו לזה אתם שת על האבדים ושיב הם לב ובדע ארחי נפשו
כי שהעלם איך עבה אלא הלב לכן ובשתתן לא יתערב בה ונגע זה ברבה הלן
לבוא שלום אחר שנפך הוא אלא ונטת לעמה ותחנת האבונים בשלום זה לבה
ענות ותחנות וכל ותחב כאן ג' דברים עבאל וכל נגע בת אדם ולך שהם אחר
כי לא בלוריה בורם ול שהרשם בשנים והנולל בארלל
הלא הוא כשם עצמי תחום באלבדות כי זה שעשן רע ישראל כל הרעות נתלים
בפורפיריא של הלבה ונבה כשם עצמי עצמי הוא הרע זה שעשן ישראל ועבר
כי כשם היא תחום אבל שלא יביא הם פרעשות בעבה כמי שיהבה הם ה
הפרעשות בעבהב כשם ין תחר שלא שלך ינלן שזה שלא על נבותו עד שהלא
נשפך ארלל והם יצא אלל השרים הכל יבואו עליהם ולא ישאר בלים ונהו תחום
כשם דבר התחום שאין יכל הפחת כלל ועשבר יביא עליהם הפרעשות שלם כמו כשם
שלא על כ נבותו . . . . . ו. נגע ושלום ועת תשוב הנלם כי הלבה אחר ו. נגע אם
בעצמי אנלם זבם וכשם ועלה כשם עצמי: נגע ושלום לפי שם אויבים ושונאים אויב
הלא זה שרולה הרע ואבם שם שלא הוא זה שעשיתו שרבבה הרע והשולל הוא
הנלל האויב שהוא כנפש ולכן נתב ידך תצא אויביך ויכף תצא שונאיך ולא

שלא

שאל אביו שהוא בנוף ישיך השמש ושנאיך שהוא בנוף השמאו איוך וגם ידע שהיה
ארלף מארלף בגר והשאים ביאל לך אויביך הוא בעברים ארטיר וגם ו. נעם הוא על אויבינ
אנגע זהם ועל הגוים שהשיתי שרבי הם. ואם אשם להם הפורענות שלהם על גבי
אנגע תשוב רגלם שם יהי/ כשאם רגל שלהם והרגל הוא נבות זה שבבר ולך בשתוכן
על יפתח אבו אל עזרו רגלא על הר גיתים ------- בגא כי בשבעא אור תגיתי
בתוך בים רשיא שהבר ובל תבוהי ומעוהי ויכיתיה אנוהי ובל רגלוהי ביא
פרגלא וכל אנהן ביא פרגלא נשמון ביבשלף עד שהתגברתי אבן תגא ותחוהי
רגלוהי וכל מארין אנו כתגא כל ונהו לפי שבע על הרגל שהוא כל הגוף של האדם
ויפול כל העדם וגם כאן לעלה תשב ב' אנשים אחר שעת תשוב רגלם רגל שלהם ואל
שלם לפם על כל הרגלם שעשו שהרשע ונהו בעבוראא גדשית הוא כעבר בשלף
הרגל --- כי ברוב ימים אירם כל בגלל שיהיה תשוב רגלם אל גרבה ימים אירם הוא
כשנאות גבוהם זה שבבר עשו ואבון אל גרבה שיר שלהם ולא אאריך לפם -----
ואם עשבות לא כל פורענות העתידים לבא עליהם הכל יבואם הלבה עליהם בגלל
ברוב זה אחר זה וגם שאחרון בגדים בעלא ובגלל גרבה בעלא שהלבה יהיה
הבית הנאלה יום פנאלה נפשא יהי/ הכל בגלל ברבה שהנאלה יהיה בה עינינם הרבה
כלו תחיית הנשים ונלך אחרון יהיו הכל בגלל ברבה זה אחר זה וגם ואם עשבות פורענ
העתיד לבא עליהם ובא הכל בזה אחר זה ולא יהנה הסב רוחם -------
כי יבין ה' ינגום הלבה זהם עלו בסבל הרעות זה שעשו עלו ועבדיו הם עובדי הש.
ותנחם ינחם הלבה על הלוחם נפשא כי אבה שעשו עלו ינגום הלבה זהאלוהים אבל בלאוה
לא שבא בשבל גם אבל זה שעשו לעבדיו יתרע על הלוחם ועלה פירוסו ועל עבדיו
ותנחם ל שלבבה אין לו שאה כשבעא לל הרשעים אבל בראשון זה שעשו לעבדיו ינחם
ואם כתוב יהי/ לא נשה כשבעא לל האחרון ינגום לעבדיו זהם -------- כי יראה
ואם עלה יבא וכל ל עלות כלוות בארם תשה בבורה עשה וגם עלה האחרון

על הבריון

נשו העיפה ושאל אם תהא עליה חכם או טיפש גבור או עשיר ובשם אלהיהם חכם
בחכמתו גבור בגבורתו עשיר בעשרו והם נעלם ל"ל מלות שם באמרם שם בעל
אמון תמה כשם אמון גבור בעל עשיר באמון ואמרו בעתא אין בן דוד בא עד
שיהא פרוטה ולא אין בן דוד בא עד שתהא אמונה הגה ולא אין בן דוד ולא
עד שיתעטו הלשינים נגד ל"ל אמון אין בן דוד בא עד שיכלו הם ישראל ובשם
שם לא תוסיף ונפרו עוד גוים בתוכה ישראל שמאמרה אין לו פי' אמון אלא גם
שם הראשון המלך שיך לומר לא תוסיף ונפרו אלא פי' שם לא תוסיף לא
ונפרו עוד שהנפלה יהי' עד שהרינה התחתונה שאין יכולה להיות עוד
שם אחר זה אל גם בתוך ישראל ובשם התנערי עפר קומי ולא ובשם עד
שיגיעו עפר ושם עצבים הנאלו גם כאן כ יראה כי אצלת יד הוא בגבורה
ואפס עצור הוא המרה שם ושם נעבר שאול שהיה עושק בתורה ועבוד
זה אמון שיכלה אהב שם עבוד תעבוד וכו
ואמר אי אליעא בעדים ובים ביד הנדולה וביד החזקה דוד חסין בן בנן תורה
אשר חב בתיאו יאכל בארבה. ובגלל: ישתי מ"ל נסיכם בשלה וביתי עולים שם
ברבו נסכים: גלו ויעבריכם בלות בתורכם ביתי ראשון ואם: יהי' עליכם
סתרה ביתי נלל ואמר אי אליעא בלם בעא ישראל ובשבלו: דוד
בעלים אשר חב בתיאו בגרבנות ישתי מ"ל נסיכם פסוקי דגמרה שאין
אומרים אלא על היין גלו יעבריכם בעלות אפיים יהי' עליכם סתרה בגדולה
שבדרא בשם שם התיות ביעו הנבה ואמר אי אליעא אלו ישראל דוד
חסן בו אלו הנרים אר המלכים אשר חב בתיאו בהן ישתי מ"ל נסיכם אלו לם
כאו שרה על היין גלו ויעבריכם אלו ל' ביתות של ישראל יהי' עליכם
סתרה אלו הנרים ואמר אי אליעא אלו לר אשר חב בתיאו כל זה ל'
מלים בל לבך אמר יאכל ישתי כשם ונמה עלו רות ה' רות חטאה הגבורה:
אי אליעא רב שמות של אלהי והוא חסבון שם הראשון של שם אל אי אליעא

חזק

אי שלהיות חוב שהם מתלבשים בגוף אפר לשון רבים אשר חוב
בבתולה וכו׳: דור הוא הדעת הוא מתלבש בבתולים האחרונים ואפר לשון יהי
עליכם סתרה בת ירושלים ------ ראו עתה כי אני אני הוא אני אני ושם
אברהם ואני אחד ואין אלהים בהמה כמו אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים
כמו ה׳ אלהיכם ה׳ אחד הוא בלי שנים וכן אמר כאן אין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
הם בלי חברים ואחיה בעצמי מתלבש וכו׳ בגוף ואין מי מדיו בעצמו כמו ומלמעלה
ואין מי מדיו אמר והוא כולו שנים עשר שבט ונתן לבם ואמר שם בעצים אני אמר ואין
א בלי כי אני אני ואין שהוא היה הוה ויהיה ואחד אמר אני אמית ואחיה שהוא
בחלק ובפרט --- מתלבש ואני ארפא בלבי --- ואין מי מדיו מדיו בתוכם אחרונים
מתבטלים מתלבש בחלק ובונים בלבי ודעת בבתולים אחרונים ולזה יתנו דעת
הן בנגד ב תפילות שחרית שנה בוקר וערבית ולזה בכאן סוד ה׳ עליון ט
בלי ראשונה וט בלבד כי בתולים אחרונים היא אילה בבלבלות --- ראו עתה
כי אני אני הוא כולם בב בלי ראו עתה כי אני אני הוא חוב ואין אלהים עמדי
סוד הדעת בב בלי וכל אחד מתלבש בלי ---

כי אשא אל שמים ידי כמו ידי יסדה ארץ ואחבר אותם אל שמים שיתרומם אל
בארץ כמו בשמים כמו כי לב האורבה ושמו בנים עתה בשמים ועל חושעים שבר
עשו בארץ כמו בשמים וגם כי אשא אל שמים כמו כי ידי על כם יה ובוא בשמים
כמו כה אמרי ה׳ השמים כסאי --- ואמרתי מי אנכי עולם שבלבב נראה מי העולם
ועתה אמרתי מי אנכי עולם שהוא מדאות שבדים ולבב נראה מי העולם שהבר
ב העולם אנכי עם עולם אלא כי שם בעשה אשא אל שמים ידי ובאן הנא
בשבור ואמרתי מי אנכי עולם ועתה הבה לפי שהלב מתבטל מובע אבל בשבעה
עפי רבון כמו ידי יסדה ארץ כמו ומלא מעתה שמים: ואמר כאן אשא אל
שמים ידי ויתרומם ידיכם שנם בארץ מתבטל אל רבון ועשה

ויעשה נסים ונפלאות בארץ וכשם כי לה' האורה וכו' --- לא תאמרו מי אנכי ועולם
כי עתה אין נכר אחרות בארץ אבל לעתיד יבינו אחרות גם בארץ כשם מי
העושים בתרין עולמין וכשם ואולם מי אני נאום ה' ואלא כבודי את כל הארץ
וכאן אמר שבועות והן אמר וכשם ירח ושמש ושבע בתי העולם וכאן אמר
אשר נשבעתי בה' ובגיעות חפץ וכל העולם נברא באמירה ובמעשים ואמר
אלהים ויעש ועל דבר הלומות וכל תורה שבכתב ותורה שבעל פה ---
אם שבות ברך תרבי אחרון חפץ סגנון: ותאחז בשמלתו ירמי: ברך תרבי בעהב
ותאחז בשמלתו ירמי בעהב: אם שבות ברך תרבי עי אחרים אולת התרבה
בגרבה ותאחז בשמלתו ירמי עי עצמו כשם תהב וכל הרגעי ודולי וכל ה' עד אתה
לא תשנעי וכו' ודרי אשיב נגם ושנאי אולם ודרי אנגם ושנאי ירמי הבולם וכו'
בפסוק ו' נגם ואולם ועכו ודרי שהוא נגלה דורים בעהב כי אשיב נגים נגאי עד
ברך תרבי לפי שעשו נגלה בעהב כך עתיד ואולם אנ בעהב ושנאי אולם שבחיאו
ונאמרים ועד ותאחז בשמלתו ירמי וכאן כן אשיב נגם ודרי עי אחרים אזה שעשו
ויעקב ושנאי אולם עם שבחיאו נגאי אולם לפם ועד ותאחז בשמלתו ירמי אנ
בעבאי אולם לפם לכך נאמר אשיב נגם בשיב לפם הנגאה ועל זה שעשו נגד
הם. עד אשר ואולם לפם --- אשכור תיבי ארבע תיבי הוא ותאחז בשמלתו ירמי
שהיא הנגלה לכך כתיב כאן ארבע כי בארבע הוא הנגלה --- ותרבי אחרת בשר הוא
הנגלה כי בשמים רעים כ אותו ותרבי ושבו הן עי אדם אבל רעב עי שום
הוא ולא מעשה כן בגלגל שאנו הגזונות על אדם ותרבי הוא זה שאכן בתרבי
אבל לא הנרמל עי חרב שזה הוא אות כשם זבח תרבי והרמל וכו' וכשם ובאן
אמר עי הנבלים על ברזל הנמנים עליו ואם שבתיב כאן אדם חלל זה

זה הוא הכתב ושביב הוא השבר - ארמי פרעות איב זה בלשון שהרא פרוע הוא בבית
השתיה אדם חלל ושביה הוא אשכיר חיב אדם שלה נחלק לשנים וחרבי תאכל נשר זה
הנלקח ואחר כלות וכן אחר ואכל אות לשפור כנלקח ואכלתם בסר וכל ושתפש דם ואכלתם
חלב וכל בשר נבורים תאכלו וכל אלים כרים ועתודים וכל ...

הרגנו גוים עצו כי דם עכבו גוים ... בנאמו ראשון ונגים ישיב לבדיו בנאמו אחרון וכפר
אדמתו עצו תמיית הלתים כלם כי הנבורה שבפרתו על העיקר והרגנו גוים עצו ועתה
הבא אלא שאנחים הבלית ראשון כי דם עכבו גוים אלה שעשו הם בנלקח שבבו אותם
ונגם אשב לבדיו אלה שנלו אותם כלם בלא לא נגיב וכפר אדמתו עצו אלה שהרגו
אותם כלם ולארלם לא יכופר כי אם בדם שנפכו אותם שלא עשו כלום הרגנו גוים ישבו
עצו כי ארבעה כיתות יהו לעתיד לבא ג לבדיקם דם עכבו גוים שהכו אותם זהו
דם חלל ונגם ישיב לבדיו זהו שבוה וכפר אדמתו עצו אותן שהרגו בדעות א
אדם ואותן שלא הרגו כלל ישראל הרגנו גוים עצו בדם ישבתו לעתיד לבא אם ישראל
וכן בגוים ג בני עולה לבדיקם והרבעית יתור לבדוקה וכן ג עלם הרגנו
גוים עצו ג עלם נמר בלא כי דם עכבו גוים זהו הבדים שהרגו ישראל וכפר
אדמתו עצו אדם התחתון: וכן בגוים ג בני עולה יהיה לבדיקם והרבעית
יתור לבדוקה גוים הגוים. ואלו הרגנו גוים עצו וכאן נאמר בשם שם יתור ל
וה יתור לו בפסוק הראשון ה' ו' ובפסוק זה באחרון ה' ו' וכאן אנן הנוב הנכנס
על הבירה שנן הנשכים עב פנים ואחור וכן שם הבולבים פנים ואחור
על כל הבריאה הוא שנן התורה והצות בדקתם כהרבי אל שבם שרי בשם
שינן לה על הבם לב בני אותות נקרא לה עצמו ברוך ה' לעולם אמן ואמן:
תעשה אליך ונשמרת מאד תקלל ונשמרת נפשך ונשמרת נפשך כי נטרת בעת צרה
וכשבאה הישוקה אחרים בנדר וכך יהיה לך תנור אחר וגם אם תאמר
דבר נשמר הקבה ועל ברכיך אלא תאמר שום דבר יבר הקבה אוי

חבקוק א

ב עד אנה ה׳ שועתי: שאוה זה תפילה ש״ע שלא גורם שבא הדרה וש״ע
בבוא אין הרגל ונהו עד אנה שועתי גורם הדרה ולא תשמע: אזעק אליך
חמס הייתי בשעת שחוטים אותי ולא תושיע:
ג למה תראני וגו׳ יש עושה עולה בדבר ויש עושה בפרהסיא והם ש״ש זיבו
בעבירה בגלוי ובגלוי ומלבד נגונים הנביא שבשום אלה עושה ל. עולה בדבר
ובפרהסיא ותתבונן בגלוי למה תראני און הייתי בדעה שאין רואה אלא אני
ועדו תביט הייתי פרהסיא כלו את עצמיך שאין הבנים מהיא עולה ומרמזת ו
ותביט הייתי שאלמה אחרים: גם ותמס נאי על אמן ושנה הייתי פרהסיא
ותמס הייתי בדבר כי איהו חמס הנתן מאים ונהו ותמס לנגדי הייתי שאין
ורעב אלא אני: ריב ומדון הייתי בדעה הנפש וריב הייתי שריב עינו ב
בפרהסיא ומדון הייתי בין והוא בדעה שעולן בין שנה:
ד על כן וגו׳ ולא יצא לנצח משפט: הייתי בנגד פרהסיא אינה הולך כל
משפט: כי רשע מכתיר מחבר זה שעושה בדעה והולך ומן
הן שמבין בטעות עבירה עד שנעשתה טעותו: עקש יצא משפט
מעוקל הוא ונתעוות טעותו:
ה ראו בגוים וגו׳: יש שלמה זיבו ראיות ראיה מלוות שנעשה הנעשה
אבל ורואה העושה הנעשה בהנראה פעל והנעשה הנראה
פעל ויש ראיה רבותיה הייתי רגל מתון ואינה יכול לראות את הפעל א
אלא הפעל שהוא מתנים ויש ראיה רחוקה שאינה רואה לא הפועל ולא הפעל
אלא שנע ונהו ראו בגוים הייתי ראיה מלוות והבינו הייתי ראוי רחוקה שרואה
הפעל והשהו תשהו הייתי ראייה רחוקה שאינה אלא מתשל

ראה

חבקוק א

אמר כי פעל היה בימיכם שאינו נאמן אלא המעשה: פועל היה ראוי לנוגה מרואה
אמר הפעל: בימיכם הלא כל זה נעשה בימיכם: לא תאמינו כי יספר היה ראוי רחוקה
ל הזר והנלחם פי יש מע הנבע אך ברוב דברים יפותה אמר (כאן) הוא זר ונלחם
ואינו מונח לחם: ולא לו היה בחוק שאור שאמר לא יהיה גם הוא ובנו כלו:
ל אוים ונורא ישאים שנעשאן לו מנים בשבל תשיבתם עתה אוים ונם שאים שיראים
שאמר כי הוא שונה הוא ונורא מדת עצמה שנבוכנצר אוים ונורא
שאמר אפשרו היה נורא שנוסה אפשר בדבור: ושאתם היה אוים שנעשאן לו פנים
ח ולו מלכים פוסו בנגד מה ה מלכות ראשונים נורא אריה השני
דוב השני נמר ורביעית לא נראה לה שם אך אמר שהיא חיפה
מן כולם ואכלה ורמסה וכל והנם בפסון שלשלה אשר אוים ונורא הוא בנגד
בשל שנראת אחת ונשר אריה שאמר זו לא אריה וכאן אשר לו מלכים פוסין
היה לו שנראת לה: ותהו שלאבי היה שהוב לשבר חסור ואחרון תל
היה נאבד: ובמו פרשיו שהבר בנגד אחוס ואחר שהיא שלוה כל מלך ש
שבאו שבבל בחלב שאמר שפעמו כולם שלא בדרך לעבר אחר כן באחרים ובמו
פרשיו בינא: ופרשיו מרחוק יבואו כמו בין לו מלכים פוסין: יעפו בנשר
חם לאכול כמו בשר ותהו שלאבי ההולכים לערוך טרף: חם לאכול הנשר עלי שהיה
ובפרט כשהולכה לאכול: ערב היה יעב:
ט כלה לחם יבא היה כשהולך לאחרים הולך על מנת לעשות חלם: אלה בנשר
שיהיה היה בלחמה שבה לי תולה כרות שרים: ואסולל כתוב שבי היה
אחר הלחמה
יא אז חלף רוח כולם אז כשרואין שהרשעים הנה מעשו אלוהין נתחלף הרוח
בגרבה ונפש ספק בלבו אם לעבור עד שלו: ויעבור היה שאחב עבר
רוח אחרת בגרבו: ואשם היה שנעשה אחב כל כך אחון שאשם עמוד על שלא
עשה שרים: גו כוחו ואלהו היה שאמר כל זה הכח נתן לו העד שלו:

יב הלא אתה מקדם ייי אלהי קדושי לא נמות ייי לדין שמתו ואתה לתוכחה
כי הוא שלון מופרים ולשפטם שמתם הנביא מתאונן הלא אתה שמתם לשפטם
אשפוטם את הרשעים: ולדור האחרון הנמשל שיהיו שאתה זולל בכל ואתם היה
דגים:

יג טהור עיניים מראות רע ולשון: והביט אל עמל לא תוכל רע לבריות:
ועתה לזה הבטה בעניים הייתם רע ולשון תמיד בלא רשע בשביל שאתה הייתם
רע לבריות ..... יד כרגש לא מולל הייתם שאין בריך אפילו דגים כמנים:
טו בחכה העלה יקרהו בחרמו: זי שנקשה בחכה מנין בחרמו עם
שיבנים רבים ונהו יקרהו בחרמו: ויאספהו בכברתו הייתם שאתה לוקח
בשני ולוקח לביתו: על כן ישמח ויל בחרמו כל יכל אבי בדיק ובן תכם ישמח אבל
בים שחלק בין נוה ובין שאתה בשאתה הייתם שנתחרם ו שאתה כבן מצוא
מציאה ונוה הייתם כשתמיים הציעה בידו הוא תשיר בנוה ואינו כל כך טו
השאתה ובדיק נערא זי שעושה בהברכה אחת שהוא תשיר בדיק ותכם נערא
זי שהוא מזמרים ומרינה ונהו כל יכל אבי בדיק שאבו הוא תשיר בנוה א
אבל אינו בשאתה כי לא נתחרם לוס אבל כן תכם ישמח אב כי יש תשיר שאתה
תבשה שהוא מזמרים ומרינה וכן אחר הכתוב כאן שבתוה כשבר
את האומות היה ו שאתה ואחר כך נוה .....
טז יזבח לחרמו על שם שיקרהו בחרמו: ויקטר לכברתו על זה שיאספהו ב
בכברתו. ואחר בחרמו בבוא ויקטר לכברתו הייתם נגר מלאכה ונגר ו
מלאכה ותחלת מלאכה ותחלת מלאכה: ומאכלו בריאה יש מאכל שמן ואינו
בריא וכאן בריא ושמן ..... יח יריק חרמו מחרב כלו כמי תבור השלל
בהם: יריק חרמו הייתם שמן ותשיר לפרוק הייתם בנוגע: לא יחמול הייתם בדם עם:

חבקוק ב

על מצור

אם על אדור היין אנשי גבורה: ואמר על אשרתי מעשרה בכסדים על עיר שעתיד
ג אם ראות שלא יפלו בני העיר עליהם עוד שעתיד אמר בגנות גבורה וראות
זה יעשה בעיר ודע אותן שעתה על המשתה שלא יפלו בני העיר עליהם שאם
כן כשואלין שיב אחרים לא כן אבל אותן שעתה על האדור וראות בעיר
אחרי המשתה שיב פנים אם הלכו בפו על אשרתי היין שלא יפלו עליו מעשרה:
ואתיבה על אדור היין בגנות גבורה וראות בעיר: זה יחלה בי היין אותן
שעתה על המשתה ששואלים אדון: הה אשיב היין שעתה על האדור שאיב
אחרים תשיב: ר"א על אשרתי מעשרה היין על ברות ישראל אחרל
אשרתי ביני: ואתיבה על אדור כנגד שות העכום שבתוכן לישראל: זה
מבר בי כנגד זה שנגלו בהיין ברות ישראל: הה אשיב על תוכחתי כנגד שות
הגוים שמתוכחים עמי שרוע בתך השעים בתה ----- ב כתוב תון
שיכתוב הנבואה מתחה: ובאר על הלוחות שיכתוב הפירוש בפני עצמו: לעל
ירוץ הקורא בו אחר יכתוב בעם שיהיה מהרה לדון בל הנעים אל נכתבה
התורה שבעל פה תורה מבכתב יתר: ג: עוד חזון לועד היין בגלל
שנבא לפלות בבל: ויפח לקץ על לא האמרון כי בא יבא אחר שלשה לוקה
כנגד שנית בן יפלא ושית בן בוד נגלל ----- ד: אלפלי הוא לשון עגום
לא שרה נעבא בו אינו אפתקן בשון ----- ה ----- ואלף כי היין הכם כהוא שיכור
בגנה נבר יהיר בוגד הוה ולעוד הוה נבר יהיר: ולא ינוח לא יפה לשון אבלם:
אשר הרחיב שלשה שיחות רעות מתרה ותלוה מתרה הוה שתשלה שהיה ורכ
ואלוה הוא שאינו שבע בה שם לו וכנגד תרה אחר אשר הרחיב כאלו
וכנגד תלוה אחר כתוב ולא ישבע: ----- ו שם ישאל אחר שם לו לוגיה
ומיתות בעל שם פירוש תלוה אחרא אחרה ועוד מ"ד ונקרא תיבות כלו תורה
שבכתב ובעל ומסורת התורה מזיאלר הלכה ברוכה ובכה בתבורו ויראא אחר

עצון מעבודת הבורא ---

ובלי ספק הוא צוה פרעה שיהיו שם את העשה וכו' כמו אותן שבעה שנות שבע
מעין ביבש ובלי הגיע וגיהנם על אם וכו' נתנו אותן התחלה עבור העבודה
שלו הקדוש ברוך הוא ---

אבל מאחר שפרעה הוי הרבה : עבדוהו היינו יפורים ---- ל' יגון ונשב
שבה ביטל פרעה ע"ז רעה בגלל רעה בגלים אנשים אותו שעמו ואחר שובבל
יהיו כל הבשר יגון ונשבך היינו בגלל : מגעגיך היינו בגלים שעלו אנשו : והיינו
נפשות היינו בגלל שיסתר בל אוברותיו : ד ---- שות ישון שלו : ובלי אדם
אשר בשלו לך ובהם בנקבותיהם גם אתה עשית כל אלה ובלי אדם היינו
בגלל ותפס מלך שינו בגלים שלות אותם שאלכם : ביום וכל ושביה היינו שלון שבות
באלבם --- ש --- בגלל רעה היינו נגד : ושם בגרים בגם האדם רובה שיהיה ון
שלון ואחר כבוד עוד חבלה הנבו ון אויבין ואחר שבל רבה כל אלה בגלל בגלל
רע היינו שלון ושם בגרים היינו כבוד הנבו אבלך רע שלוביו --- ל --- בושת לביתך
בולר כל אל יהיל לביתך זה שיעלה שלון בגלל רע לביתך בושת לביתך כי אותו שלון
הבושת : ובגלל ישון גולר זה שמשבת הנבו אבלך רע לא כן אלא ובגלל עשה
רבים : ותועל נעשה זה שמשבת ושם בגרים שיהיה לך בכבוד לא כן אלא תועל כמה
שיהיה בגלל. ותועל הוא כמו אל ושלה בכל תעלים --- ל --- כי אבן שיר
תעל שבים זהו הבושת כי אבן שיר תעל ולון בושת בגלל שבה : וכפים היינו תם
ובים בלון בשנת כפים : שלם היינו אם העלם אינו אומר בשבר ולגדים בגלל ובים
ולגדים בגלל : ואחר באבן בגלל עבדים ישנה שאין בגלל לבתות שבר פרעה
אבל אחרי שלם על פתח שבר פרעה ולפי האבן שהולא שבר פרעה בגלל ו
והפים שאינו שלם עמים בם אבן כוך --- ל --- בוים בגלים היינו על ב
בקרהיא : בעלה היינו בסתר כנון בגלל ולתן : אחר אבל פרהיא בוים עיר
לפי שנגל בקרהיא יבל לגלו שלון הרבה אבל אבל בגלה אחר כולן ביום לפי שאל
כל לגלו הרבה --- ל --- ולגלו עלים בגלו אם ולאלים בגלו ביום ש שם שיש

יד כבוד ה' אותר לדגים יהיה הל הים וכבוד ה' הוא כעבר מי אם בכתיב וכבוד
ה' כמים מכסים : כמים יכסו ולא יהיה מן : על ים בים שלמי נמצאות הים - - -
טו אפס תחיה אם אינ רוצה לחתות אפס עוד תלה, עד שובכת לחתות - - - -
טז אכבוד יותר שהיה לך : ובגלון שני תבות נילא לון אמנא בגלון : יד - - - -
ושם בהאות שבעות רבעתי - - יח - - פשל מיתל מל עלם : אסכה היינ שם
מחבות : תורה שלה היינ תרפים שהיו מבדרים אנשים על סם שלות בשם
פלוני אבר פלוני וכך עשאו תרפים שהא אלהן הרגל שמחזה מעשה שבורגל הרגל
הא תעשה בשלם גו ואם כמלה אחרה שלה זה ועל הבורגל וגם אסכה אחרה
שלה היינ התשה : בעת יבר יבר היינ הבורגל שיבר העגל עדין על הקצה הוא
התורה שלה : ועשות אלהים אחרים שיבחו - - - יט - - ועלם הילה העלם על נעמא
אמן אחר הילה : עורי ואכן האבן הוא רחם ולכן אחר אבן עורי : ואכן הילה ועורי
הוא בעבן שנאמר כי ובא היום יראת לעבים הוא בם בגבולם שנ יצרתיה הום
הדיבור והוא בעבן שנאמר כי ויברר ה' אל אברהם בחזה ושם שלא ואין הוא
כלום עתה כי ובא היום אמרן כל שבעים יראת לעבים הוא שהיה ולזרעה יהיה
שהיה הוא הדיבור וכן כאן הוא אחר בעלם הילה והוא בעיקר ובאכן הוא אחר
עורי הדיבור : הוא יורה הוא תבוא כסף ונהב רהוי על פני נהב וכסף אשר
שהם הכל עלם עלבים על אם הדרך אבל אל נהב וכסף זלטעים בצלם אלה
יגעבו הם הוא יורה שהוא אוא ומלך אחר שהוא תבוא נהב וכסף ואלהי זהב אמן
בחלם אם ול רוח אין בגדבו - - - יט - - ה' בהכל ישבו אמר שהוא אוכן מלה
הם שמנו כל הארלם - - -
ג אבוקות הוא כל גלה - - - ב ה' שמעתי שמעך ראי אל מלכן הרה שנאמר בו אבן
פעלים אמלם שנאמר מן הפלים הפלעלם הם ומבדרו אלהים אחרים : ראמר
שנאמר ורא העם ונלעו : פעלם זה שעשה אלהים הנבדלים : בקרב שנים חי אמרו
מיהו לפעלם שנאמרה לכן : בקרב שנים חי עכשו : הודיע שמשמן שמעתם בהודע

ג תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות: ד' שמעתי שמעך יראתך ד' פעלך בקרב שנותיך חיה בקרב שנותיך תודיע ברגז רחם תזכר: ה אלוה מתימן יבא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו וארץ מלאה תהלתך: ו ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזו: ז לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו: ח עמד וימדד ארץ הביט וירתד גוים ותתפוצצו הרי עד שחקו גבעות עולם הליכות עולם לו: ט תחת און ראיתי יגעות כרעשן ארצות מדין: י הנהר נהרות אותר שבו פעמים נהרות נבע תהום ארון ידו: יא נשא ידיו רום אור יהלך חציך יעופון לאור ברק חניתך: יב בזעם תצעד ארץ באפך תדוש גוים: יג יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צוואר סלה: יד נקבת במטותיו ראש פרזיו יסערו להפיצני עליצתם כאכל עני במסתר: טו דרכת בים סוסיך רפש מים רבים: טז שמעתי ושמרה בטני לקולו רעלו שפתי תבא רקבון בעצמי ותחת מתי אשר אנוח ליום צרה בעלות לעם יגודנו: יז כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפן כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל מן הצאן כרת ואין בקר ברפתים: יח ואני בד' אעלזה אגילה באלהי ישעי: יט אדני יהוה חילי ושם רגלי כאילות ועל במתי ינצחני למנצח בנגינותי:

טז ברכת בים הוא מנחה: סוסיך היית בים ברבים ושבים: תשר
פירוש אות נשרף אות הנוף ואת הבנים: טז --- שמעתי ותבר
בטן לשון: ותרעד בטן בנגר בבל: לקול קלו שפתי
בתפילה: רקב בעצמי הון יון שנאמר כתבו עליהן
השור: ותחת ארגע הוא אבוש: לאחר בבל ואבוש
תרגם לפי שהחריבו ביהמ"ק: אשר ינוח ליום
צרה לעם יעלנו: יהי' בדות: לעלות לעם יעלנו
שיעה בעלה עוד העם שיתבסה שמית ואחר
כשיתגלה נהי' בעלה עליהם יחד: יז: כי
תאנה הלא תפרח בהתיב הרגו אתה תאנים
נפנים הוא זמר שנתיבו שונאיהם של ישראל
על שתבו יין נסך ובתב והלוך ובעם יבבו
לפתות: לעשה בית הוא יון שנעשה כמ ב
בשון: ושדות הוא עשו אים שדה: נגר
מזלה בלא שיהיה בלא עלי שמיה: לאין בקר
ברפתים בלי בלי בלי: יח: ואני בה' אעלזה
אעלזה בי' בלפות בבל לא היה לנו עדיין שיעלה
עד שלי כרם בשתה בעלות ה': אלוה חיל
באלי' ישעי בלי כרם בעלות שלוה ונבון
בהלא: יט: תלי בלי המאנאים שבמשיכו בלות
יפרח: תלי מאלות בלות אמרם ועל בלות
יעמדם לאות השמים: ומלה בנגינות לעתיד
לבא שיעמדו ומלה בנגינות אלו ואלו מה

עבדיך הנביא רחב אל הנשות האדם כשם בגוהר ועמנו שאול אל העולם הבה
ואל את העולם ולא נו שלא תזנו אולא נלנו את עצמו בך ואחר שולח
אל נלנו שם ואל ואל אבו בעצרה על מע אנון כשם לנון: ויהי דבר ה'
אל יונה ויהי שהשם שלח את הנשה העולם ואומר לה ניל בנון פוניא
ועבה העות כשם בגוהר יונה גו היא הנשה כשם בגוהר שהיא ביונה
פותה אין לה לב ועוה טעם אחר כשם בלי זה יונה כעפיה אנעות וכל ועוב
שאינם ענות בן נוגה ופשע וכך נראת בשיר השירים יונתי תמתי ועוב שנשרת
עצמה ושתיטה ואינם שפרכסת בן עלך הורגנת כל היום וכל שפיכך נראתיונה
בין בנלנו הראשון בין בנלנו שנ בין בטובה בין לרעה בן אמיתי בן בלבה שהוא
אמיתי כשם בנים אתם לה' אלהיכם ובהא בגוהר כשם בראת אם לנון בן את אבי
לעשה וכל ותוחנו של בלבה אמת ולא אמרו בלי ורבנן אמרו לא אמרו הגבור והנורא
אחרי שיבעין שהוא אמיתי וכל אשר שיאמר כן אמשם ישראל שיבעו זה באו לעולם
שיתנו כל אתה ואתה את עצמו ונם כל העולם גוים לך גוים אנשיך שישבת בנעם לך
אל העלם הזה ניעה שהיא הבוש תלין ושם ניהו כשם בשובו אל ניהו ובאן הוא
עיר ריחקן ועד שולח את האדם ואל את ניהו של הבש העיר הנדולה יתרע ב
שהאדם עולם נטן ונראא עיר נשנים כשם בנהות אל העולם נראא עיר נדולה ו
נראא עליה שם ושבה את העם בעת שישובו מדרכם הרעה כשם גוו אחר נראא וכל
כי עלה הרעה לפנ וכל שהנעשים שעלו מעונותיהם עלבים לפנו ונועלים ו
הנעשים וההוא עושאת הנעשים ונהו שאמר נלל כל בשר בא לפנ כשם בגוהר
ונם יונה לברות כשם בגוהר שבעתן לברות שהשם ועד אדם נראא בעל תשובה
ונם יונה לברות כשם בגוהר שבעתן לברות שהשם ועד אדם נראא בעל תשובה
ואשר שובו עד וכל אתה תאות עלהו לעשות וכשם סוחרתיך מרוב הון וכל
ואשר אנות הרשע שרותיך מרבים ותגלא וכל שם כל הכסף והזהב שלפנ ה'
נעבים באו לעולם עולה לפנ ה' כשם בגוהר עם חי ה' אשר עמדתי לפנו וכל

וכן אחר בואו לעולם הבא אם עובר ה' כשם עם הלא אבל הוא בורח לפניו כשם ויצא ביל
עלפנ ה' וירד ליפו שירד על העולם כשם על עלם הבעת שהוא בולה אל העולם כי
כיבוע נחנה לראה וכל וכן כל יפה על תאות הגופניות כשם יפה תואר ומצא אניה
הוא הנפש לל תאניה ואניה כשם כל מין בעם ומאכלות באבם לעמל יולה וכל ומעינת כי
העולם בולה לם ועולם ולעל בולה ובשה שכל עמן יורדי הים אינם יורדין להתלע עם
אלא לסחורה הבא ובשה וכן שלן עולם לם ולחות עולם הנה לנים כשם כל שבריך
ולנים וכל אלר אפלות שים ולל ונלן בולה לפניה שלי יותרים לם כל הנשה עי הנלן
בעלם מאה ולביבה לפי שהנשה בעל של הנלן כשם בחרם הנעלם על אברהם ושרה ולכן
אבל ים אלר ובכר הרשם שבלא חולה כחות עובן אל תאות עולם ולעל כתם שלה
שלל על אשר תיל שהוא הנלן עובן ועבודת אלהים ולעל אלר שלא אשה שלא עוב וכל
שנים אשה רם שהוא חולה עובן בעונן לעל כשם ויתן שכרה שעבה את שכל
בחורם ותאות העולם הבחות בלם את הנלן ונהו שכר הנלן זה שעושם עבירות
שהבה שלם כשם ולעל אלרו ושכר עבירה כנגד הפסידה וזה שאלר שנתן שכר כל
הפלים שכל אחרי הנלן נכנס לן העבירה ונהו אחבן לום ולעל אלר שלה והנם
אשה לשאת שים לום לשאת ולרב בה שירב אל הנלן ולרבה נבולה היא לן שאנרא
הה לבירא עלבא לבא עולה לכל הרשה שהנלן שהיא עיר לטם ואנשים בה שעם
שחם כוחות הנלן הנעלו והתאוה והתעורר ושאר כוחות הנלן וכל האברים שבו כולם
הרשים כל עלפ ה' שכולם בורחים לפניו ואין רולים לפניו לעבוב לה' הוא ובית שים
לינל רות נבולה היא שיבת הבל הנעלנה לפניו תשב ועובר תשב ובולנה ותבא
לנשם ובשאבם ינתן לו בהשות אל הים שלום על העולם לפניו יותר ונעל נשה
והוא לבא רות כשם רות סערה לל ולבא נבולה שבלילה נבולה כשם עשו בה הנבל
אל ישלב לבא לנן וכן כל הבלים כשם בלל וכן הנבושה אבעיריה נבלה וכל ותרבא
בשם היא הלילה שלפתה את האבם ואחב לבחת הנשה והיא שיפת ברה התלים
ברבא אלם את כיבוע ועל אלר הכתוב כי נפלה תעופם ולל פנ ברה ו

ואחריתה ארה כלענה חדה כחרב פיות שתי פיות בעולם הבא עונות אדם לפי אדם
בעולם לשון נביבה אל הים הוא עולם הזה שעשות לים ועולם הבא ובשם ולכן שאל אל כעלבא
מעלין את נגע בנגע ביום אחד ואחר או בבית אל בבית שכל מות יצא לא אתישבן
בעתיהו עד בסלין ובשמא ועמנו לפי שהיה לו כל תאוות עולם הזה ולכן על העולם
חשב כאומן שלא הבא אית לכו כהלך לעלא מאת ושאל לפי איהו יתן טוב העולם הזה
בשולמה או עולם הבא והראה בחוש שעולם טוב כי אין טובת עולם אלא הבין לחוש ועל
אין טובת אמורים בכתוב עד הוכית אדם שהעולם אפילו אם יהיה כל העולם אלא אדם
כל ואין מאמינים אדם כסים אדם מאנה ובבר האריכו ספרי מוסר כי אין בטוח
אדם לא ברוב עשרו ולא בבנו ומובחו ואין אדם מת ותבי תאוות ביתו שכל שיש לו יש
הוא מתאוה ליותר משלב העולם הבא שבטות שלא יחו אדם ומלכים בעצם גם בתלין
ולכן אמר עולם אין בו נאם ושמאה ונשי ולכן נראה בחיל אדם מת ע עשר ולכן אחרו יפה
שלם אחת של גורת רות בעולם ונשי ולכן אחרו שכל מות יצא ונשי והשלוך הפם אדם
אלהים אלהינו ויהי סער גדול בים סער גדול שמעה את הים העולם ומתב כאן בלשון
נבר שמתחלה באה היא אל הנלך ושלה אות בחלים רעים שהיא נגרא חולה רק כשל
בקהלת ואחב באה לטוה נשמה על ידה כמו שבתחלה שכל עומה עי כן בסלך כשל בטוהה
ולכן אמר בפרא ובגדר שכל הרות והסער לא היה אלא על אות ספינה שכל הסלנות הולכ
בשלם ונשי ועם והאנה תשבה והשבר והנלך חושב שלב שבה עמם כשל בטוהה שכל ומי
שכל העולם הוא שלו אבל עכשיו הוא ותחתיו הנבים שלב יצות עכשיו הנשמה שאלך ע
תשבו עונתיו אדם לא יאבד ונגת שיתלון בגלגל כשל פעמים ושלום עד נבר ונשי שאלך הנלך
שאינו שתלון בגלגל תשבה ונגת והוא בגדה לכת שלהיכל שבירה ואחרו שכיל שנשבר שוב
אין לו תמנים ומבינים לשון תשבה שאינו שייך על הסמנים אשר ויראו הנלתים הם הנעים
הנלך הן בטות והלב ושאר כותת ויצעקו איש אל אלהיו שצעקו ופנו אל הכסלך והנהם
שעבדו אותם כל מיהם שהן שראו אלי כסלך ואלי נהם כשל הנבר עלם ביום ההוא של
אש אלי כסלו ונשי כי כסלו בחוקות שלהם כי לא ידעו הן ביום עברה וכן כתוב ה
הבטחים על תלם ונשי ויעלו את הכלים אשר בארנה אל הים יש פי כפשוטו שנזכר שלא
הנלך

בנים ונופל על פניהם והיו מעיהם מעל האבנים כביכולים עין ומנת אפיון בנים
בעולם וגם אל היה והיו מעין את נער בין הנשה וגם והיו מעיהם: ויונם ירם אל ירכתי
הספינה שירם הנשה אל הרגלים כמו ושכב ארצותו ושכב וירדם ש שוכב אל הנשה
והרבוהה נופלת עליו כבוע ביום הסערה והבא ויהי השם לבא והרבוהה נופלת עליו
שהוא שגיעת הנשה כאור הנשה כמו בגן עד אשר לא תחלף השם שהוא סוף הנשה
והרבוהה נופלת על אברהם שהוא הנשה כמו בזרעם הנעלם אברהם שהוא הנשה
וכן נקרא פנים שהוא נרדמה אל הכשה אבל מעלה שהיה הגלל על כורתן באמצע השם
שהוא עולה נקרא אנה כמו ברך אנה פנים: ונקרא אליו רב החובל הוא ראש
הספינה והוא הלך ואמר לו מה לך כי נרדם כמו שהבא בגוהה בלות עיבן הוא ט
יום נקרא אל אלהיך הנשה אולי חובבת אולי ותעשה אלהים לנו ולא נאבד כי הנשה
אמר ואיש אשה הגלל ומה כל השיבון אליה הנס והרות הבהמות בגלל ונגת יאבד
ואמרו איש אל רעהו הבוחות והאבנים אומרים זה לזה לכו ונפילה גורלות בשלי ברלי
ויאמרו איש אל רעהו הבוחות והאבנים אומרים זה לזה לכו ונפילה גורלות בשלי ברלי
הנאה לנו הבוחן ויבא עי תמא שלי ונא הנער בין אם בחטא השון או בעון אל
שאר האבנים ויפלו גורלות שברלי הבבר ומשמו ויפל הגורל על יונה על הנשה
כי בשביל טובה אז ותהפכה כל בגלל ועובה אל שבעבור החוטר ונגע רע כמו בשל
אים אל שהיא הנשה שנקרא אים הולך עצמות הם גורל בעינו וכן אור באבות
לב עובל שהוא שכל הנשה כולל הכל ואמרו אלו הנבוה בא לנו בשר לי הרל
הנאה לנו מי מעם עמך איזה אבר ואיזה בת ומה זה מלאכתך זה אומנת
נתן לך ה' בשל אותך לנו ומאין תבא ומאיזה עם חובבת שלב בתיך ועשות מעשים
שיתור ולא מעשי עובד כלו זה ארצך מאיזה הארץ ובאת ומאין ומה בגוהה ב
ועבה ושרה בגלל ולה אם ארץ הנים בשם ונא ולשם ישוב ומי מזה עם אתם
אל ומי לא הלך בדרך ישראל כמו ויתעבר הם ונם בישראל ש כמה מלחמה באים
מרבים עצלים ושאר כמו שובה והן מה מבחרים הנעלם לך לך מאדמתך בא בלי ברחתא
ובנעמו זה מדמתך מולדתך ובנעמו מאין תבא ומבית אביך ובנעמו ומי מזה הלא
הארץ אשר מדמתך

פ׳ ששם אחאב את לשות וכנעו את אלהיך ואשר עברי אנכי כשם בעבר הנהר ושבו אבותם
וכן יש לפרש על נכון שלעולה וכשא הכבוד ששם תובבה שהוא שעבר הנהר דינור כיבוע שבה
לעבור בן ברוך וגו׳ תשובה על כל השאלות ואת אלהי השמים אני ירא גו׳ היא שלאחר תשובה על
אלהיך אשר עשה את היש ואת היבשה העולה והעלה הנכל ביש ויבשה וגו׳ היא תשובה על שם ארבע
ויראו האנשים יראה גדולה ואמרו אין זה בלת עשית זה עשית בהבריח האלה עד הנם אל
וכל נדרה ונדלה מעשיך כי ידעו האנשים כי אלהב ה׳ הוא כוחה כל אין לכך ויראו כל כך ושאלו
אותו זה עשית את בלאת ומנין ידעו כי ברות הוא כי הגיד להם כל דבריו שכל דבריו ומנין לכך תש
ואמר אין רב המובל זה לך ונשתל היש מעמדו מעליהם זה יכול ומבלא חנם לך שנובל המלכא ו
והשבע מלכה כי היש הולך ומעבר כי תשיב המלכה עליו ואמר אליהם שאנו והעולם אל היש
כמו ושאו את ראשיך מעליך כי הנשאה בחלים ובריך לעולם אל הנרון והעלה אותו מן הסנים ש
שהוא הנרון אל היש המלכה ושאר הנלך בלעדו ונשתל היש מעליהם אנ לא נשבלו שום דבר עתה
כי ידע אני בשל הסבר הנדול הזה עליהם כי כל בעבורך מלכה אינו עד חיי האדם כשם
בזהר בכל המלכות ובוחא ומאין לכל אדם שום חנם אחרת ויתחרו האנשים הן כל הבוחות
כשם והשיב אל היבשה מרגל ולך בדרך העובה בדרך עם המים ולא ידע כי היש היה הולך
ומעבר עבשיו אין המובה מועלת הואיל וכבר נגזרה עליו גזירה כשם כי חפץ ה׳ להמית ויראו
אל ה׳ ויזבחו זבח ה׳ אל נדר נדרו עם האיש הזה שבעני אל ה׳ שאל יאבדו עם הנשמה ואל
תתן דם נקי כשם שאבדו ומן בין על שנדם לגדור חין כי אתם ה׳ כאשר חפצת עשית
בבלעא הנפש שהיא תשובה מעלים בדוש מעלונים אבל המלאה מזגן רע זה מעמד חייבים א
אתה עשית את המלאה כרצונך מעלים מעונג ובזה מרוצה ברכת מעשה כרצון שהוא שלו
אל המלאה כשם וכן ברשו בתמלאה ונעם כי תחבלא כמו אלהה לשון בני אדם אחרי ברחק ואחר
בן פלוני ראם שנהנו תעלו תעלאתה פנים לרחק וכשאו את היונים ויטלהו אל היש
שפרשה אדם מנשמה שהובה על אבר ואבר אז ויעלו מעמדו ויראו האנשים יראה גדולה
את ה׳ מהנשמה הובה מעלים ואחר פורשן הבוחות ואז נולא התרגנו כשם בזה מי לא
יראך מלך הגוים וכשם ואז מגיבים לו כל מין מעשה ומעבל על עצמו כשם גם בעיבוכל
יפה בנך וכשם ויבחו זבח ה׳ וידרו נדרים כשם גם שלא טיבות מלבה וכשם מחיים
הרינך וכשם ולא עוד אלא באילו מעריבים לרבן שנאמר ולך שולם נדר וזהו ויבחו וכ

ומן ה׳ בא אל יונה הוא הנביא הלך אל נינוה שמונים על מתים כי בגוע ולכן
נקרא נינוה שם הנשים כמו אל מתים יהלליה וכל ויהי יונה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה
לילות כי כל הג׳ ימים הראשונים רובה הנשמה ורמה בתוך הגוף שוכנת עדין תמיד ואחר כמו
ארבעים שנה אמיה הה כמו בירושלים ובבבל מעין ושורפין ון הפרס על פנו כמו בנוהה
ויתפלל יונה אל ה׳ אלהיו מבטן אל ה׳ כמו במרומים עובדי כוכבים הבבא וכל מצעי הבבה
ואין נגיבה מרוחה מוסרו אחר לנינוה והיא נגיבה כמו בנוהה ונשא בפרקא שפטו
בלי גבר ובלעו בלי נגיבה והוו בה שבה אלפים הבוא בנים קטנים כי יהוא שלופים רמה
מאבין ימינן מאמין ושמה שמין ומאר ראתה ו מצרה אל ה׳ ויענני בעת שהיה ו בבה
בעלה היית עונים ל ועכשיו מבטן שאול שועתי שהוא הנינוים והן בבטנם כמו תוכ בלע וכל
מבטן יוסיפו אל שועתי שועתי קול כמו שאול ערום נגמו עד בקשת שמעונו עכשיו ה׳
בל ותשובנו מצולה במצולות תחך שם נהרנו ושם יצורף ויצולו תעלמם כמו תוך בצולות
ים כמו שהוא בעמקי הארץ ים העולם ונהר יסבבוני כמו ונהר יקיף יסוב שבהר מינה
אופף על ראשי על הנשים כמו מסבתיהם וכל אשרו בעמקים אשר ה׳ נינוה אבן אמעלה
ואתה אלהי . כל שבריך וגליך עלי עברו שבר סלתי כל הבהות והעוקשים וכל הגלים
נטל אל אתה . תלו מלמטה ואבן אמרתי אך נגרשתי מנגד עיניך כמו אותן שאין הם חלק לעובדים
שם לא תיון ולא נטולן אך אוסיף הבטן אל היכל קדשיך כמו נשבעה בעוד ביתה כיון
מראתי מלמטה בבוה הנינוים עכ לא עשה אולא כמו הביאו לי לעובדי אפופים ים
עד נפש כמו טבעתי בון מצולה שהוא הנינוים כאתי בעמקי ים כי באו ים וכל תהום
ומבוכות כמו מצולה שהרשעים נטולן בתהום בזה מבסל הנינוה וכל כמו בים הרחק
שאולה המלחה כסיתי עלי את התהום סוף תבוה על ראשי כמו אופן ומלמעה לל תבלה
אמרו על הלוחות שהוא תרבא מצה והוא סוף לל האדם סופא בל ברנן כמו בנהוה
ואמר כל העושה עבירה אופפתי ומולכתי וכל קשורה בו בכלב ופתנו מלאי וגם אמרו
סוף כל לקבל הרים ירדתי כל כמו בחנגה הארץ שהה עולמות על הים ים על
הסרים הן אבל בהו הקשלעת בתהום ושם ירד בתהום הן ג׳ לילות שבהן הקשים
נגלון כמו בנוהה הן מסורין כמו בראשית תהו ובוהו ומושך ותהום הכל ואמרו

ונהפכו כל פנים ויכון שנעלם את כל העולם כולו כמו לא תבלית שנעלם חושך יומא לעולם
שחשיך כל הבריאות וגם זה שכתוב סוף תבוש וכמו ובנעדו בוהו וכל לשבר הרים וכמו
ובנעדו חושך וכמו ותשכינ עצוה וכמו ובנעדו תהום אור תהום יסובבנו האדם בריחה
בעמי לעולם כמו כן יורה שאול לא יעלה וכ׳ אף גאת אבן שבעים ותעל שחת חיי ה׳ אלהי
בהתעטף עלי נפשי את ה׳ זכרתי עכשיו שתחיל הנביא לנפלת מעשים טובים שעשה נגד
אותן שעלפי שאין השופטים לבדם גם גם מועיל הלעולם אחר שיסבול הכל שנהיים כ
כיבוע ואחר גם בהיות עשן עשפה בחול פנה אל ה׳ ואעלה שתחת בוחנו שגם ה׳ ברוב
רחמיו תשוב אמנם עד הבא וזה שאמרו ותבא אליך תפלתי אל היכל קדשך משמרים הבל שאו
לא כאותן שנלחמים את חסדם כמו אף הכל יהיו ידבור לא ובן אחר לבות ושנאתי את כל
עצלו וכ׳ שאמרתי וכ׳ נם זה הכל כמו בשעת הבל שלא שהוא לרוב חסדם יעזבו כי מלת הצעות ואפ
לעשות חסד שאינו עליו אלא בגבאי ואלו בגוחתו גם יעזוב החסד שנותן לו ואנו בגלו תובה כמו
מן תובה לה אליך בשבת בוזמין הבריים אשבח לך כמו ביומא בא ראה וכ׳ ובגלון אותו ולא עזב
אלא שבוזה כמו לריב לבכל שנאמר ונשובה פרים וכמו אהבים נשבה אשר נדרתי אשלם שלמתי
ובתנה ישועתי לה׳ כל יהי החלי לפיתי ישוע לה׳ עכשיו שבעים שנעלים: ויאמר ה׳ ויבן אמר ל
ולאלף בוזה שיתבור לה׳ הנשמה ויקרא כמו חל בלע ויגאלנו את יונה ויבא לגלע כמו .....
ויהי דבר ה׳ יונה שנית שאול אותו בגלגל ואל את עיוותו ואמר וכמו גם לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא אליה את הקריאה הידוע לך כבר אשר אני דובר אליך שבחתי לך כבר. וגם יונה
ילך אל נינוה כדבר ה׳ שהלך לא כפעם הראשון אלא לגיים דבר ה׳ ונינוה היתה עיר גדולה כמו
אלהים שהלך אלה יגיע שעיקרו של אדם והתהלך אבל אלהים תמיד כמו בכל הדברים אבל נינוה ל
הלכו לפי אלהים לא גם יגיע הן לא אולו בהתראה הראשון כמו היקלע בשופרם ועם לא יתרבו
מבאן ואילך כון בדם דם ואמרה לנה שלך אפשרים ותלוע עדה בבלושים יום כון בדם
דם נעשה נעלם כמו אבן עיטום וכמו ורה ויהב ובלה עלון הסגן אחי שאל וכמו: ויחל יונה
לבא בעיר שלך יום אחד ביום הראשון שהתחיל לילך והוא לא אולו לבוא אותם ויאמר עוד
ארבעים יום ו׳ פנאי לשוב עד יום הכפורים ונינוה נהפכת שאז נחתם אף לא ישובו ויאמינו אנשי
נינוה באלהים ויקראו צום הן בעשיתם כמו בלה שהבינונים ותאנים ולבשו שקים מגדולם ועד קטנם

כמו שפטן בימים בעונים פירי הדום וינע הדבר אל הולך נגעה כי יותר מאתים שלמים יתחיל מן
מקום אלף נפש תחלה לבין ועיר אושבים הירושלמי בקרייתא בתיל ולא בהיל כיון בתלע תנינות
בבל ואזר השתא ובאי את שיחא והולא תוב מאוב לכל כי עבון התלעות שבו פעלים אחר והבהיר
את הנעלים שהם נכנסן תחלה לבין והשתי והבהיר את כל העם והולא ברוגז כפסל ותעו בבל ו
כי אזר יתברך בתחלה עשה לך שתי תקוברות ומה כי בהם שתי תקוברות לן הקברים והילך
לנרא העבה והבהיר אותם ותעו בבל ונעבו אליך ומה גו בכל התלעות ולא כאתת יתלעו כפעם
ראשון ונעבו אליך ומה ויגש אכסאו ויעבור אברהם עשין כאותן ונאותן ויכם שם ושב על האפה
ובך כפעם ראשון לא בבל כל שהנעלים אינם אובנים כל לעשות תשובה אחת רוב נאותם ו
ועיבונים כמה אשר נפא יתנא שובן ובך וכן כתוב כאן שנוכם ויאמרו אנשי ומה ואחב ויגא
הבבר ומה והוקרב לנים אכסאו והבהיר אברהם ובן כל תקוברות הראות ואחב ויכם שם ומה
והוקרב לעשות הכנעה יותם זהם ושב על המקום וכן אזרו בתעניה נגעו ונותן בראש הנשיא
ואזרו בגם שאינם בולה הלתבים זאתרים ומה ואבל כפעם שבא והבהיר את בלית העם שבל
אובנים ותשובה בבל ואזר השתא את שיחא כמה בחלק היום אלף יעשו תשובה ויצלן ויאזר נעמה
הלך אלף סתם הוא יתברך ונבולו ואזר הם שבעו הם כמה אין בה שלעה וכל עם שמה
שלמה אלפין ומה העבם הם הנעלים והחת והבהלה הם עם כמה בתולן על פסל ונחעתי את בית
ישראל נרע אבם ונרע ומה הבקר והצאן כיום בעוהם שבו אינן אתר בהלה נשמה והן פושעי ו
ישראל כמה שם אן הבהלה הבא בא ומה ובאן אזרו ומה ואין השבר בהלה בלה והן שאינן ובעון
בין עוב ורע אבל הן לשבון אתר הם ושונעין ומבריהם ונשלון ובאן אתר רולם ועליהן אזר
הבהלה ואתן כאנו בלאן ברעיתי אבם אתם אתם אל ונעיגו מעולה אל יהאו שלא ולבן כל היום
אתר הבריפה כל ונים אל ושתי כמה ביהב כולם מתעמה ונשים הבי אותו ומה ויתבשו שנים
האבם והבהלה ומה ונראא אל ה בתנגה שלולעים כל היום בבקשות נבולות ובתחנונים ושובו אנו
יתברך הרלם ולן התום אשר בבפיהם כמה בתעניה אמרו נא ומה ואזרו עבירות שבן אבם
ומבבר הרלם ולן התום אשר בבפיהם כמה בתעניה אמרו נא ומה ואזרו עבירות שבן אבם
ונתם הנלים. ומה יתברך אם ולא נאבה ומה כמה והאבדתי את המקום כמה ויבא אליהם את
ונתם הנלים יום הבפורים ובבר עד שיבלה ומה אי ובא ומה כמה או ראה אל ובא עד שוב
ומה ומה הנלים על הרלם אשר בבר לעשות הם ולא עבה ותתם אותם ומובה ובא אל ומה
אמה ונתם הנלים על הרלם אשר בבר לעשות הם ולא עבה ותתם אותם ומובה ובא אל ומה
מעשיהם אשר כל הקונים בל ואפר ומה בת תשובה ואינה כי שבו יתברך הרלם כמה בתעניה
ומה ומה הנלים. ומה יתברך אם ולא נאבה ומה כמה והאבדתי את המקום כמה ובא אל ומה
ונתם הנלים יום הבפורים ובבר עד שיבלה ומה אי ובא ומה כמה או ראה אל ובא עד שוב

בחוסר כל זמנות ושאר דברים והעיקר כי בכל חיי זמנות לא בברכתא תליא מלתא וכל אחרו בחיים ועוד
בחיים כל בחיים וכל והעיקר כמה בגדרה כי שהיה בגילוי הראשון הע וגם בחיים כל השמעתי
ה' יתברך בחסרון הדבק שאין השם נוכחות נגדה כי כל מעשה העולם הכל מהשם והיות ה
בגלותא דהשם כמה ראשות היום וכל אז הוא בחסרון כל ואין אעפי שהוא שיש לו עכשו
ויתר לו ענא מאבי נגדה מבדל לשם מלחמות בתיבה ועל בכה רבי ואחר ישלום עולמו
בשלם אחת שבר בחין כמה וישלום עולמו בשעשועים שם ולא יגבה אלא בעב ונהרגים
תרוכין כי תרוכין אינ אוכלים תפיחתו אלא ואחר שבעים שם לבד כמה והכל בגלוי
בגילוי הראשון כמה בגדרה מאפריה לה לן ובן ונשאר בם כמה ויתעלא יום אל ה' על מגדל
ותסרולת ואחר הלא זה הבדל עד היות על אמצעות זה הרעו ואם לא שבחת שם נפש אלה
הבית לשרה אך מאמרת שבעתה יום א' אבל ראיתי אשרם כי אתה מעבל תשובת הבלים כ
בים אתה כי מעשה הם אך שנתפה הבלם ולא יכולת לשרם עד בואל מן עד היות
אונו על המאמר עד בקשת לברות הרשה שלכן בקשת בעדותן לברות אמנם כי חשבת
שבקנת אשרם: כי ראיתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים מאריך אל הרחמן אולי ישרם
ועל זה בעתה אבל האומר אתעא ואשרם כמה ובאמת אשפטי ה' אמת ורב חסד מאתה
אם עשו אמר אם אל אבל אמרת כמה בחמלה מעשה הרא בכי מאמר הבי
אחרבא לעולא כמה ואחרו בגדרה מאות הא כמה עם ונם הא שאל בחיים עם ו
את עשו אמר אם אל הבל אמרת כמה בחמלה מעשה הרא בכי מאמר הבי
ואם לא היה לב הבני בלב כי עדה מות אתיי כמה ושבת עבד את הרחם שבבר אחר אל
החיים אשר הם חיים עובדים ולאמרה שבבר אחר ובן אשר הם חיים מבלים
אלא שהם עובדים הן הרחם שבבר אחר ולא בשמרבו לבא בגילוי מאותן אשר הם חיים
עובדים שבאו בגילוי ובגה מושבה מאמרו בעיבוכין לגר ונמרו עוב ואבדם שלא נברא
וכמה עד יפשפם בעשין בן האיך אעשה ומר שעוב יותר אל לא נברא כמה ועוב
עבשין שנברא וכמה הולנו ומוב מאי יפשפם בעשין הלא יעבוב את ה' ויעשה עוב
אלא כל כם ובה על הגילוי שבם שאלו אחרים עוב לן שנברא כי בכל פעם הוא עושם
זכות כמה בגדרה ואלו אחרים עוב לן ויתם אם היה מתקים בגילוי הראשון ולא

אבא בנוקי וכן נלקו ונמרו כמה ושבח אנו ולא נאמרו ומפיון שנברא עליב ואין מעשין שעבד
אלא בסבל עצות ומעות כי טוב לו כמה ועכ יראה עינה ואין בזה שפטא שעבד כמה
אבוך בזאי הוי גהיר עפי וכ/ והאיך ידע זה שלנו שעבד ש על גה ב מעבד א בזה
שנשל בה בגלל הגה הרבה ועכ אורו יפסקם בעשין באיזה נכסל ב באיזה עבירה
נפש תעלה ו אאוב אפי שהורלה בו שעבד ונעשה ו נבע ולכ/ ש בש אחר שהושלן
בעבירה אחר יותר וגה בעבירה אחרת ועכ אורו יפסקם בעשין שיפסקם את מעשין
ויאור ה ההעיב חרה לך וט הדבר הזה עוד אתם עושה יחרה לך שאתם שלם בכל
כמו זה חרה לך עכו גן ! ויבא יון גן העיר כ ראם שב לא שלע את תקותן והעבה
בחוקה ו פירס אלל גן העבה ושב שעבד ועיר שיבב ועסון בחרה שהיא נבראת גוב
עולה כמה ה גנב ולא נבר אפעלין אלא ! ויעש ו גם סוכה ושב בכל כמה באסף
תחונן את חלל ה בסובות ולא ואורו בפסולות נוכל ונכב ולא ואורו שיהא בזה ארובה
ותחתה והעגל כ כ מעשה העולה ועשרו ומובן הכל גן השם והלא שאורו בגולא תלה
ולהא כפי אשר השם עוברת בגלות והלא ידוע החנוים בכוכבים ולכך כתב התורה
באסף. ולא שלא תשלך אחר העולם הזה תעשה סוכה הפסולה נוכל ונכב אל מעבה
הלא על הלחם ויל כ ידוע ואורו שלא תהנם אם אלא בפסולות וחפרום מעלה ומשמר
ל משב בכל שלא חתת השם ויהיא תורתך לבע ולאבתיך עראי ואם בזה ארובה
ומחתם נהו ושב בכל ולא עמ כוס עד אשר יבאה מה יהיה עם מגלו אם יהיה ושם
ארובה ולפה תשר אול שם וחפלל ה הראותם שאין עובת עולה כוס ---------
ונכן ה ביון כ אותם שנלם לבה הן בוחנם את השלם ואלא ישמם ה את הגנו כמה רב
ולא בתחיבא ועלא ולא נגע ה אחנו בלב ונוכל ו בעולה כעשה הלה בן בוסא וכן בתמ
פר מבוהו שלא מעבר בלב והעגל שכל עובר בעולה הוא מרפי שיגע בלב ולא בזה
נהו ונכן ולא שנכל ו עובר נגוע נגע ויגע נגע יון ו הבוחר ו בל על ראשו
כ השם מבה אותם שלם בחסרון כ כל עוב ולא הכל מהשם הולאו והכל תחת השם בין עוב
ולא ואחב התחנו לבדות כ הכל יאבד כמה שהשם נוכל כך נגעות שלכם ונוכלם ואתם

אמנם אל הענין הזכן אחר ואין צורת הוא שם אבל עתה לו ענינין אל על ראשו והבינו או מהשם והבינו
מרעתו ובלו אותו מדרשיו ומוחניו ושאת יום על הענין שהה נבוה שאת שאנה שהנע אל האותו
וזה אמרו בשבת מרבבת ומיהי תני לו ענינו מיום ... עד בריתי המערבא ולא שזה כוונתו
שהוא ראה עושה נחל וגדול ובא הוא ואינו נגלה פרק שאין עושה פירות לו ומפסיק הכי ב
בעני בעני הנים בבנ אבם שאינן מהולנים שם ביחזקיאל ושלע הנים חתן ואת הנתרים
ברליכם מרפשון ועל פום תנומא מהלן ומ/ שם המנה פתוחה ול הרוחה וכל ומפרפרו
עברא שמא שלעלים ומכן העושה ומרעם שיעיבל בה שם פעלים מהוי לה מרעיה מעלא ומ
ומן וכל ובעמקה מיתין שנם מחגינן ומי תת המערבא כי עתרי בכל אמרו ומרי וכל ש
בבב עם: ומן הלנים תולעת בעלת השחר ואחרת שם כי בכל עלות השחר עולה מלפה א
מרוה ומעל כל המרינות והפע ומרא תולע והוא נגע שם ראשן שלמה שהוא בבעל מרתם
של אברהם כי מרע לה ועד באה עולת תמיד עולה ומה אמרו ומן את ענינין ובם שנעל
עושרו הנמיע כי עובב עולה אין ומי בברות השם אחר שהוסר מאלה מרחה עלו השם כ
מלבם בחסרות: ומן אלינם רות ענים מהשם והוא אותם רות שהיה עלו חרשות שם ב
מאלות בולה הנשיה מעוב ובאבי וכל כן פל מהחרה ועשרו לא עמדה לו ומאר ברת
מבאן מרתמבאן: ומה הבשם מעל ראש הילם ומעלל שבחת אותם רוע מגלו מאוב שם שחרה
אבל ומאוה וכל מעפי שאב שחרה ברוע מגלו מל אב נאוה בעפי וכל על הראון שאם
שחתורת שנפלה השם וכל בב אמי הוא הנוף הראשון שנהם מאם אבר מן המאבה מחר
כי הלא יבשה אות שאוב וכל שפנם על עולה ומרות בעם העולם שאינם שלם שם כן שבע
מרים כתב: כתי שלו שם עולם שלו העלבה לא נמרתי לכן אבל שחרה עבסו ושאל את
נבסו לאות ומאר עוב אות מתי בכל שם כון שמרינו לא בהרה שם ומאר אלהים אל
ומן ההינב מרהלן על הנינין על מגן שלו הכל ומאר הינב מרה ל עבר אות שם שנע
ביים וכל ומהם שנחת שלאבם שהפכן וכל ומבאין שנעל מאבל נבסה מאבל המים ....
ומאר ה אתה חסת על הנינין אשר לא עלות ולא נבות שלא עמלת בלת ולא בנינע בפך
ונם לא היה מיתך מן רם שהשחר אותם שבן לולה היה ומן לולה אבר שהעוסה לא הי

על עולם הזה ובפרט על ישראל שנקראים בני בניו ולכך נקראת העולם עם הנקבה על עולם הזה
אשר יש בה הרבה אשתים עשרי ריבוא אדם כי הלת נקרא אדם כמו וכתיב האלף לך שלמה
וכו ופי' המפרשים בשבועות שלן אלף שהוא כולל הי' אחד ולאחרים ונעשים את פחיו שהם הלת
נמו שבפרין הנוקב ובבריתא אלב אששים ריבוא הן שתים עשרה רבוא כל שם פרוערוע ותם
אששים ריבוא הוא לכל אחד ואחד ויתברך הרבה וכל אעפי שהלך נאחר שם אחר אשיתא וכל
חסר אלאו ופשוט' נקרא אחר כמו ואיש כי יאכל וכל אשר לא יבוא בן מים ובאלו שמה כולות
ונעלמת א ועוד וכל מה לב חסר ומים אבל הקדמון עובדה ה בשתיהן מה בכל ובכלל בשם יהוה
לא יבוא ההפרש בן מים לשאול ובהמה רבה שאר בשר האדם מה אדם ובהמה תושיע ה ....
זה יון כנגדיה ענינות וכל ג כנגדי הדגלים שנאמר על כנגדי בעדיהם ושם תמיון שהן כנגדי
יון הן שם כנגדים שנאמר אצל הדגלים בשתים ובשם פשט הן ב כנגדות שלפנו ובשתים
ובשם רגלו הן ב כנגדות שלאחרון ובשתים ישופך הם שם תמיון בעי' פרחא הנשמה לעולא ו
והדגלים ובשם הנשמה מצינו כיוצא בה כנגדות של הדגלים כיוצא שהן ב
בסוד הדגלים מה הוהה וגם שחרב בית המקדש בב יבל נתעלמו כנגדו וכל ב כנגדי
התמיון עם כל אדום שלא נשמו עליהן בשעת גירות האומות וכל הן תמיון הגירות האומות
ובוא שהוא שחרב בית המקדש ונהי שנאמר אחב נקרא גם אל גם שהוא נקראת שלא ישראל
ואמר ל"ל בתמיה בגוים הם דגלים ותמיון ואמר הוא פי' דגלים שבעולם יהבב מים של
ואמר ואמר אדום וכל ורגלו הוא כמנו אחרון כמה דא אתה רל העם וכל אשר אחריה
ועם אחר שהה אשת חל מי מצא בעת בה לב בעלה שבעות שלא יבא ומי חטא ושאב בנלל
הרע אלף שם ובשעה האש אדום ובכוס וכל שיבבוש הנשמה אחר הנלל גם אין בעות אחרים
כמה בה וגם ושלו לא יפסל שהן הדגלות כי עמדה אדבה אשאב אלהי שם לא יבבה
ולוה ערה נלחמו עוד לא רע שאל בה רע כל ושאב בנלל אשם בשעה עוד ורע
ונפו אחר אלהים כמה ואשה בכל אלה לא אדאה מיצא אחרת אחרים כמה אין בדגל וכל ועם אחר
אלה ומוציא אבר מר אדות את האשה כמה ברבו אבאה ותי עולם הבא ואביא כאן ויפלוך ב
אבאת מורחו אלהם ומא מורחו אלהם כי היא אדומה ותחיים ובה כמה ובגם עליה אדומים
כמה אם אשר יתן לו אלהים עוד

נקלם. שהם אדומים ראוים ומכולל שבה הוא הלב כמה לב רע אל ויבה מלאם כל אמרים ובין

עוד ולא ישלטו עוד לעשות דבר שאינו כשר אחר שכתב כה ותעם בחפץ כפיה עוד לפני
שלא לוקח בעצמם וגם אסור לוקח אחרי אשת איש כמו כל ההולך בעצת אשתו כי לא מצוי בשאינו ו
ועל אחרו בעבדא אבא אבא אבא וכי עוב ונהו מצוי בשאינו ונהו נלוקחו עוב כי וגם אבי
שבעים אחות הוים שבעים כוחות של העשה מלך שהן עשרים שבעים שם שהן ואחר מי שנותר
בהם שבעים שם הל בכוחות האלה שבעים שם והן כנגד שבעים אחות שבעבדן היה שרי
עיין פרים ושלהן הולכים ומתעטין רגל לזי האדם שבולכין ומתעטים ביום הראשון כל פרים הן כל
שלהן מאיר ראשון לחשבון עונות וגם ונבדו כך כל משפחות האדמה שהן ע' הלא גם הלא עפ"
שלשאות ושמונים עבר ולהי ביתי מאיר בארבע שנות שהה נהוה שנעשה ו הפיום והו
לא יבע שבהיך שאדם רוצה לכי וגם שתהוה היעולהי כולו שבעשה שהפרסת תמלה
מרגלים ומלחם אל אבר ואבר עד דאורו וכי ומי פורטין מעשו
ואין שנין ואדם אלא התורה וגם ובברת פם בשבתך
וכי שם מיבנ א עלעתם לא כשולטן אותם
לבר לכ בלבר ושם כלה מיבנ כיהוק
לכ בלאו ומתבר ועל אור בהתהלך
תנהה אותך בשכבך תשור
עליך כי והקיצות כי וכן
מאיר כאן בשבתך
ובלתיך ובשבתך
ובקומיך
אמן

בלאה מלכה
יהכמ

כבאל

ילקוט

ה' הנביאים כ"ם האומה א' אבל הנביאים אמרו האומה ואבל אחר שמיע ב' אבל שמים בלעון רבים

אבל אחר בלעון ב' יחיד ג' אבל שמים ג' תיבות ואבל אחר

[illegible]

[illegible]

וזאת הברכה אשר ברך איש אלהים וגו' פי' איש האלהים עם שאר אחרים האלו בשאים ושבטים
כבודו ואמה הארץ הענין הוא כי בעולם הזה הוא עולם העשיה כי הנהגתו עם הטבע הם וגם
שהם בעשה בראשית שלא נברא שם שום שם רק אלהים שהוא הטבע וגם שמפרו הטבע וברא הלבב
הטבע הייתה כל העולם מתנהג עי' ולכן אמרו רבותינו ז"ל בברורות נשים בתחתית העתים ואחרונים
שלא נבראו שם בתחלה ושם מתרץ שאלה בתחלה (הפא של תחתית העתים) הפא של תחתית נבורות
נשים כי הנשים אינם עם הטבע כלל כי כל הבחרים בעולם אבל נהיות השם ונשיאתם אחרים
הפילוסופים שהוא עם הטבע וכן כל הבחרים אבל בנשים אחרים כולם שאינם עם הטבע כלל כאשר
אמר הנשים שבעלים לא יהיה כלל ובעלים יהיה בכלה שבשעה פעם אחת ובעלים יהיה כל יום ויהיה
בבורות נשים שבנה נבר נבורותו של הלבב יותר על הבחרים ופירשו הלא מתוך שאלה וגם
כי גם התחלת אחרים הפילוסופים שאינם עם הטבע כי לא יתכן שעפי הטבע יהיה אדם הנולד זה
פה שנים ואחרי הוא עפר אלא שיהיה אמת אדם חי ולכן נבראו בתחלה בלא כל העולם הזה
מתנהג עם הטבע גם בשורשין הארץ נבראת ואם אינה נוראין אותם אינם נחתת וכן כל
הבחרים אבל חוזו של אברהם כל הנהגתו לא היה על דרך הטבע כלל כי יבאת אברהם ונמצא
הלן והשלם ומעשיו בטוב וכאן כל הבחרים שפתחו לפי ונהו עמו עולם עולם שאינם מתנהג
כלל עם הטבע ולכן כתוב איש אלהים: ואחרו טהרה בעלה מזמרוניתא פי' מערונתא היא
השבטים שהוא היה ראוי מהטבע כמו איש שהוא ראוי לן האשה בחשיבות - - - - - - -
ונאמר אמן ב' פעמים אור הנר לשב אחרות הבתובים בעשה בראשית יהי אור ויהי אור וגם
שאמר לעשה אורים גדולים וגם אורים תחת ישע ואלהב את השמש את היום וגם אמר
אורים אחרים לבד הראשונים: הברכה אינן אור הלבנה אור - - - - לפני זותן שהיא בחלל
גדולה עם אמר שהשיב באופן פעם שלא השיב כל אין מין וגם לא אמרו היה בהם
נבו ומעשיו שהם בפסיק אחת הנר לא אמרו אל הלבב שהשיבו כולם בפעל אחר
זה שלא השיב ביני חיין שאמר לו הלבב ותנתי אעפי שאינם הנן בשאמר שהם הראוי
את בבוריך וגם זה הנר בתבת ונבור אותם בלי חסר אולם הנר לא אמרו רק לא
בתבה הנרה לומר כי שם אלהים ונם לפני זותן שהיה באותם שלא יותם נבו אמר
שהיה בתו ברכן ישראל בורואי יתנאו ברכותו - - - - - אמר ב' זמיר בא ארת שעה
ומן הנביא תחלה שבתו של שמש ואמר כי בשבלבה נתן תורה ישראל בא מן אדבע רחוקה
זמיר בא הוא רות מערבית לפי ישראל היה בגורלו של הר וגם נגד הרה גם שאמר

נגד ההר הוא גרזים: וגרזים שמשמר לו הוא רוח ברוחות שהוא בברוך שלקח הופיע זהר פארן הוא
לה בפארן שלקח שהא היה כלה בפארן ואחא ארבעות גורם הוא לה ישראל עצמו והוא רוח אחרת
ובעבור כן הכתוב מיוחס הוא ברוח שבאחא יתן אש הוא בפארן ששם ניתנה כתובה בת לו בת
הוא מערבה שהר סיני היה בערבה שלון שתנה הבת לו הוא גרזים לו ישראל שהיו בגזרתו של
הר: ואחר גרזים משמיר והופיע זהר פארן עד שאחרו בגין בסתרה הלבה ואין תורה ישראל התגיהה
על כל אותה השון וה בא ישראל אחר תורה זה בתוך ביה אל לא תנאף אל איבה לבל תן אותה
ישראל בא אל עשן אל בל תורה של אל זה בתוך ביה אל לא תרצח אחר אי אפשר תנה ישראל
מעם זה שאחר לפם הלבה הדבר אשר הם אינם רוצים בו והיה לו לומר בא שהיו ל
פעם בו הוא עד שאחרו בספרת שבת ההוא בגיני בתנא הבא וה אל עזא פגיעא וה
ברשא אפעי/ לבו ישמע אי אפשר בגלות יומב ואי לא אל אנן בסנין בעלותא כתיב כן
אחרי ישרים תנם הנה איני סנין בעלותא הכין זה בעבן על עלותא ביהון והוא פשוט כי
אלו הלבה תורה אם כתיב בה אחר שאלון אם כתיב בה דבר עוב לם לבלוה ואם לא לא
בלוה אל הלבה הדבר שהוא רע לם כי על העוב לא היו שואלים כל כי בודאי שהיו מלבלים אתם
לא שאלו בן אחר ש בה דבר שהא לם אבל ישראל אחר שאלו כל ואחרו כל אשר ביבר ה נעשה
אל הדבר שאמרה אינו עוב לנו לכן אחר לם הלבה העוב שכתוב בה והתחנו לם אבי ה אלהיך
מעיין הלי גם עד האחר וגם גרזים משמיר הופיע זהר פארן כי אחתן הגרים ישראל התורה לה
אחרו ישראל נעשה ונשמע הוא עצן נגוד וכלם הגל לי לה לבני סוב זה וה הכן זה בה סוב
לאלון זכו לזה ובוק כי כשתר הלבה על עשו שלבל התורה ולא הבה לבלה אל אחר הלבה אל בניך
אתם ואין איבה אתם ישראל כבי שלבלהו הם כי נם עליך אחבל ואתם פעתה אל כם
ישראל עבלים אל הן לם אתם אשך ונתן לם אתם אשל אבת הנעשה שהוא חובה הנעבר
אמר כי עשו לון עשיה הוא וכן ישמעאל הופרת ואין אשון אבת נעשה שהוא חובה הנעבר אשם
ישמעאל לה אחרו תחילה נעשה הוא בסוב אשר אחרו הגל בראשא אבי והבר לאוע וגם ישמעאל
אם בת לו כי ה לוחות היו ה על לוח זה ה על לוח זה ישראל הראה הלבה לוח ראשון תחילה
לבל פתח פרקי וכו/ שהוא התחלת לוח ראשון אשלב לעשו וישמעאל הראה לם לוח אחרון תחילה
שבתוב בה לא תרצח לא תנאף ובהו ישמר אם בת לו ישראל נתן לם ישראל בת שהוא הלוחות
ונעשה בה תורה שבתבי ותורה שבעל ישמרו אם בת ה על ישראל עם תבת אם הוא ענן אבל
בת לו הוא אחרות אשרה - - -

אעל חובב עזים וכי כל שראל נתנים לה תנים כהנים ולוים ישראל וגרים כל שלשת בטה
אלמנה שנכתב כל הארבעה בית אהרן ברכו את ה׳ בית הלוי יראי ה׳ הם גרים
אבל פשוט כתוב בית הלוי אבל יראי ה׳ על הלוים כי שכתוב הוה לה כי עוב ואשר
גם ישראל יאמרו נא בית אהרן ואמרו נא יראי ה׳ וכן כתוב ה׳ זכרנו יברך את בית
ישראל יברך את ~~ישראל~~ את בית אהרן יברך יראי ה׳ הגדולים עם הגדולים נבי לוים
הגדולים כי תשנים עם הגדולים שלשה בשאר איכה שלוש בכל הבה שם בו זעם שלוש בו
עיין הרע ופריך ברכה ומוסיף שישראל נמר זכן ה׳ ומעלה אבל הלוים נמר אבל חוטם ומעלה
ופרך ברכה אעל לשנים בישראל בהנים לוים כתוב לשון בית בהיינו בית ישראל ו
אבל בגרים לא כתוב בית שאין להם בית כל וגם נבי בוטה ובלתה לך בית נאמן לפי שהוא נר
וגם אעל חובב עזים זהו אמר הגרים שנשבחים הקב״ה שאוהב את הגרים לגרים תחת כנפי ה
השכינה עם ג׳ חלקי ישראל הם בהיינו ישראל המאמינים בפסוק ראשון כל לבשיו ביבלה הם
הכהנים כמו אהרן בשוש ה׳ והם מוכנו ולגלוי ישא זכרותיך והם לוים שהיו מכתבים עצמם
תחת הארן שהוא הבוש הגלוי של הקב״ה ונשאים הארן שם עשרת הדברות ונהו זכרותיך וכ
גם אמר הגרים נשבחים הקב״ה על שנתן תורה ושראל והכתיב בה שיבלו הגרים כמו הבלו ת
אחת לפי פלר בעזרת וכן בזה פעמים ---- תורה בזה לך שה אורה בהות יעקב נאי
אלעזר אפילו אעל חובב עזים וכי אעל שלאורה אין לבל גרים בגלל הגה אשר הוא
הרשה הקב״ה לבלים אלא בגלל שה לבה וכן אמר תורה אשר בזה לך שה אורה היא ברוש
לך נתנה ברושה לך בהות יעקב ולא זה שכתוב בה בב לך נתנה ולכן יעקבים בעמים הגר
כי אמר אעל חובב עזים כי ארבע אינם אנשים שם תת הגשמ אלא תת והשמים הבריה
שלשה הם בלה אעל חובב עזים הן הקבא כל בשמים ביבלה אלו תת עבדים תוכו ולגלו
הם הכתבים עזים ושלוש הבריה שא זכרותיך אלו שנתנו אלא לכם לו תת ונהו
שבתשו בגלל אורה בהות יעקב כל הלוה תורה בפנים לך כאלו בועל אחתם שלאורה
זה עבל לך ובאן אלא כמו שכתשב נמא בהכתיב בלה ואמרו בפסוק הפסוק תורה בזה
לך ולא בהות יעקב שנם ולה בזה התורה בהיינו לא בהות יעקב ---
ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי אמרים במלך הבירה כי לה הלוכה
ואמר בנים ועלו אושעים בבר בזון לשפוט את הר עשו והיתה לה המלוכה לאלוהים
אין לו יחד לו

הוא דבר אחר כי הלוכה ונהגה ההתחברות שיהיה בשעת עשיית הדבר אחר אחר עובר
והיתה לה הלוכה והלא הוא כך כי ידוע שלוכה הוא לאדם שראוי לילך ולבא כל הדברים
הנלוים לו לילך ולא יהיה רצוי לעם ועל אדם כזה ראוי ונאה שהוא ילך אל שאין בל
הדברים הראויים אלא שמתחת שהוא חיל נגד אז עושרו או חיילותיו הרבים הוא שולט
עליו אין שייך ונאה לבן לילך אלא לבן שלך וכך הוא הפ' כי לה הלוכה גם בעצם הדבר
הוא לילך ולהלך עובדים בה כאשר ובאמר שהוא אותה אל האלוהות אין עובדים בה אל
כוכבים עושים זה אז והיתה לה הלוכה שבל יבינו כי לה הלוכה וכן הוא כך ויהי
בשובן לילך ישראל הגרשים ישובו בלבו שלבותם עליהם ; בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל כי ידוע שבעם הראשון בשלוה הלבב ושה שאמר ישראל עצם התורה שהיתה
שבטיה בנים שתן תורה בלי יתרון כי אשה פעמים בלבו ישראל שלבותם של הלבב אחד בנים
שתן תורה ולבב אחר זה הם לבב שבטים בנים זה כתב ויהי אשה ובנו בעם ובלב ה
האחרונים שהיתה אחר זה כתב ויעבר כל העם יחדיו וגם בהתאסף ראשי עם לבל תחילה
בלבו שלבותם הראשי עם שבוא בנו העם ואחר יתר שבטי ישראל ---- יתי ראובן לפי
שבט בני ובני ראובן הלבו בנים כל בני ישראל ואחרה בלבו והחולק עובר לפני הארון אין
בני בני ובני ראובן ובכל אשרלק שלא יבינו באחרה. כי הם היו ראשי בני האחרה ואל חות
הוא ואות הנשיא שיתאחרה שבט ראובן תחילה אל השבטים החוץ עם האלוהות ויפלו אל
האלוהות חלום רבים וגם בלבו בנים הבחר שבחנו ואם שהיתה בלבו אל תוכן האלוהות
העולם כי עליה שבבו אבנך לי' בתעלה ויהושע ולבית הצרם שהוא שבבו אל הלבב ב
שהוא שבנך אז חלות לי' תעשה חלום את האלוהות בצלם אשר יבוני היה עלה לי' בצלם
אשר הלבב עלה ראשי ובלא ויהי אחר אשר לי' אותן שנאתו שבט בני ובלי בביתם
ואחר את טפם בנחלתם אשר התעלו בעבר הירדן ובזרחה שהאחרו בלי נשיתם ונשם ו
הצאן בלאותם בביתגרו בני ראובן אחלותם ארלק ישראל ---- ונאת הבוא ויאמר
אמר ה' אל יהושע נשלל על בוא שיעלם בלחלותם ואל עזו תביאנה בה שלה שיתגרו אחרתם
אמר אשר זקנו אלך השבים אחלותם בזובה בשבר תלך בלי נעלו ירדן לו בה יפוסלט
ואמר שיבלותם עם הנים ובנה אלהיו תהיה בה יתנהו אחרו הלבב בעצם אמונאם

ונשארים על הדל ה׳ היו יחד שבעים זה לא בגים זה לא ורגזו בלב אם תחת עליזותם לא יראה
בזאת אנו בטוח באותם זאת שביחד שה יחוראל אנו בטוח ------ וזולי אשר תליך ואוריך ואש
חסידך יבוא כי שם דברים לא היה יעשה אדם כלל הלוחות ושאות האורים ותלים שבינתם
בין כפלי החשן ולכך לא נאמר בהם שום עשיה אלא ונתת אל החושן את האורים והתלים ובן
בעת רב היא נאמן בזה ולכך כתוב תליך ואוריך שלך היה זה שכתוב תליך ונוסף
ואוריך כן היה באות התלים היו בלבדים נוסף ותשם את האותות ואחב היו שאות האורים
שאירים אותם שיולו הכרים נתת לאש חסידך זה אהרן --- אשר נסית בסה תריבהו ע
מי מריבה אמרו בלב כי שבט לוי לא תעמו בשום מעמ עם ישראל ולא עזר אלא שהיו מריבין עם
ישראל על מחנות ותלוה כשהתוכנו על הלים במדבר היה מחלוקת בין שבט לוי ובין ישראל
וכן כתוב ויגרא לשם המקום מסה ומריבה אבל בפעם השנית כשהתוכנו על המים היה שבט
לוי רוחצים עצמם ועלו עצם זה מצד זה כשה מעשים ולכן נראהו מריבה כי היא יותר ג
מסה וגם אשר נסיתם בסה נגם תריבהו על מי מריבה לכן בפעם זה נכה תליך ואוו
האחר ואביו ואמו לא ראיתו אחר רבל אבו אחר לעות שבר ושלו מצוה לעשות מצוה גוב
וכן באמו נאם אעשה באמו לעשות מצוה עי אחרים רבל אבל ושאר קרובים ונבאי המצוה גוב
לעולם וגם האחר ואביו ואמו לא ראיתם ואת אחיו ואת בנו לא הכר ופיל אחב הטעם כי שמרו
אמרתך היא התורה כי אמרו נדולה תורה שמביאה ומי שעסה בתורה מבטלים מצוה
בגבוה אולא לפי שהיא נדולה שעשה זהו טעם על ואביו ואמו לא ראיתו ועל בנו ועל אחי
אחר ובריתך ינצורו שהם הנו שאר קרובים ופיל שעלו מנע מצוה מבטלים כשלעצם בעצם
ולאבד ואמו מובדת ותן טעם כי שמרו אמרתך ועל אחיו ובנו פנ ... בטעם
ובריתך ינצורו דהיינו מצות --- אמרתך תורה שבכתב ובעצם שבריתך מצות שעה
יורו משפטיך ויעקב ותורתך ישראל מצות ותורה ומשלא היה מבדרין שאין בהם לוים ו
ובאת אל הכהן ואל השופט וגם ישמו קטורה באפיך וכליל על מזבחך כי קטרת היה מ
הפנימי ועולה שכולה כלל על אשה החיצון וזהו באפיך מזבח הפנימי וזהו שיבוש כי השכן עלי
לך תלש ובכר הביאו זה טעם כל הקרבנות --- ברך ה׳ חילו ופועל ידיו תרצה נגד שנ
הברים שאמר דהיינו קטורת ועולה אמר נגד שנאיו ברוך ה׳ חילו בעבור קטורת

בתוך תחומי ולעורת לפי שבעצם אל שהיה שעדיין מאוזן היה מתעשר ובשבח עולה אחר לפרש
בשין תרגה כשם אפילו כהן כמו אל עומד עלי המזבח לא ירבה וכולהו נמני אהלי ברא -------
חתן אחיהם ליון בשבח שם שמחים אילו בכי שיפולו שונאים לפניהם ולא יכלו לום ולשם תחי
לגוים מעולא הין ידאלו שם כמי ארן והין אחלין כל האנשים ונשים ועלרבים שהין בשבח
לפנין אחר ירבה ה' שכן ובשת כי בוזאלי אין שיך לחר לו עלהי שהוא שוכן ובעת שאין
מחחיל אות לו שיאמרו כך ואין שיך אלא על אבש ---- שיכון לחר שמאבש שוכן ובעת
מאויב ומונאו אלא כך כי כשלבבה יבוא שיחלא האבש אפי' בהרבור לאחר כשה שנש אמר
הלבה אחלי שבינתה אחלי הרבה לבוש העת הוא שמחלא ובן הנשיה הולכת מאבש כשמנעת לום
בה היחור עברה אפילו לאחר כשה שנש אל בעלמן הטבעל היה לבין נזור ולבב הברה
ובעת עלין כי שהיה בעות בעלמן שלא יחלא כלו ולו ------ חופלי עלין כל הינם ובין מתפילשן
אחלי מה היה כחלו שלהבלא הר הבית ולא מה היה כחלו שלבעלמן ולא והיה בעלמן הבעל
בלעבר עלין ובולם גם ולא לפיכך שבה ובעבה אופנים ובבורה עם מלאכה אין הלבה
כי' כשה שבה בעלמן בשבל בעבר הלא שם שתחלה היה לך בשלא אל היה נתנן לו גם הבלולם
שלבלא אחר שפיר אבל באמת לא היה נתנן לו אחר הבלולים אל מה שבה יבר שאחר
בשבל בלם שהיה שלבעבר שאחרן לפי שבה ולכל ועבר מהו לשון אופנים מאופנים
שאינ לפי שם אלא הענן הוא לך ביבולם בבלולה שלבות שרתם שבים אילה נלך
ובבעבן ובית עולמים ולא היה לו לבעלמן לעבל חלק בארבעת בית הבנים אלא בבית עולמים ו
והלאו ובלבעבר על הבלולם שבה ונשו חלק גם בשבל שבבים הראשונים שבם בן באופנים
שאינ אלא לפי שם ומהו בלאמר לפי כי בשבל הבעבר שבלבעבר על הבלולם שבה
שהיה לו חלק ונעשה אופנים לכל כי אל אופנים נעשה הבבה לא היה לו לעבל ומהו
כי הבסוק חופלי עלין כל הינם כי שהיינ בבית עולמים ובין מתפילשן אבל אי' מה שבן בעלמן
הי לי בין מתפילן ובל ------ ויופלי אחר שבורבת ה' אחלי כי' שבורבת ה' שהיה
לולם הבבה כשם באבבהם אבינ והיה בבבה שבי' הבבים עלם הבבה לפי שם עלם
אם אחרה כמו שיש הם בבים אחים בעבעם הם לו הולא הבעלם שר הולא שבה ובבל הבחלן שה
אשהן עלם ואיהו אחרה בבה האופן כי הבבה יבל לחיות שלא יאבה בם עוד בבבה אחר

בספר ההוא אחר שהיה בו כבר אבל העלם עליו שאר לעולם בו ולא יכל הפריז עצמו בסוף אל
הגיד אם תחלה אבל האש יהי חלוש אז נראה כי זה שהיו גרים היה צרא אבל שארו לחיים כבר
אז נראה כבלתות הוא עצם ובצרה נפלא יש שם איזה צרה עבעה וצרה רבועית הנוה
היא צרה טבעית והחיצונות היא רבועית וזה מל׳ שבורכתי ה׳ ארץ כל׳ שהיו עצם הברכ
שנתן אים שלו ענף לון שתנות והשמות לפירות ותבואתם בא על העל והעל נלקו אשרים ו
לפרנים ונהרו שנתן אים שלו כל׳ על העל יבא: ושהוא רובלת תחת שהוא אשה הארץ אל
כלם אין לך עיפה שיהיה שלעלה שאין עכשיו עולה שלעה כנגדו: ושנתן תבואות שש ש
תבואות השתבשות שמות השש והיא תיעה כיבוש ושנתן נרם ירחים שתבשות לן הלבנה
וכן כעולה כתב נרם אלא שש הלן שלאות ובאן ענין: ומראש הרי קדם הרים שבראו
בלשתה של עולם: ושנתן נבעות עולם הנבעות שנעשים עם לשון וכלם ההוא נעשיא תא ו
ואחוה לך הינם ברשיל ארצא ובעיר שים הרים נבוהים עם לשון ומלעים הם לרבים בעיבהו
עלום הם: ושנתן ארץ ומלואה כל זה שבעולם שהלא שמם: ורצון שוכני סנה
שבון הוא ובעיר כמו שוכן סנה הלה יתרה כל׳ סנה לשון גלל והוא עלום יבש ובמא שר אל
בו גרע והשוכנים בעלום יבל ערבה ושותה בוהאי הם תאבים ורוצים לו מבר וכלם אבון
שתאב לו מבר והיה זה יוסף כל׳ הפסוק ורצון השוכנים בסנה מהיות בעלום יבש שבוה
הם שתאוים לו מבר ורצונם על לו מבר יהיה לו ליוסף תבואתם ראש יוסף כל׳ הבל
נאת בברכה ראש יוסף נזיר אחיו בראשא מאחוהי ויש בברכת יוסף לי ברכות ע כתבים
בפסוק שבורכתי ה׳ ארץ מהיות שבורכתי ה׳ ארץ: שנתן שלום עמו: ומהרום רובלת תחת:
ושנתן תבואות שש: ומענה נרם ירחים: ומראש הרי קדם: ושנתן נבעות עולם: ושנתן
ארץ ומלואה: ורצון שוכני סנה: הרי ע ומלבד כלם עוד פעם אחר תבואתם ראש יוס
ולגבורה נזיר אחיו הרי שנכפל עוד הפעם אחר התעלה הכל והן לי ברכות ויבוא כ
יוסף הוא נגד יוסף ונגד לי ברכות - - - - - - - בכור שורו הדר לו כל׳ כמו כבוד
עוד נדרש ראש נדרנו שילקו בהם עלום ינגח זה שיהיה בן יוסף שיבא תחילה יחדיו אפסי ארץ
כשיתברר אפרים עם מנשה ביחד אז יבקלו אפסי ארץ ושם ומפו בנחלת מה יחדיו יבוגו:

והם רבבות עמים ואלפי מנשה

ולבן אחר ברוך ארחיב בה פ׳ לו׳ שיעור חלות הארץ עם דעת הפיוט הנאמן היה ובה חלק
מפיוט ורוחבה של האוכל וחבי עשה ועוד היה לו רבוע היוצאת לגזרת ונהו פ׳ ארחיב בה
שלת חלק רחב: כדבא שבן וערך ברוע אל נקבוה כדבא שבן לפי שראובן ושמעון היה לבן
גדולין לבה אי והיה שובן בעוה באמצע וערך ברוע אל נקבוה שהנקבות לו היה
כלו ראש וברוע מהיות הכתתה היוצאת לבה גזרת היא כלו ראש הם שמעון ורוחבה היא
כלו ברוע והלל אחרו נבחרים היו הרוב בה שהיו שבן ברוע נקבוה בבת אחת ויש לומר עוד
לזה לפי שאחרו חלל את כל תפלין של יד ושל ראש חוצה מעורבי הלחמה לפי שיש בהן שבת
עברה ואמצעיים בלבד היו בתוכם ביותם והיו מהרין אבל לבן לבד אמר הרוב הראש
עם ברוע בפעם אחת מהיות שבות של הראש והברוע ---- ויבא ראשית לו פ׳ בחר לו
נלה בראשית של אי כי שם חלת אחרון ספון אחרון פ׳ נפלים ומוכנים שם חלת הנפלים---
ויתא ראשי עם שבלי לבן בני שראל ולחמה כלם והחלק הולך לבני הארץ: בדבר ה׳ עשה
פ׳ יבוא כי בדבר היא יוכל משפט ובני בה ובני ראובן נתבנו נחלת בם מעורב אחר לבם
שם אם נבלו עליהם שולבו לבני ישראל מובדל וכל אשר בבר ה׳ נעשה נחלת שמיר וכל
ובוסיהם מאשר הזה מרובים המעבר אפלו שבע של חלק וכלם עם כתנת וכל ואחב אחר
ואלעזר ובוטעם שבטים הקבה על זה שיתעבדו בם ב׳ שבט של חלק ועלת עוד ואחרו כל
אשר ביבר ה׳ נעשה וכל בדבר שלהם שהתלה לא רבה שם אלא ב׳ שבט של
כיבי לן בם הופקדו ב׳ שבט אל נחלת הקבה בב על זה ונהו בדבר ה׳ עשה בעיני
הבדבה שבטים הקבה על זה וכל המשפט ישראל
ולבן אחר בן נוד אחרי בשבט כיבר נוד אחרי ביבוטא בם ויחי ובחן יבנה לן הבל פ׳ ובן
ילוד אחרו היה אחלת ובנע ואחרי הבל לפי שבן השבטים לא היה נחלת יבוה ובנע באחרי
ב׳ שבטים ותכל לפי שהיחסן ויש המלת ויש כנפת היה שבטים בעבם אבל בם היה נחלת
הבל שבא בנחלת שם שבה:

ולבנון אשר שת לבנון בקמתך לפי שבלבנון היה מוחרים ותרים ובחלקו עתלי היה
שם לפיכות מאים ולשבר באהליך פי' בחלקו של ישכר עלו פלטרים ובתנים נאים
ונפלאים והיה משכירים לו הבא לשם היו שוכרים אצלו הדירות תחת יופי וזהו ושבר
שת באהליך: עצים הם נראה שם שבחו גבוה כי הרשו הקלפסון לה על לבנון
שהוא חוץ ומים ישפון שם עד היום אילו ציבון ובשם וירשתי עד ציבון ושם ביחזקאל
כיה פעמים שלבון אלום עד היום ולכך כתוב פסוק זה כשבר לפי שהיה שתלו לבנון
ועתלי אשר וקם יש ובדוק ישרה כי תלו מעט היה לו עורך אי ועוד שהיה לו יפ
בגדת נגד חלו שבירותו ותלק ועוד היה לפלק חלו ומים לפי שבשלו היה נגלעים
עתלי --- ואשר אשר בתך מגשם אשר פי' שאשר היה לו שם הרבה
ולא שלחיך היה לשם היה שוכרת לנשים אצלו וזהו כרוך
מגבים אשר אל הבנים היה כרשתן שבלים הין לנים
אצלו: יהי רצון אתין וקם: ברזל ונחושת נשלקו
פי' שלרצין היה לו חנות נפולים ומשרק
הים העלם חל צרין הין הבנים
סובבים אותך וכליך מבאיך פי'
כל מיך יהי מבאיך לשם
ביבה יהי לך בם
השם

[illegible] ביום כב שעות
[illegible] תתרפ חלקים ב השמה תתקלב חלקים
[illegible] מולד לחכרו כט [illegible] יבתשבב
[illegible] שנה ה תתעו
[illegible] מעוברת שפב נא יתקט
[illegible] יתרות על השלמת לחברש איב תשבב
[illegible] שנה פשוטה בה תתעו
[illegible] מעוברת ה נאבן כט
[illegible] שנים עושין מחצור בין מעוברת
[illegible] ימים ומנה נגאבגט וכן חצר לעולם
[illegible] מחצור של שנה
[illegible] יתרון של מחצור של שנה בין תקצה
המולד הראשון היה השעות רב חלקים על יום ב
[illegible] שבה
[illegible] אם תרצה לדעת המולד שאינה חברש תצר
[illegible] היתרון שלו המחצירים והשנים
[illegible] והחברים ותוסיפו על שבה ויצאו לך המולד ההוא
[illegible] הקביעות של החברים אינו כיום המולד רוצא אלא
[illegible] אחר בשעות רה
[illegible] ועלם כיום המולדין כשבו ב בחברים נמחה
[illegible] אחר רה שעות ל ב נשרה ואלו כשהם שטה
[illegible] כיון אדון לכם בשנה שנב שנב ובמעוברת
[illegible] שפה

[illegible] ונראין חירה כסדרן שיהה
[illegible] הסימן יתרון הימים נבה
[illegible] ובמעוברת הו ז
[illegible] החבר אלא מחית מכט ימים ולא יותר
מאלשים ימים ונראין חסרין ומיאה
[illegible] ועולם רח כיוק אלשים כי בגין הראה
הין עושין רח ביום אלא כמלא לכן
עשים בב היום
[illegible] כמלא עושין בב אלא רח הריהואשב ימים
[illegible] והמנין מיוק ב
[illegible] והחבשים עושין כסדרן אחר אלא אחר
חסר חוץ מתשין כלין שבחסרה [illegible] חסרין
וקשלמה שניה כמלאים וכסדרן אחר חסר
ואחר אלא [illegible] אחר חסר ועשה
ובמעוברת הראשון אלא והשני חסר

[illegible] שנת החמה שסה ימים ששה שעות
[illegible] בתקופות ישבה נסין תקיב תשדי טיבות
[illegible] לכן תקפה [illegible] נא ימים ג שעות
[illegible] יתתות על השלישית חמא ו שעות
[illegible] ועל התקפה ב ומחצה
[illegible] ה ימים ונראה אחר [illegible]
[illegible] וכמה אנשים נראה [illegible] מחצירים טני
[illegible] ומחצירים טנים
[illegible] תחילת מחצור [illegible] תחילת
[illegible] ב ומן המחצור [illegible] תחילת
[illegible] ומנין [illegible]

תקופת ניסן כיצד רביעי יום

או תקופת תמוז ג ומחצה או ד ומחצה

ב תקופת תשרי ג או ד

ג תקופת טבת ב ומחצה או ג ומחצה

ביום א בלילה

ד היתרון שנת החמה על הלבנה כ"ד

ט"ו וכתקופה אחת כיצד שבא

ט"ו וקיבוצו של לבנה היתרון שהיה אחת תקופה חלוק

לפי עושין המחברות בזמנן הזה

ה ותקופת מנין מעשים של שנת תתרו

ה"ה ון חמה חמה על הלבנה בתקופה בשנה גט רמב

לפי כשתצרף לו היתרונות

שלרך גט רמב והיתרון תוסיף על מולה

אותו חמש ויצא לך כמה ימים בחמישים

כיצד היתרונות בין שנה לשנה יא ימים

בין תקופה הראשונה ב ימים ושני ימים

ומשלם בכל יום אחד ניתוסיף בשנה ראשונה

ומחברו לו בתקופה ב בשנה בכל פעמים בכל

כדי שיהיה בא ובא

ו לפיכך לתקופת שלשה השנה נפלת ביום

אחד בשני בביקאחה השלשת בלילה אחר

הרבעית מ לבה והשאר ביום מ

ביום תחילת התקופה בכל תחילת

ביום ראשון בחודש תשרי עקב מחברו

ותיתן לו שבע יא יום ותשלם כנגד שיבוא

שעברו והנותר תירע כמה הוא בחודש ותוסיף

לבין אותו יום

ט תקופה ברבע אחת שנת החמה שס"ה ימים

ה"ש עיות תתן לו חלוקים מה בגימים

ל ומית התקופה לבי ימים ג"ש עיות ב"ה

מ"ה רגעים

פ"ל והשנת המחברו של לבנה אין מתרין לו

לפיכך לו המאורים חלה

כב ושנת הראשון היתה החמה ערב לבנה

ט תר"ה

כה כשתצרף ערב התקופה בגימים

תמשיב שנת המחבר של לבנה והתקופה

שבתחילה ותשלים מתיכו ט"ל ג ותשלם

תוסיף על המלה לו אותו חמש

נו כיצד מחברים של לבנה שהן רמב שנים

תחבר המלה לאותו שיה ותחסר רן ת

חלוקים וזהו הסימן של רק שאין מלאים

שחברין הן כיעות ואתנב

נ יום לבנה כיעות הן ג בשבת ו

ובמאוכר תקבעו בה בכ"ב בח"ה ה"ב גח ג

ובאמצעית בח"ה ה"ב גח ג

כשתצרף ותשוב התקופה בגימים תחילת

בתחילת בגבול ביום עקב מחברו

ביום בחודש תחשוב כמה שנים כמחבר

ותיתן לו שבע יא יום ותשלם כנגד שיבוא

שעברו והנותר תירע כמה הוא בחודש ותוסיף

לבין אותו יום

ט תקופה ברבע אחת שנת החמה שס"ה ימים

ה"ש עיות תתן לו חלוקים מה בגימים

ל ומית התקופה לבי ימים ג"ש עיות ב"ה

מ"ה רגעים

פ"ל והשנת המחברו של לבנה אין מתרין לו

לפיכך לו המאורים חלה

כב ושנת הראשון היתה החמה ערב לבנה

ט תר"ה

כה כשתצרף ערב התקופה בגימים

תמשיב שנת המחבר של לבנה והתקופה

שבתחילה ותשלים מתיכו ט"ל ג ותשלם

תוסיף על המלה לו אותו חמש

נו כיצד מחברים של לבנה שהן רמב שנים

תחבר המלה לאותו שיה ותחסר רן ת

חלוקים וזהו הסימן של רק שאין מלאים

שחברין הן כיעות ואתנב

נ יום לבנה כיעות הן ג בשבת ו

ובמאוכר תקבעו בה בכ"ב בח"ה ה"ב גח ג

ובאמצעית בח"ה ה"ב גח ג

שלמה מיכאל נעכעס

Salemon M. Neches

מעהב ירושלים

ואם חל שני של שבועות ביבמות חסר שפחות אחת

לפיכך אין חוזרת וכלן כיחד נעבדים ויולך אם שמה

אותו שבתות בנה ן אבי מתולין הם לפי שאינם

צריך לריות נעבדים ניבדים הא כמה

ושמנים של יש אחת כי בין הבן הבן כיבוע

והנוכה ביום ג של שבועות ומיסתפר ביום ד מצוה

ותיבה אור רן קשה חלוקה בלא כל שבועות

ובפלולקין צריר כי כה סחרים בלי חלן נעבדים

לנים ועתר סחרים לפיכך ה סחרים מחוקים

ומעבדים בסח מחוקר מטות ומעשי ומעבדר שבועות

חלת וכלן יעבר הם ויכל נעבדים ויולך

שבתו בלי חל שתי רגלים מאריכים ערכטלה

בלבה מאלתים טוב כיבת בתחולה תאמים חמה מרי

ובלבה סרטן

סחרן אמצעית בבלבה חלקן לפי שמטן

ושחר אחר חלקבלבה בה שם תחלת ימים

ושחר אחר בבלבחלק בה תחלת לילות

ולפי שכין בלה שני וחמשי שנאמר בין בין

ערבים

שבעה סחרים לטני הולכין כסרן בבלבחלן

שלמה מיכאל נעכעס

Salemon M. Neches